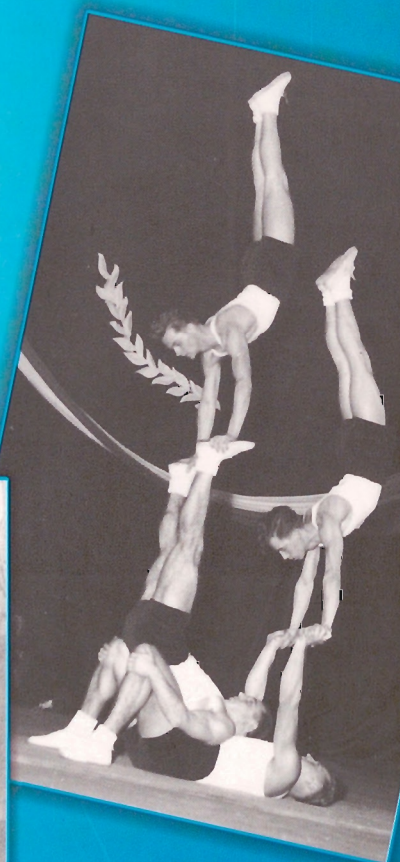
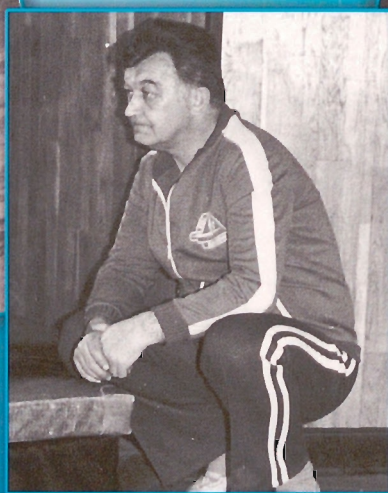

Ewa Polak

Sekcja akrobatyki sportowej ZKS „Stal” Rzeszów

Sekcja akrobatyki sportowej ZKS „Stal” Rzeszów

Ewa Polak

**Sekcja
akrobatyki sportowej
ZKS „Stal” Rzeszów**

Rzeszów 2014

Zdjęcia na okładce front:

Zawodnicy KS „Spójnia” Rzeszów: Marian Krawczyk, Józef Rusin, Karol Wiącek, Emil Marek, Zbigniew Lipka, Antoni Gorzkiewicz – Dębica 1949 r.

Stanisław Geroń – trener sekcji w latach 1963-1965 i 1979-2000.

4-ka „Stali”: Władysław Lekacz, Roman Ostrowski, Józef Rusin, Marian Krawczyk w czasie startu na pierwszych w Polsce oficjalnych zawodach w gimnastyce akrobatycznej – Warszawa 1954 r.

Zdjęcia na okładce tył:

Góra – Grupa akrobatek ZKS „Stal” trenowana przez Ewę Chmielarską – 1981 r.

Dół – Grupa akrobatek trenowana przez M. i A. Seredyńskich. Od lewej: Aneta Piestrak, Marta Mościcka, Beata Walentyńska, Brygida Sakowska, trenerka Maria Seredyńska, Beata Płonka, Katarzyna Świeboda, Edyta Hadała, Iwona Ochędowska, Elżbieta Myśliwiec, –, Ewelina Stodolak – 1986 r.

W książce wykorzystano zdjęcia z kroniki ZKS „Stal” Rzeszów, z archiwum Podkarpackiego Okręgowego Związku Akrobatyki Sportowej oraz zdjęcia z prywatnych zbiorów.

Własne wspomnienia i zdjęcia udostępnił:

Bożena Bachórz z d. Mrocza, Małgorzata Bilska z d. Trela, Ewa Chmielarska z d. Swacińska (ur. 1952 r. – zm. 2014 r.), Ewelina Fijołek, Elżbieta Guzek, Eliza Kaplita, Tadeusz Kaplita, Marian Krawczyk (ur. 1932 r. – zm. 2004 r.), Jolanta Magda z d. Jata, Bogdan Martoń, Ewa Polak z d. Birek, Józef Rusin, Maria i Antoni Seredyńscy, Kinga Tronina-Rak.

Opracowanie graficzne:

Dorota Wadiak

ISBN 978-83-61016-57-1

Copyright by Ewa Polak

Wydawca:

Edytor Rzeszów

Druk:

Drukarnia DUET, Boguchwała, ul. Tkaczowa, tel. 17 87 11 281

SPIS TREŚCI

Od autora	7
1. Początki akrobatyki w Rzeszowie	9
2. Pierwsze sukcesy – lata 1950-1959	13
3. Trudny okres – lata 1960-1969	22
4. Początki profesjonalizmu – lata 1970-1979	26
5. W gronie najlepszych w Polsce – lata 1980-1989	33
6. Sukcesy międzynarodowe – lata 1990-1999	47
7. Nowa rzeczywistość – lata 2000-2009	55
8. Nadzieje na przyszłość – po 2010 roku	68
Zakończenie	75
Najważniejsze osiągnięcia zawodników sekcji – tabele	77
Wykaz skrótów:	86
Bibliografia	87

Od autora

Rzeszów i jego mieszkańcy przyzwyczaili się do akrobatów, którzy od dziesięcioleci są sportową wizytówką miasta. Jeszcze bardziej przyzwyczajeni są do nich mieszkańcy osiedla WSK, którzy obejrzeni nie jeden pokaz w ich wykonaniu. Niewiele jest jednak osób, które pamiętają, jakie były początki działalności sekcji, która powstała w latach 40-tych ubiegłego wieku. Wyjątek stanowią, nieliczni, do których należą z pewnością pierwsi zawodnicy i trenerzy Józef Rusin, Emil Marek i kilka innych osób. Dzisiejsi mistrzowie akrobatyki nie wiedzą nawet, kim byli ich poprzednicy. Mają też coraz mniej okazji do ich poznania. Tak wielu spośród akrobatów i przyjaciół sekcji już odeszło, a tym, którzy jeszcze są wśród nas, wspomnienia powoli się zacierają.

Dlatego właśnie po wielu latach przygotowań zdecydowałam się na opracowanie, o którym myślałam od dawna. Okazją są dwa jubileusze: 70 rocznica utworzenia ZKS „Stal” Rzeszów i 60 lat udziału zawodników sekcji w zawodach ogólnopolskich. Kiedy po raz pierwszy stwierdziłam, że ta sekcja zasługuje na opisanie najważniejszych faktów ze swojej długiej historii, przekonałam się, że będzie to nie lada wyzwanie. Okazało się, że rodzina akrobatów rzeszowskiej „Stali” jest bardzo specyficzną grupą. Część byłych zawodników i działaczy w dalszym ciągu żywo interesuje się akrobatyką i pojawia się na wszystkich zawodach organizowanych w Rzeszowie. Inna grupa nie utrzymuje kontaktów z sekcją. Dla tej grupy świat akrobatyki to już przeszłość i mgliste wspomnienia z młodości. A byłych akrobatów „Stali” i osób, które w różnych latach ich wspierały jest w naszym mieście naprawdę sporo. Dzisiaj wielu z nich pracuje w Rzeszowie, jako nauczyciele, lekarze, prawnicy, czy policjanci, a inni przeszli już na emeryturę.

Lata mijają, a kolejne pokolenia dzieci z Rzeszowa i okolic, garną się do uprawiania akrobatyki lub skoków na trampolinie. Spośród tych, którzy do tej pory pojawili się na treningach, część zrezygnowała po krótkim czasie, a inni pozostali tu na bardzo długo. Nie wszystkim udało się zdobyć wymarzone medale. Ale czy w działalności sekcji sportowej, takiej jak sekcja akrobatyki w ZKS „Stal” Rzeszów naprawdę najważniejsze są medale? Czy to, że kolejni trenerzy pracujący z dziećmi i młodzieżą stawali się dla nich niemal tak ważni, jak rodzice nie ma znaczenia? Czy to, że przyjaźnie zawierane w czasie obozów i zawodów przetrwały długie lata, a kilka z nich zaowocowało sportowymi małżeństwami nie ma znaczenia? Odpowiedzi na te pytania znają byli zawodnicy, trenerzy i przyjaciele sekcji. Mam nadzieję, że niniejsze

opracowanie pozwoli im raz jeszcze wrócić do czasów, kiedy to oni byli częścią sekcji, która właśnie wkroczyła w siódmą dekadę działalności.

Oddając w ręce czytelników niniejsze opracowanie, pragnę przeprosić, że nie wszyscy zawodnicy i działacze zostali tutaj uwzględnieni. Żywię jednak nadzieję, że duża grupa odnajdzie tu nazwiska swoje, swoich krewnych, czy przyjaciół, a może rozpozna siebie na zdjęciach sprzed lat. Składam podziękowania wszystkim, którzy przyczynili się do zgromadzenia materiałów archiwalnych i zechcieli podzielić się swoimi wspomnieniami. Szczególne podziękowania kieruję do Pani Elżbiety Guzek, za zmotywowanie mnie do pracy, oraz do Pana Andrzeja Skuby, wieloletniego dyrektora ZKS „Stal”, który jako „dobry duch” przez ostatnie 30 lat wspierał akrobatów swą życzliwością.

Ewa Polak

1. Początki akrobatyki w Rzeszowie

Ćwiczenia akrobatyczne nazywane potocznie „budowaniem piramid” pojawiły się w Rzeszowie, jako element gimnastyki sokolej na przełomie XIX i XX wieku. Utworzony w tym mieście w 1886 r. oddział (tzw. gniazdo) Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” (dalej: PTG „Sokół”) w ramach swojej działalności statutowej propagował ćwiczenia fizyczne, organizując zajęcia gimnastyczne. Początkowo w zajęciach uczestniczyli tylko dorośli, a od 1892 r. także dzieci uczęszczające do rzeszowskich szkół. Spośród ćwiczeń akrobatycznych, stanowiących stały punkt zajęć prowadzonych według programu gimnastyki sokolej, największą popularnością cieszyły się piramidy wieloosobowe. Nauka piramid uwzględniała wykonywanie ich zarówno z wykorzystaniem przyrządów (konie gimnastyczne, specjalne drabiny), jak i bez nich. Jako ćwiczenia niezwykle widowiskowe piramidy stały się z czasem obowiązkowym punktem wszystkich publicznych pokazów gimnastycznych organizowanych przez PTG „Sokół”.

Spośród nauczycieli gimnastyki i działaczy PTG „Sokół” największe zasługi w propagowaniu akrobatyki w Rzeszowie przypisać należy Władysławowi Wallerowi. Był on aktywnym działaczem sokolim od 1909 r., a w latach 1939-1947, czyli do rozwiązania Towarzystwa przez komunistyczne władze kraju, pełnił funkcję prezesa rzeszowskiego „Sokoła”¹.

Zapoczątkowane w Rzeszowie przez PTG „Sokół” tradycje gimnastyczne jeszcze w czasie II wojny światowej ożywiła grupa młodych chłopców w wieku 14-16 lat. Należeli do nich: Stanisław Hofman, Tadeusz Łącz, Józef Rusin, Stanisław Gerland. Jeszcze w 1942 r. w dzielnicy Olszynki nad rzeką Wisłok obserwowali oni ćwiczenia gimnastyczne, wykonywane przez stacjonujących tam żołnierzy węgierskich. Chłopcy zaczęli ich naśladować, traktując ćwiczenia początkowo, jako zabawę. Z czasem ich sportowe ambicje zaczęły rosnać. Spotykali się regularnie dwa do czterech razy w tygodniu i doskonalili swe umiejętności gimnastyczne ćwicząc stania na rękach, salta, piramidy i ewolucje na drążku gimnastycznym. Pomocy w poznawaniu tajników gimnastyki i akrobatyki udzielał im przebywający w tamtym czasie w Rzeszowie Roman Górniak – członek znanej w Polsce grupy przemyskich akrobatów tzw. „parterowców”². Chłopcy

¹ K. Szela, *Waller Władysław*, [w:] J. Draus (red.) *Encyklopedia Rzeszowa*, Wyd. RSDRUK, Rzeszów 2004, s. 731.

² *Sport w Rzeszowie 1944-1969*, Wyd. Artystyczno-Graficzne, Kraków 1971, s. 36.

samodzielnie organizowali sobie ćwiczenia, doskonaląc umiejętności w domu Tadeusza Łacza i na rzeszowskich Olszynkach. Po wyzwoleniu, w sierpniu 1944 r. grupa rzeszowskich akrobatów weszła w skład zespołu artystycznego X Dywizji Wojska Polskiego, zwanej X Dywizją Teatralną. W ramach tego zespołu do maja 1945 r. występowali w jednostkach przyfrontowych m.in. w Rzeszowie, Dębicy, Jaśle i innych miastach ówczesnego województwa rzeszowskiego, dając pokazy sprawności i umiejętności akrobatycznych.

Od 1945 r. miejscem ich spotkań stało się boisko PTG „Sokół” (mieszczące się za obecnym budynkiem teatru im. W. Siemaszkowej). Dołączyli oni do grupy ok. 20 uczestników, wznowionych po wojnie, zajęć sokolich. Członkowie grupy akrobatycznej próbowali sił w każdej z uprawianych w „Sokole” dyscyplin sportu. Chcąc podnosić swoją sprawność fizyczną wykonywali ćwiczenia gimnastyczne i akrobatyczne, grali w piłkę nożną, w tenis ziemny, a zimą jeździli na łyżwach i grali w hokeja. W miejsce zlikwidowanego ze względów politycznych rzeszowskiego gniazda PTG „Sokół” w 1948 r. powołano Klub Sportowy „Spójnia”. W klubie tym zorganizowano sekcję gimnastyczną, której członkami została większość uczestników zajęć sokolich. Treningi prowadził Józef Rusin. Grupa ta w latach 1948-50 obejmowała systematycznymi treningami 3 razy w tygodniu około 20-tu stale ćwiczących zawodników, wśród których znaleźli się m.in.: Marian Krawczyk, Tadeusz Łącz, Stanisław Gerland, Zbigniew Sabik, Zbigniew Lipka, Emil Marek, Władysław Lekacz, Karol Więcek, Florian Urbański, Józef Kloc, Kazimierz Cieplak. Miejscem treningów akrobatów było dawne boisko „Sokoła” (mieszczące się na tyłach dzisiejszego budynku teatru im. W. Siemaszkowej) oraz znajdujący się na nim słynny wówczas drewniany barak, który przywieziono z Oświęcimia, jako pomoc ówczesnych władz krakowskiego PTG „Sokół” dla działającego jeszcze „Sokoła” w Rzeszowie. Ponieważ barak był zbyt niski, przystosowano go dla potrzeb sportowców, dobudowując na dachu specjalną kopułę, która umożliwiała akrobatom wykonywanie ćwiczeń, wymagających większej przestrzeni. W okresie działalności sekcji gimnastycznej w KS „Spójnia” gimnastyka akrobatyczna nie była jeszcze oficjalnie uznawaną dyscypliną sportu. Nie organizowano żadnych zawodów w akrobatyce, a zawodnicy występowali tylko na licznych pokazach, organizowanych z okazji uroczystości i świąt³.

³ Na podstawie rozmowy z Józefem Rusinem z dn. 8 lipca 2009 r.

Piramida w wykonaniu rzeszowskich „sokolic” – okres dwudziestolecia międzywojennego, sala główna w budynku PTG „Sokół” (dzisiejszego teatru im. W. Siemaszkowej).

Piramida w wykonaniu członkiń PTG „Sokół” w Rzeszowie – okres dwudziestolecia międzywojennego, boisko „Sokoła” na tyłach dzisiejszego budynku teatru.

Władysław Waller – prezes PTG „Sokół” w Rzeszowie w latach 1939-1947.

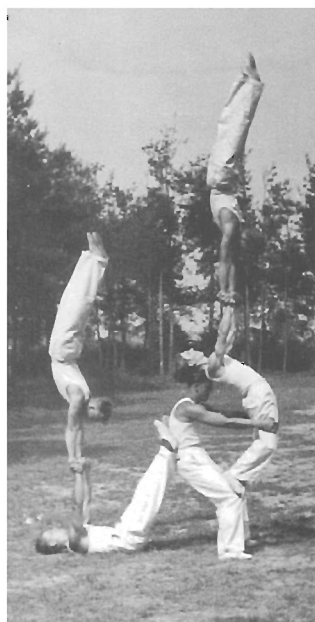
Sekcja gimnastyczna KS „Spójnia” Rzeszów w czasie pokazów w Dębicy w 1949 r. Od lewej stoją: Bolesław –, Zbigniew Sabik, Marian Krawczyk, –, Wiesława Bielanów (późniejsza żona J. Rusina), Emil Marek, Karol Wiącek, Tadeusz –. Z przodu: Zbigniew Lipka, Józef Rusin, Florian Urbański, Józef Ludera.

Zbigniew Lipka, Józef Rusin, Marian Krawczyk.

Zbigniew Lipka, Emil Marek, Józef Rusin, Marian Krawczyk.

Zbigniew Lipka, Józef Rusin, Emil Marek, Florian Urbański, Marian Krawczyk.

2. Pierwsze sukcesy – lata 1950–1959

Życie sportowe w powojennym Rzeszowie zaczęło się odradzać bardzo dynamicznie. Reaktywowano część przedwojennych klubów i stowarzyszeń sportowych. Obok nich zaczęły działalność nowe kluby, a najsilniejszym z nich okazało się Koło Sportowe Organizacji Młodzieży Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego przy PZL Rzeszów. Nazwa ta została zmieniona oficjalnie w 1948 r. na Związkowy Klub Sportowy „Stal”. Pierwszymi sekcjami w tym klubie były sekcja piłki nożnej i sekcja boksu. Rok później utworzono sekcję lekkoatletyczną, w 1947 r. sekcję szachową, a w 1948 r. sekcję tenisa stołowego i **sekcję gimnastyczną**. Założycielem ostatniej z wymienionych sekcji był Henryk Hapka, który podjął się szkolenia w zakresie gimnastyki sportowej. W 1950 r. do sekcji gimnastycznej ZKS „Stal” przeniósł się (ćwiczący dotychczas w KS „Spójnia”) Józef Rusin i objął w niej podwójną funkcję trenera i zawodnika. W ślad za nim podążyli też inni zawodnicy „Spójni”, dając początek sekcji akrobatyki, która w późniejszym czasie stała się jedną z najlepszych w kraju⁴.

W 1951 r. kierownikiem sekcji został Czesław Pawłowicz, a w 1953 r. zastąpił go Franciszek Poręba. W tym samym roku do trenera Rusina dołączył instruktor gimnastyki Jerzy Babula, który zajął się szkoleniem dziewcząt. Treningi odbywały się najpierw w słynnym „baraku”, następnie w Szkole Ćwiczeń przy Kolegium Nauczycielskim mieszczącym się przy ul. Turkienicza (obecnie ul. ks. Jałowego – budynek Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Rzeszowskiego). Kolejnym miejscem odbywania treningów akrobatycznych na wiele lat stała się sala gimnastyczna Szkoły Podstawowej nr 10, mieszczącej się przy obecnej ul. Dominikańskiej. Trenerzy i zawodnicy sekcji starali się przygotowywać do udziału w organizowanych w Polsce zawodów w gimnastyce przyrządowej. Niestety okazało się, że nie mogą zdobyć niezbędnych do treningów przyrządów gimnastycznych. W 1952 r. sekcja, co prawda otrzymała dzięki działaniom zarządu klubu drążek, konia, skrzynię i dwa kozły, niestety drążek i koń były tak zniszczone, że nie nadawały się do ćwiczeń⁵. W tej sytuacji coraz więcej uwagi na treningach poświęcano ćwiczeniom piramid, mimo że umiejętność ich wykonywania nie dawała szans na udział w rywalizacji sportowej.

⁴ Zielińska G., *Kluby. Trenerzy*. Wyd. PZAS, Warszawa 1997, s. 33.

⁵ *Z życia sekcji gimnastycznej* „Wiadomości Fabryczne” 1952, Nr 3 (4), s. 2 oraz *Sekcja gimnastyczna K. S. „Stal” nadal pod znakiem zapytania* „Wiadomości Fabryczne” 1952, Nr 6 (7), s. 4.

Dopiero decyzja przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 3 marca 1954 r. o włączeniu do jednolitej klasyfikacji sportowej w Polsce nowej dyscypliny pod nazwą gimnastyki akrobatycznej⁶ pozwoliła na organizowanie oficjalnych zawodów i prowadzenie rywalizacji sportowej. Dzięki temu zaczęto tworzyć w Polsce sekcje akrobatyczne. Jedną z pierwszych była sekcja ZKS „Stal” Rzeszów. Działająca dotychczas w klubie sekcja gimnastyczna **w 1954 r. została oficjalnie przemianowana w sekcję gimnastyki akrobatycznej.**

W latach pięćdziesiątych XX w. akrobaci „Stali” nadal kojarzyli się mieszkańcom Rzeszowa głównie z publicznymi pokazami. W tym samym czasie rozpoczęli oni starty w akrobatycznych zawodach sportowych o zasięgu lokalnym i ogólnopolskim, o czym początkowo niewiele się mówiło. W 1954 r. rzeszowscy akrobaci uczestniczyli w historycznych, pierwszych w Polsce oficjalnych zawodach w gimnastyce akrobatycznej, które rozegrano w dniach 10-11 grudnia w Warszawie pod nazwą „I Ogólnopolski Konkurs Gimnastyki Artystycznej i Akrobatycznej”. W zawodach wzięło udział 12 zespołów akrobatycznych i 7 zespołów gimnastyki artystycznej. W punktacji drużynowej „Stal” Rzeszów zajęła trzecie miejsce⁷.

Kolejnymi ogólnopolskimi zawodami, w których uczestniczyli zawodnicy rzeszowskiej sekcji akrobatycznej były Mistrzostwa Polski Zrzeszenia Sportowego „Stal” w gimnastyce sportowej (przyrządowej). Zawody te odbyły się w dniach 7-9 październik 1955 r. w Bielsku⁸.

Wieloletnia historia udziału rzeszowskich akrobatów w mistrzostwach Polski w gimnastyce akrobatycznej rozpoczęła się od 1 Mistrzostw Polski, które odbyły się w dniach 15-18 grudnia 1955 r. w Białymstoku. Zawody te rozegrano w poszczególnych konkurencjach w klasach III, II i I. W najwyższej z ówczesnych klas sportowych (kl. I) w gronie medalistów znaleźli się akrobaci z Rzeszowa. W konkurencji piramid czwórkowych mężczyzn zespół (w składzie: J. Rusin, F. Pobiedyński, M. Krawczyk i K. Cieplak) wywalczył medal srebrny, a w konkurencji piramid piątkowych mężczyzn zespół (w składzie: M. Krawczyk, S. Zawisłak, K. Cieplak, J. Terlecki, D. Periski) zdobył medal brązowy. Punktację drużynową określono sumując rezultaty poszczególnych klubów działających w ramach zrzeszeń sportowych. Zrzeszenie „Stal” uplasowało się na trzecim miejscu.

W 1956 r. w sekcji regularnie trenowało 15 kobiet i 25 mężczyzn. Podczas 2 Mistrzostw Polski Seniorów (dalej: MPS) we Wrocławiu rzeszowscy akrobaci zdobyli w punktacji drużynowej drugie miejsce, dzięki miejscu zajętym w poszczególnych konkurencjach. W klasie I w gronie medalistów znaleźli się: M. Pawłowska, A. Sowa, Z. Mazur i A. Rybak (złoty medal w ćwiczeniach czwórkowych kobiet), K. Kołodziej (złoty medal w ćwiczeniach indywidualnych mężczyzn), T. Łącz, K. Cieplak i K. Kołodziej (srebrny medal w piramidach trójkowych mężczyzn), T. Łącz

⁶ Zarządzenie Nr 26 z dn. 03.03.1954, Biuletyn Urzędu GKKF z dn. 15.04.1954 Nr 5/54 poz. 32 (Archiwum GKKF).

⁷ Polak E., *Akrobatyka sportowa w Polsce*. Wyd. UR, Rzeszów, 2003, s. 50-53.

⁸ „Wiadomości Fabryczne” 1955, R. 4, Nr 17 (67), s. 4.

i K. Cieplak (srebrny medal w ćwiczeniach dwójkowych mężczyzn) oraz T. Łącz i Z. Mazur (brązowy medal w ćwiczeniach dwójek mieszanych)⁹.

W gronie medalistów 3 MPS rozgrywanych w Warszawie w 1957 r. ponownie znalazły się zespoły z Rzeszowa. W kl. mistrzowskiej zwyciężyła 2-ka mieszana T. Łącz i Z. Mazur oraz 2-ka mężczyzn T. Łącz i K. Cieplak. Te dwa zespoły zdobyły tytuły mistrzów Polski seniorów. W klasie I złoty medal zdobyła 4-ka kobiet M. Pawłowska, A. Sowa, A. Rybak i W. Pietras, a medale srebrne 3-ka kobiet M. Pawłowska, A. Sowa, A. Rybak oraz 2-ka kobiet W. Pietras, M. Chmiel. W punktacji klubowej ZKS „Stal” znalazła się na czwartym miejscu. Były to pamiętne mistrzostwa dla rzeszowskich zawodników, ponieważ aż pięcioro z nich po raz pierwszy w historii sekcji zostało powołanych do kadry narodowej¹⁰. W październiku 1957 r. rzeszowski zespół piramid kobiet i dwójka męska wzięli udział w I Międzynarodowym Turnieju w Akrobatyce Sportowej, który został zorganizowany w Warszawie z udziałem reprezentacji czterech państw: ZSRR, Bułgarii, NRD i Polski. Rok później czwórka męska w składzie M. Krawczyk, R. Ostrowski, K. Cieplak i W. Lekacz brała udział w międzypaństwowych zawodach z udziałem reprezentacji NRD i Polski, które rozegrano w Erfurcie¹¹.

W 1958 roku rzeszowscy akrobaci zdobyli po raz pierwszy mistrzostwo Polski w punktacji drużynowej. W 4 MPS w gronie medalistów znaleźli się: M. Krawczyk, R. Ostrowski, K. Cieplak, W. Lekacz (srebro w konkurencji czwórek mężczyzn kl. mistrzowskiej), R. Trałka, E. Marek (złoto w konkurencji dwójek mężczyzn kl. I), A. Gorzkiewicz, E. Jakubowski, Z. Wiśniewski (złoto w konkurencji trójek mężczyzn kl. I), R. Trałka, E. Marek, K. Kołodziej (srebro w konkurencji trójek mężczyzn kl. I) oraz K. Ustrzycka, J. Szeliga, K. Ostrowska (brąz w konkurencji trójek kobiet kl. I).

Do czołowych zawodników w okresie od 1954 r. do 1958 r. należeli: Zofia Mazur, Krystyna Ostrowska, Maria Pawłowska, Wiesława Pietras, Alicja Rybak, Anna Sowa, Janina Szeliga, Krystyna Ustrzycka, Kazimierz Cieplak, Antoni Gorzkiewicz, Edward Jakubowicz, Kazimierz Kołodziej, Marian Krawczyk, Władysław Lekacz, Tadeusz Łącz, Emil Marek, Stanisław Moskwa, Roman Ostrowski, Józef Rusin, Józef Terlecki, Ryszard Trałka, Karol Wiącek, Zdzisław Wiśniewski, Stanisław Zawiślak.

Sukcesy na arenie ogólnopolskiej spowodowały wzrost popularności akrobatyki w Rzeszowie. Do sekcji zaczęła się zgłaszać młodzież, dla której w 1959 r. utworzono odrębną 80-osobową grupę ćwiczących. W tym samym czasie klub opuścili trenerzy: Jerzy Babula i Józef Rusin, a ich miejsce zajął dotychczasowy zawodnik Emil Marek¹².

⁹ „Wiadomości Fabryczne” 1956, R. 5, Nr 1 (71), s. 4; 1957, R. 6, Nr 1 (92), s. 4.

¹⁰ Klich J., *Barwy Stali*. Agencja Wydawniczo-Reklamowa „Jota”, Rzeszów, 1995, s. 46; „Wiadomości Fabryczne” 1957, R. 6, Nr 11 (102), s. 6.

¹¹ *Przedstawiamy mistrzów Polski Stal Rzeszów w gimnastyce akrobatycznej* „Stadion – Tygodnik Sportowy Nowin Rzeszowskich” 1958, Nr 49 (78), s. 1 i 2.

¹² Zielińska G., *Kluby. Trenerzy*. Wyd. PZAS, Warszawa 1997, s. 33.

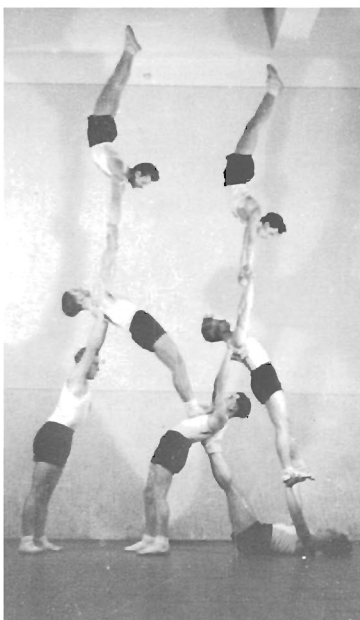
Henryk Hapka – założyciel sekcji.

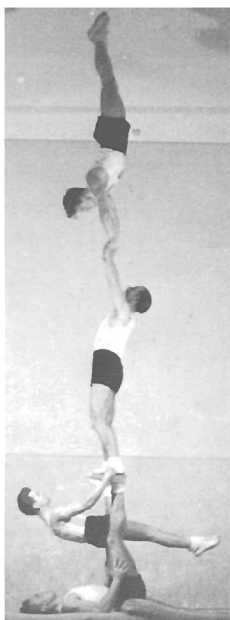
Józef Rusin – pierwszy trener akrobatyki.

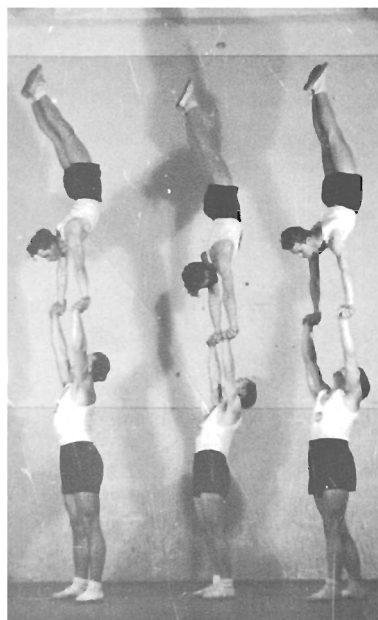
Franciszek Poręba – prezes sekcji w latach 1953-1969.

Od góry: Władysław Lekacz, Roman Ostrowski, Józef Rusin, NN, Marian Krawczyk, Józef Terlecki, Karol Wiącek. Sala SP Nr 10.

Od góry: Władysław Lekacz, Józef Rusin, Roman Ostrowski, Marian Krawczyk. Sala SP Nr 10.

Od lewej górni: Władysław Lekacz, Zbigniew Lipka, Roman Ostrowski. Dolni: Marian Krawczyk; Józef Rusin; Karol Wiącek. Sala SP Nr 10.

Pokazy zawodników sekcji akrobatyki na osiedlu Dąbrowskiego – pierwsza połowa lat 50-tych XX wieku.

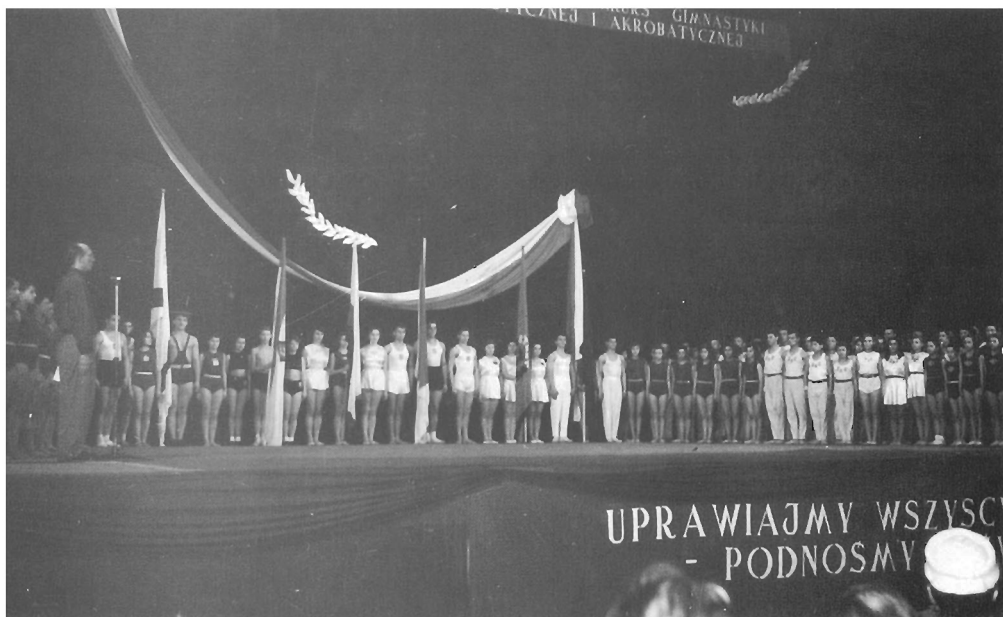
Pochód z okazji 1 Maja w 1955 r. Przemarsz zawodników ZKS „Stal” otwierają Marian Krawczyk, Zofia Mazur, Alicja Rybak, Maria Pawłowska.

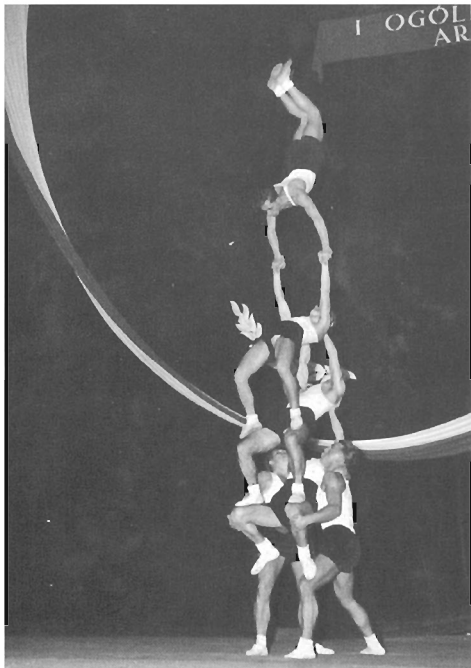
Pokazy na stadionie Stali Rzeszów 26.06.1955 r. Zofia Mazur, Alicja Rybak, Maria Pawłowska, Roman Ostrowski, Władysław Lekacz, Józef Rusin, Kazimierz Cieplak, Marian Krawczyk, Karol Wiącek.

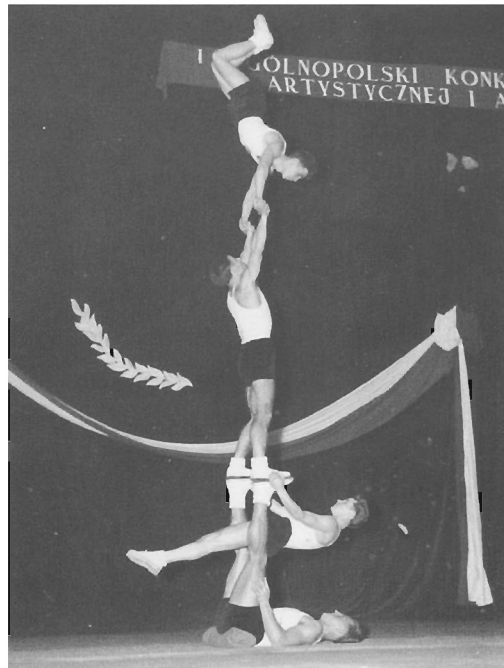
Ćwiczą: Władysław Lekacz, Roman Ostrowski, Józef Rusin, Marian Krawczyk. Stoją: Alicja Rybak, Zofia Mazur, Maria Pawłowska, Karol Wiącek.

Uroczyste zakończenie I Ogólnopolskiego Konkursu Gimnastyki Artystycznej i Akrobatycznej, 10-11 grudnia 1954, hala WKS „Gwardia” w Warszawie.

Od góry: Władysław Lekacz, Roman Ostrowski, Józef Terlecki, Józef Rusin, Karol Wiącek, Marian Krawczyk – Warszawa 1954 r.

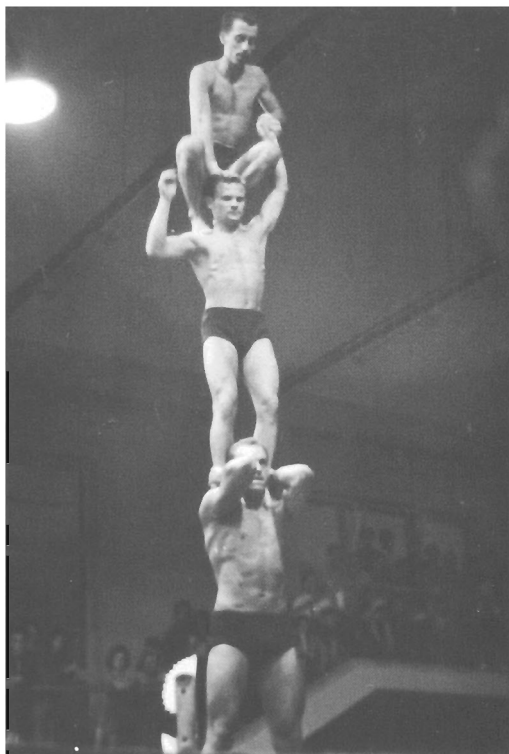
Od góry: Władysław Lekacz, Józef Rusin, Roman Ostrowski, Marian Krawczyk – Warszawa 1954 r.

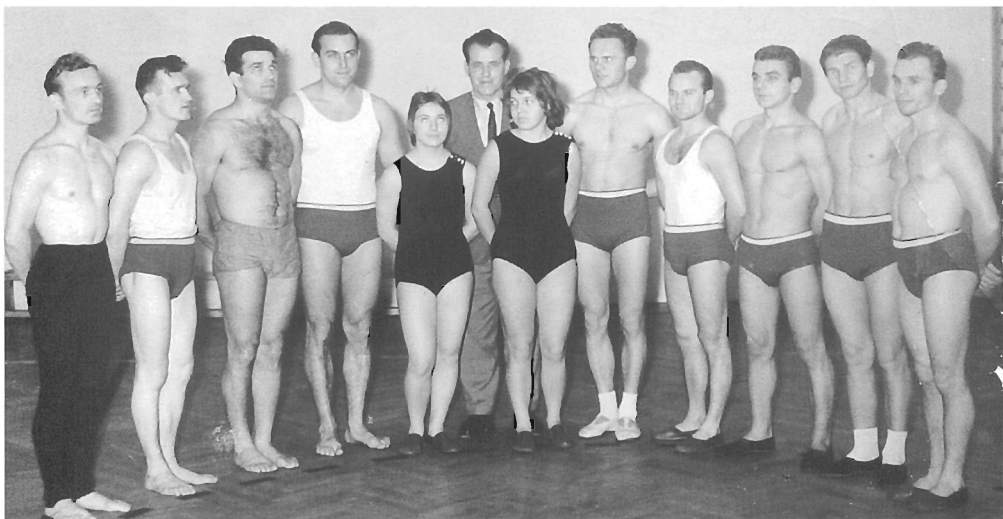
Ogólnopolski kurs instruktorów akrobatyki – Cetniewo lipiec 1957 r. Wśród uczestników m.in. Kazimierz Cieplak (w pierwszym rzędzie drugi z lewej), obok Mieczysław Piwowarczyk (późniejszy trener MKS Pałac Młodzieży Warszawa) i Marian Krawczyk.

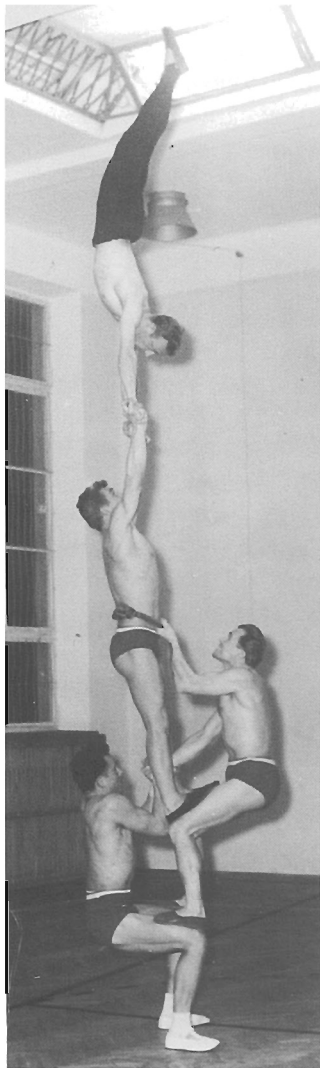
Reprezentacja Rzeszowa na Mistrzostwach Polski ZS „Stal” w Bielsku – październik 1955 r. Pierwszy z prawej: wieloletni kierownik sekcji Franciszek Poręba.

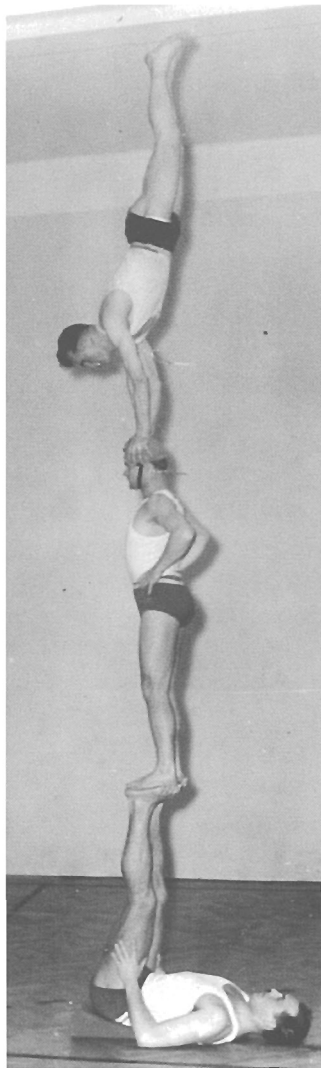
I MPS Białystok, 15-18 grudnia 1955 r. Od góry: Władysław Lekacz, Roman Ostrowski, Marian Krawczyk.

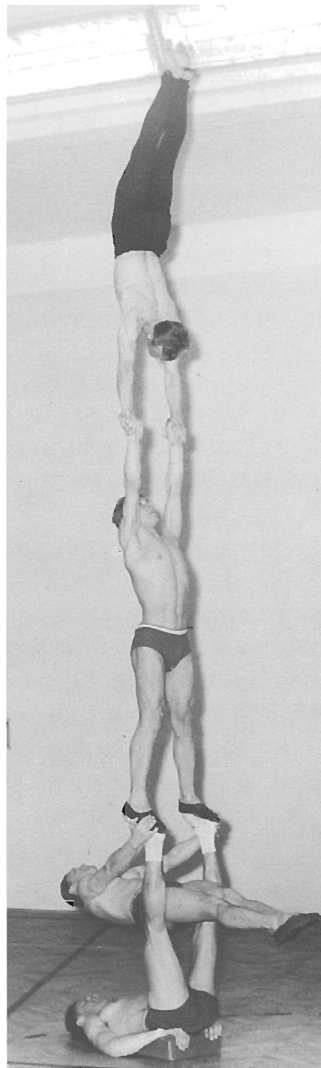
Zwycięzcy 4 MPS w Poznaniu w punktacji drużynowej, 1958 r. Od lewej: Emil Marek, Kazimierz Ciepłak, Adam Gruba, Marian Krawczyk, Maria Michalik, Franciszek Poręba (kierownik sekcji), Maria Dębska, Edward Jakubowski, Roman Ostrowski, Jerzy Fink, Antoni Gorzkiewicz, Kazimierz Kołodziej.

Od góry: Emil Marek, Jerzy Fink, Kazimierz Kołodziej, Edward Jakubowski.

Od góry: Kazimierz Cieplak, Antoni Gorzkiewicz, Marian Krawczyk.

Od góry: Emil Marek, Jerzy Fink, Kazimierz Kołodziej, Edward Jakubowski.

3. Trudny okres – lata 1960–1969

Kolejna dekada to okres wielu zmian w sekcji. W 6 MPS w 1960 r. ZKS „Stal” reprezentowana była jeszcze przez liczną drużynę. W zawodach startowali: Maria Dębska, Krystyna Kamuda, Anna Tułaczko, Marian Krawczyk, Kazimierz Cieplak, Roman Ostrowski, Adam Gruba, Antoni Gorzkiewicz, Jerzy Tychanicz, Stanisław Moskwa, Kazimierz Kocząg, Zdzisław Wiśniewski, Władysław Stawarz, Edward Jakubowski, Jerzy Fink, Kazimierz Kołodziej oraz Emil Marek (będący równocześnie trenerem). Mimo tak licznej reprezentacji w tych mistrzostwach, rzeszowscy akrobaci zdobyli tylko dwa brązowe medale w czwórkach mężczyzn kl. mistrzowskiej (Marek, Jakubowski, Fink, Kołodziej) i w skokach mężczyzn kl. I (Wiśniewski)¹³. Po tych zawodach kilku starszych zawodników zakończyło swą karierę.

Na początku lat 60-tych XX wieku lokalna prasa pisała: „Sekcja przechodzi głęboki kryzys. Ze starej gwardii pozostało bardzo mało, tak że obecnie kierownictwo sekcji nie przewiduje żadnych imprez ani zawodów. Dawni zawodnicy nie przychodzą na treningi, a młodzież nie jest jeszcze dostatecznie przygotowana”¹⁴. Prowadzący sekcję trener Emil Marek podjął się pracy od podstaw. Postanowił jednak skupić się na przygotowaniach do zawodów w gimnastyce sportowej. Nie zrezygnował, co prawda z gimnastyki akrobatycznej, jednak poświęcał jej znacznie mniej uwagi. Treningi odbywały się w sali SP Nr 9 przy ul. Obrońców Stalingradu (dzisiejsza ul. Hetmańska). Sala była ciasna i brakowało w niej odpowiedniego sprzętu. W ówczesnej sekcji najwyższy poziom sportowy sięgający I klasy prezentowali: K. Kamuda, M. Dębska, A. Tułaczko (3-ka kobiet), J. Tychanicz, W. Stawarz, S. Moskwa (3-ka mężczyzn), E. Jakubowski, K. Kołodziej, J. Fink, E. Marek (4-ka mężczyzn) oraz w skokach na ścieżce Z. Wiśniewski i Ryszard Szalony. Próba przygotowania zawodników do startów w dwóch różnych dyscyplinach gimnastyki nie powiodła się. Nie pomogła nawet zmiana sali treningowej na większą, która mieściła się w Szkole Zawodowej przy ul. Obrońców Stalingradu. Trener Emil Marek zrezygnował z pracy w sekcji w 1962 r. Zastąpił go Kazimierz Kołodziej.

W dniach 13-15 grudnia 1963 r. w Rzeszowie odbyły się 9 MPS, w których rzeszowscy akrobaci nie odnieśli żadnych sukcesów. Nowy trener (pracujący w latach

¹³ „Wiadomości Fabryczne” 1960, R. 9, Nr 34 (202), s. 6.

¹⁴ „Wiadomości Fabryczne” 1961, R. 10, Nr 16 (220), s. 6.

1962-1965) kontynuował próbę połączenia w jednej sekcji treningów gimnastyki sportowej i akrobatyki. Z pomocą kierownika sekcji Franciszka Poręby przeniósł treningi do sali SP Nr 16 przy ul. Staszica (dzisiejsze Liceum Plastyczne). W 1963 r. zaangażowano w sekcji drugiego trenera, który miał zajmować się przygotowaniem zawodników do startu w zawodach akrobatycznych. Tym trenerem był Stanisław Geroń. Z pomocą swojej żony Lucyny oraz byłego zawodnika Kazimierza Cieplaka, prowadził treningi z grupą młodych zawodników. Pierwsze efekty pracy i zaangażowania L. i S. Geroń pojawiły się dopiero w 1965 r.

W lokalnej prasie ponownie zaczęto pisać o sukcesach rzeszowskich akrobatów. Były to „drobne” sukcesy odnoszone na zawodach okręgowych i ogólnopolskich w kategorii juniora. Warto jednak zaznaczyć, że w latach 60-tych XX wieku nie rozgrywano jeszcze żadnych międzynarodowych zawodów mistrzowskich, ponieważ nie istniała Międzynarodowa Federacja tej dyscypliny sportu. W kraju natomiast, utworzony w 1957 r. Polski Związek Akrobatyki Sportowej (dalej: PZAS), starał się o organizowanie coraz większej liczby zawodów ogólnopolskich. Od 1959 r. odbywały się mistrzostwa Polski juniorów (dalej: MPJ), a od 1965 r. zawody o puchar PZAS w późniejszych latach przemianowane na „Puchar Polski” (dalej: PP). Stworzono też możliwość sportowej rywalizacji dla młodszych zawodników. Od 1967 r. odbywały się zawody „Młode Talenty”, w których startowali zawodnicy do 15 lat, a od 1969 r. młodzi akrobaci zaczęli rywalizację w ramach Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży (dalej: OSM).

W gronie zawodników trenujących pod opieką Stanisława Geronia wyróżniali się: 3-ka kobiet w składzie Zofia Barańska, Halina Miś, Ewa Swacińska oraz skoczkowie na ścieżce Jadwiga Kaszuba, Zdzisław Wiśniewski, Ryszard Szalony, Ryszard Wojtaszewski. W 7 MPJ organizowanych w 1965 r. w Przemyślu J. Kaszuba zdobyła medal złoty, a R. Szalony medal srebrny¹⁵. Po raz pierwszy w historii sekcji pojawiła się też grupa zawodników rywalizująca w skokach na trampolinie: Dorota Piekło, Jadwiga Cichy, Halina Jordanek, Ryszard Szalony, Stanisław Szpilman, Kazimierz Cupryś.

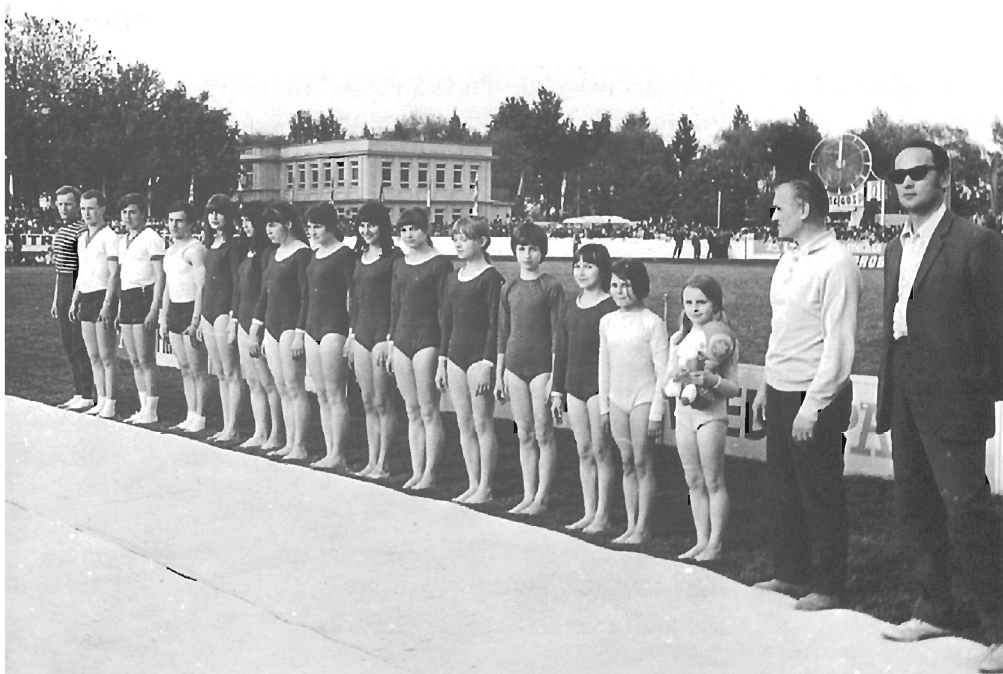
Po dwóch latach pracy małżeństwo L. i S. Geroń opuściło klub. Obowiązki trenerskie od 1966 r. przejęli: Kazimierz Cieplak i Krystyna Kamuda. W przygotowaniu choreograficznym zawodników pomagała im Teresa Penczar. Najwyższy poziom sportowy prezentowały w tym czasie Ewa Swacińska, Marta Januś (później znana w Rzeszowie, jako Marta Mucha) i Zofia Barańska. Swacińska i Januś stratowały jako 2-ka kobiet, a z Barańską, tworzyły zespół trójkowy. Na 10 MPJ rozgrywanych w 1968 r. w Kielcach w klasie mistrzowskiej dwójka Januś – Swacińska zdobyła srebrny medal, a w trójce z Barańską medal brązowy¹⁶. Umiejętności tych zawodniczek i sukcesy odnoszone do 1972 r. na zawodach okręgowych, ogólnopolskich i turniejach międzynarodowych zapowiadały obiecującą sportową przyszłość. Niestety kontuzja Marty Januś na zakończyła starty tego zespołu.

¹⁵ Chmielarska E., 1984, *Historia i rozwój akrobatyki sportowej na Rzeszowszczyźnie*. Maszynopis pracy dyplomowej AWF Poznań, s. 19.

¹⁶ „Stadion”, Nr 18 (584) – Dodatek do gazety lokalnej „Nowiny Rzeszowskie” 1968, Nr 101 (5856).

W marcu 1968 r. w rzeszowskiej hali WOSTiW (dzisiejszy ROSiR) rozegrane zostały drugie w historii ogólnopolskie zawody pod nazwą „Młode Talenty”. Rzeszowscy zawodnicy nie znaleźli się wtedy w gronie najlepszych. Jedyną złotą medalistką została Krystyna Dadelo, zwyciężając w skokach na trampolinie w kl. III¹⁷. Oprócz wymienionych już zawodniczek w sekcji liczącej ponad 20 zawodniczek i zawodników wyróżniali się także: Ewa Bogacka, Halina Grajewska, Halina Kierepka, Barbara Mączka, Halina Miś, Maria Miś, Elżbieta Musiał, Małgorzata Ochędusko, Małgorzata Surowiec, Kazimierz Cupryś, Tadeusz Gorczyca, Ryszard Wojtaszewski.

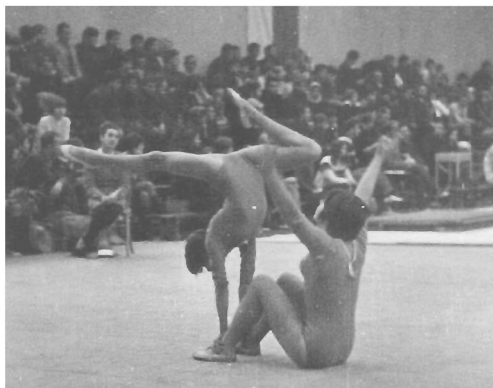
W 1969 r. nastąpiła kolejna zmiana trenera. Kazimierza Cieplaka zastąpił Emil Marek. W tym samym roku z działalności w klubie wycofał się Franciszek Poręba, który był podporą organizacyjną sekcji i jej wieloletnim kierownikiem. Dla młodych trenerów pracujących w sekcji był to dotkliwy cios. Pozbawieni wsparcia organizacyjnego i zainteresowania ze strony władz klubu nie byli w stanie rozwijać działalności¹⁸.

Sekcja akrobatyki w czasie pokazów na stadionie ZKS „Stal” w Rzeszowie – koniec lat 60-tych. Od lewej stoją: Kazimierz Cupryś, Tadeusz Gorczyca, Wiesław Witalec, Janusz Bartulski, Barbara Dadelo, Anna Bigus, Ewa Swacińska, Ewa Bogacka, –, Renata Dubiel, Małgorzata Bigus, Bożena Mrocza, Halina Bury, Halina Kosturek, Ewa Wcisło, Kazimierz Cieplak (trener), Jan Bigus (kierownik sekcji).

¹⁷ „Wiadomości Fabryczne” 1968, R. 17, Nr 10 (487), s. 6.

¹⁸ Klich J., *Barwy Stali*. Agencja Wydawniczo-Reklamowa „Jota”, Rzeszów, 1995, s. 86.

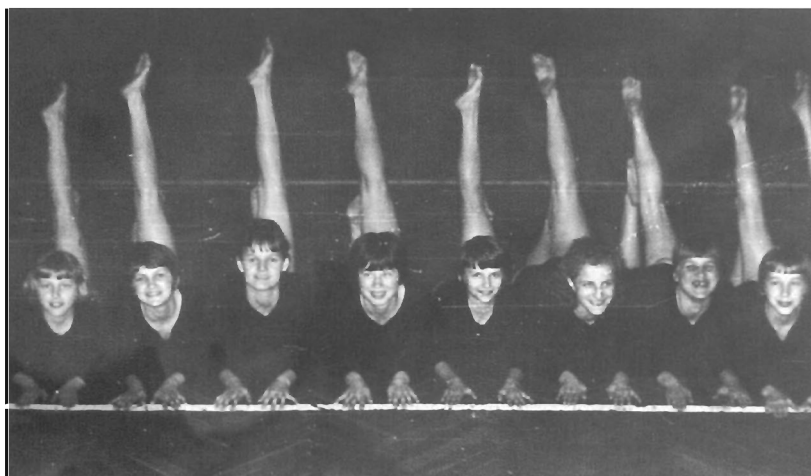
Marta Januś, Ewa Swacińska – 13 MPS, Wrocław, grudzień 1967 r.

Ewa Swacińska, Marta Januś, Zofia Barańska – 13 MPS, Wrocław, grudzień 1967 r.

Trener Kazimierz Cieplak, Ewa Swacińska, Marta Januś, Zofia Barańska, trenerka Krystyna Kamuda – 1968 r.

Od lewej: Maria Miś, Zofia Barańska, Ewa Barańska, Ewa Swacińska, Marta Januś, Maria Zarszyńska, Krystyna Dadełło, Ewa Tylutka – 1968 r.

4. Początki profesjonalizmu – lata 1970–1979

Kryzys w sekcji wyraźnie pogłębił się z początkiem lat siedemdziesiątych. Trenera Emila Marka na krótko zastąpił Janusz Bartulski. Brakowało działaczy, brakowało doświadczonych szkoleniowców i nie było warunków sprzyjających rozwojowi. Nie brakowało natomiast młodzieży, chętnej do uprawiania akrobatyki. Jak słusznie napisał w swojej książce pt. „Barwy Stali” J. Klich: trzeba było pięciu lat, by Zarząd Klubu bliżej przyjrzał się mizernej sytuacji garstki już akrobatów. Pierwsze oznaki większego zainteresowania Zarządu losami akrobatów oraz ich przyszłością w rzeszowskim klubie znajdujemy w urzędowych dokumentach (protokołach Zarządu) w roku 1974, kiedy to kilkakrotnie powracano do sprawy zatrudnienia trenerów oraz obsady kierownictwa sekcji¹⁹.

Efektom tego zainteresowania było zatrudnienie jesienią tego samego roku nowego trenera, absolwenta AWF Poznań, Ryszarda Zapłaty. Drugim trenerem został Ryszard Wojtaszewski²⁰. Kierownikiem sekcji został Julian Trzeciak, a do grona działaczy dołączyli Jan Chorąży i Anna Drewniak. Trener Zapłata, pracujący w SP Nr 21 przy ul. Miodowej, jako nauczyciel wychowania fizycznego, przeniósł treningi do tej szkoły. W 1975 r. treningi w sekcjach prowadzono w czterech grupach, liczących łącznie 35 zawodników²¹. W grupie najbardziej doświadczonych zawodników znajdowali się wówczas: Halina Bury, Ewa Wcisło, Małgorzata Ochęduszek (3-ka kobiet), Andrzej Jemioła (trampolina), Bożena Mrocza, Halina Kosturek, Jacek Kochman, Krzysztof Słomski (wszyscy skoki na ścieżce). Z grona trenującej wówczas młodzieży największe postępy robili skoczkowie na trampolinie Bożena Wilkoń i Andrzej Jemioła oraz skoczek na ścieżce Robert Buryło²². Pojawiali się także nowi zawodnicy. Treningi w sekcji podjęli m.in. siostry Małgorzata i Jolanta Treła, Eligiusz Skoczyła i Wiesław Banek. Dowodem na odradzenie się sekcji było też nawiązanie współpracy z bułgarskim klubem akrobatycznym „Jantra” z Gabrowa i zorganizowanie w listopadzie 1975 r. w rzeszowskiej hali „Walter” zawodów międzyklubowych²³. Kontakty z tym klubem sekcja utrzymywała do początku lat 80-tych.

¹⁹ Klich J., *Barwy Stali*. Agencja Wydawniczo-Reklamowa „Jota”, Rzeszów, 1995, s. 140.

²⁰ Ryszard Wojtaszewski zapisał się w historii ZKS „Stal” Rzeszów, jako organizator i pierwszy trener sekcji skoków do wody.

²¹ *Plan organizacyjno-szkoleniowy na rok 1975 sekcji akrobatyki sportowej*. Maszynopis w zbiorach autorki.

²² „Wiadomości Fabryczne” 1976, R. 26, Nr 27 (788), s. 8.

²³ „Wiadomości Fabryczne” 1975, R. 25, Nr 34 (759), s. 16.

W tym samym czasie miały miejsce bardzo ważne dla akrobatyki wydarzenia międzynarodowe. W 1973 r. powstała Międzynarodowa Federacja Akrobatyki Sportowej (dalej: IFSA), która rok później zorganizowała pierwsze mistrzostwa świata (dalej: MŚ) w tej dyscyplinie. Stawiało to przed zawodnikami i trenerami nowe wyzwania. Możliwość walki o tytuły mistrzów świata, a od 1978 r. także tytuły mistrzów Europy. Zawody tej rangi w skokach na trampolinie odbywały się już od 1964 roku, od kiedy utworzono Międzynarodową Federację Trampoliny (dalej: FIT). Kwestie polityczne uniemożliwiały jednak polskiemu skoczkowi możliwość uczestniczenia w tej rywalizacji. Brak kontaktu z europejską, czy światową czołówką w skokach na trampolinie do połowy lat 70-tych odbijał się wyraźnie na słabym poziomie polskich zawodników.

Od 1976 r. pracę w sekcji rozpoczęła Ewa Swacińska-Chmielarska, która została zatrudniona, jako instruktor prowadzący treningi z najmłodszymi²⁴. Trenerka ta (z pomocą Ryszarda Wojtaszewskiego) rozpoczęła pracę od naboru zdolnych dzieci ze szkół podstawowych, co wkrótce dało dobre wyniki. Poszerzono też bazę treninową. Seniorzy i juniorzy nadal trenowali przy ul. Miodowej z trenerami Zapłatą i Wojtaszewskim. Grupy naborowe prowadzone przez Ewę Chmielarską trenowały w sali baletowej ZDK WSK przy ul. Dąbrowskiego. W grupach tych znalazło się ponad 30 dziewcząt w wieku 8-9 lat. W tej samej sali odbywały się zajęcia baletowe dla starszych zawodników. Dzięki konsekwentnej i ciężkiej pracy w sekcji ZKS „Stal” wyrosła nowa grupa utalentowanych zawodników, którzy w krótkim czasie zaczęli odnosić sukcesy liczące się nie tylko w kraju, ale i poza jego granicami.

Podczas 5 OSM w 1977 r. (rozgrywanej w Łodzi) A. Jemioła zdobył złoty medal w skokach na trampolinie i brązowy w skokach na ścieżce. W tej samej konkurencji srebrny medal zdobył R. Buryło. Brązowy medal OSM zdobyła też 3-ka kobiet w składzie: Bożena Mrocza, Halina Bury i Ewa Wcisło. Akrobaci „Stali” Rzeszów sklasyfikowani zostali drużynowo na pierwszym miejscu w Polsce²⁵. Po wielu latach przerwy pojawiły się także pierwsze sukcesy odnoszone w rywalizacji na poziomie klasy mistrzowskiej w kategorii seniorów. Na 23 MPS rozgrywanych w tym samym roku w Bydgoszczy **Andrzej Jemioła zdobył złoty medal w skokach na trampolinie**. Ten sukces dał początek wieloletniej obecności zawodników ZKS „Stal” Rzeszów w krajowej czołówce skoków na trampolinie, którzy przez kolejne lata stanowili trzon reprezentacji Polski na zawody międzynarodowe.

Równie pomyślny dla rzeszowskiej sekcji okazał się 1978 r. Podczas 17 MPJ bezkonkurencyjnym w skokach na trampolinie okazał się Andrzej Jemioła, który zdobył mistrzostwo Polski juniorów, a Bożena Wilkoń zdobyła srebrny medal. W skokach na ścieżce Halina Bury zdobyła brązowy medal. Zawodniczka ta w tym samym roku zajęła pierwsze miejsce w 24 MPS rozgrywanych w Puławach i stała się jedyną w dotychczasowej historii mistrzynią Polski seniorów w skokach na ścieżce reprezentującą Rzeszów. Drugą mistrzynią Polski seniorów z Rzeszowa została B. Wilkoń, która zwyciężyła w skokach na trampolinie. W lipcu tego samego roku rzeszowska 3-ka w składzie B. Mrocza, H. Bury, E. Wcisło wzięła udział w turnieju międzynarodowym w bułgarskim Kiustendil, gdzie zdobyły srebrny medal.

²⁴ „Wiadomości Fabryczne” 1976, R. 26, Nr 28 (789), s. 11.

²⁵ „Wiadomości Fabryczne” 1977, R. 27, Nr 23-24 (820-821), s. 12.

Rok 1979 był rokiem obfitującym w zwycięstwa i medale, ale też rokiem pełnym niepewności. Na 18 MPJ w Zamościu bezapelacyjne zwycięstwa na trampolinie w klasie mistrzowskiej odnieśli B. Wilkoń i A. Jemioła. Kolejne sukcesy pojawiły się na 6 OSM w Toruniu, gdzie po złoto sięgnęli: B. Wilkoń (skoki na trampolinie), Małgorzata i Jolanta Trela oraz A. Jemioła i Wiesław Banek (synchroniczne skoki na trampolinie). Srebrne medale zdobyła czwórka męska w składzie: Bogdan Martoń, Mariusz Celek, Bogdan Płodzień, Eligiusz Skoczylas. Coraz lepsze wyniki sportowe nie wpłynęły jednak na poprawę warunków treningowych. Sala przy ul. Miodowej stała się dla akrobatów zbyt ciasna i zbyt niska. Najlepszych zawodników zaczęły ponadto nękać kontuzje. To one stały się powodem przerwania treningów przez B. Mroczkę, E. Wcisło, czy B. Wilkoń. Mimo licznych interwencji trenera Zapłaty i rozmów z władzami klubu na temat pozyskania większej sali i poprawienia warunków treningowych dla akrobatów – nic się nie zmieniło. Ta obojętność ze strony władz klubu i brak perspektyw poprawy sytuacji skłoniły trenera do podjęcia, zaskakującej dla rzeszowskiego środowiska, decyzji. W sierpniu 1979 r. R. Zapłata przeniósł się do LKS „Kłos” Olkusz. Na pewien czas wyjechały tam również dwie zawodniczki Bożena Wilkoń i Renata Jodłowska. Nagle działalność sekcji akrobatyki w Rzeszowie stanęła pod znakiem zapytania. W sytuacji braku trenera niektórzy zawodnicy zaczęli zastanawiać się nad zmianą barw klubowych. Inni podjęli decyzję o zakończeniu kariery sportowej. Sekcja akrobatyki ZKS „Stal” Rzeszów oficjalnie zawiesiła działalność.

Od września treningi kontynuowane były tylko w grupach naborowych, prowadzonych przez Ewę Chmielarską. Sekcja rzeszowska została formalnie zawieszona w PZAS. Jej odtworzenia podjęli się nowi działacze – Henryk Woźniak (kierownik sekcji) i lek. med. Tytus Zborowski, ze sporym udziałem Waławska Magierskiego (wiceprezesa ZKS „Stal”) oraz Stanisława Swacińskiego (prezesa OZAS). Dzięki ich wysiłkom zatrudniono, jako trenera (pracującego uprzednio w LZS „Liwocz” Jasło) Stanisława Geronia. Wspólnie starali się przekonać najważniejszych zawodników do podjęcia treningów z nowym trenerem. Zawodnikom uskarżającym się na kontuzje zaofiarowano pomoc i opiekę medyczną. M.in. B. Wilkoń i B. Mroczka przeszły szereg badań i zabiegi rehabilitacyjne w Piekarach Śląskich. Geroń przystąpił do bardzo intensywnej pracy. Wznowienie treningów sekcji nastąpiło 28 października 1979 r., a w grudniu akrobaci wyjechali na 25 MPS do Wałbrzycha. Obecność zawodników „Stali” z Rzeszowa była dla wszystkich zaskoczeniem. Jeszcze większym zaskoczeniem okazała się ich forma sportowa. A. Jemioła powtórzył swój sukces z 1977 r. zdobywając złoty medal w skokach na trampolinie, a do grona mistrzów Polski dołączyły siostry J. i M. Trela zwyciężając w skokach synchronicznych na trampolinie. J. Trela zdobyła także srebrny medal w konkurencji indywidualnej, a B. Wilkoń – brązowy medal (w tej samej konkurencji). W punktacji drużynowej „Stal” Rzeszów znalazła się na III miejscu w Polsce. Sukces ten stał się przełomem w działalności sekcji²⁶.

²⁶ Klich J., *Barwy Stali*. Agencja Wydawniczo-Reklamowa „Jota”, Rzeszów, 1995, s.170-172.

Marta Januś, Ewa Swacińska – 18 MPS, Lublin 1972 r.

Marta Januś, Ewa Swacińska – pokazy 1973 r.

Łańcut 1975 r. Od lewej: Halina Bury, Ewa Wcisło, -, Ewa Zwara, Wiesław Banek, Bogdan Płodzień, Małgorzata Trela, Józef Kuriański, Wiesław Hul.

Ewa Wcisło, Halina Bury, Bożena Mroczyńska – obóz w Leżajsku 1975 r.

Józef Kuriański, Wiesław Doroba – obóz w Leżajsku 1975 r.

Przedstawiciel zarządu klubu Jan Chorąży i zawodniczka Bożena Wilkoń, trener Ryszard Zapłata, trenerka Ewa Chmielarska oraz działaczki sekcji Państwo Zwara – zakończenie sezonu w Leżajsku 1976 r.

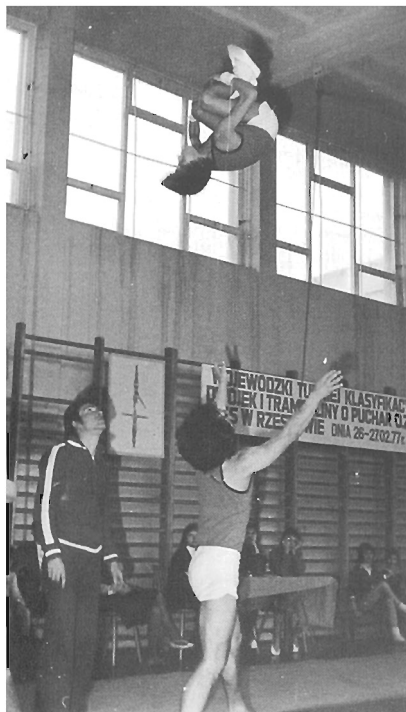

Bulgaria 1978 r. Od lewej: Ewa Wcisło, Janusz -, Halina Bury, trener Ryszard Wojtaszewski, Bożena Mroccka, Waldemar Okoniewski, Beata Borowiec.

Ewa Wcisło, Halina Bury, Bożena Mroccka – Bułgaria 1978 r. Z boku Euzebiusz Sieja, trener LKS „Spółdzielca Lublin.

Bożena Mroccka, Ewa Wcisło, Halina Bury – turniej międzynarodowy, Kiustendil, Bułgaria 1978 r.

Trener Ryszard Zapłata i 2-ka męska Józef Kuriański, Jacek Kochman 1977 r.

Trener Ryszard Zapłata z zawodniczkami Bożeną Mroczką i Haliną Bury assekurują skaczącą Ewę Wcisło.

Trenerka Ewa Chmielarska i zawodniczki sekcji Bożena Mroczka i Jolanta Treła 1977 r.

Halina Bury, Bożena Mroczka i Ewa Chmielarska podczas okręgowych zawodów w 1979 r.

Najmłodsze dziewczęta z sekcji „Stali” podczas zawodów okręgowych w 1979 r.

Zawody Okręgowego Związku Akrobatyki Sportowej w Rzeszowie, 1979 r.

5. W gronie najlepszych w Polsce – lata 1980–1989

Lata 80-te, w historii sekcji akrobatyki to okres wielkich radości, ale też czas wielkiego smutku.

Trener Zapłata odszedł z sekcji m.in. z powodu ciągłych kłopotów z dostępem do odpowiedniej sali treningowej. Po zmianie trenera, problem ten został rozwiązany tylko połowicznie. Treningi przeniesiono, co prawda, do większej sali, mieszczącej się w SP Nr 9. Jednak ze względu na obciążenie jej lekcjami WF i treningami szkolnych sekcji sportowych, akrobaci mogli z niej korzystać jedynie przed godz. 8 rano lub po 19 wieczorem. Dodatkowym utrudnieniem była konieczność rozkładania i składania ścieżki i trampolin na każdym treningu. Trener Geroń (zmuszony brakiem dostępu do sali w dogodnych godzinach) przyjął system szkolenia na zgrupowaniach wyjazdowych. Od 1980 r. akrobaci „Stali” wyjeżdżali, więc w czasie wakacji i ferii szkolnych oraz przed ważnymi zawodami na obozy. Przebywając w odpowiednich warunkach w Jaśle, Łańcucie, Mielcu, Krośnie, czy Krynicy mogli trenować dwa, a nawet trzy razy dziennie. Co roku organizowano też jeden obóz zagraniczny, zwykle w okresie letnich wakacji²⁷. Taki system szkolenia mógł być realizowany dzięki skutecznemu pozyskiwaniu środków finansowych z Wojewódzkiej Federacji Sportu i innych instytucji odpowiedzialnych za wspieranie sportu dzieci i młodzieży. Nieocenioną rolę w tej kwestii odegrał kierownik sekcji Henryk Woźniak.

Stanisław Geroń okazał się trenerem o ponadprzeciętnych zdolnościach psychologicznych, który skutecznie potrafił zmotywować zawodników do ciężkiej pracy. Przygotowywał on swoich wychowanków nie tylko fizycznie, ale też psychicznie kształtował ich na indywidualistów, konsekwentnie osiągających założone cele. Wzmacniał w nich poczucie własnej wartości, co pozwalało na odnoszenie coraz większych sukcesów w sporcie.

Rozpoczęte w 1979 r. pasmo sukcesów zawodników „Stali” Rzeszów trwało przez kolejne lata²⁸. Początkowo trzon sekcji stanowili zawodnicy, którzy wysoki poziom sportowy osiągnęli pod okiem trenera Zapłaty. Należeli do nich: Andrzej

²⁷ Akrobaci wyjeżdżali m.in. do Bułgarii, Rumunii, Węgier.

²⁸ Ze względu na charakter niniejszej publikacji wymieniono tylko najważniejsze osiągnięcia sportowe, do których zaliczono medale mistrzowskich zawodów krajowych i międzynarodowych zdobywane przez zawodników w klasie mistrzowskiej. Pominięto wyniki zawodów towarzyskich i turniejów międzypaństwowych.

Jemioła, Robert Buryło, Bożena Wilkoń, Halina Bury, Bożena Mroczyńska, Ewa Wcisło, Renata Jodłowska, Bogdan Martoń, Bogdan Płodzień, Mariusz Celek. W krótkim czasie dołączyli do nich młodszy zawodnicy, wśród których wyróżniali się: Eligiusz Skoczylas, Wiesław Banek, Ryszard Martoń, siostry Małgorzata i Jolanta Trela, Jolanta Jata, Ewa Birek, Elżbieta Marzec, Anna Pencak, Anna Cupryś, Renata Hul i Mirosław Hul. W 1980 r. szeregi sekcji na krótko zasilił też Józef Radoń, utytułowany zawodnik klubu „Liwocz” Jasło, wychowanek Geronia.

W 1980 r. sukcesy na zawodach ogólnopolskich odnosili kolejno:

– w PP kl. mistrzowskiej w Jaśle zwyciężyli A. Jemioła (trampolina), A. Jemioła i W. Banek (trampolina synchron), H. Bury (ścieżka) oraz B. Martoń, M. Celek, B. Płodzień i E. Skoczylas (4-ka mężczyzn). Ponadto zawodnicy z Rzeszowa zajęli jedno drugie miejsce i dwa trzecie.

– w 26 MPS w Lublinie złote medale zdobyli A. Jemioła (trampolina), M. Trela (trampolina), M. Trela, J. Trela (synchron), A. Jemioła, W. Banek (synchron). Medale srebrne wywalczyli H. Bury (skoki na ścieżce), J. Trela (trampolina) oraz E. Skoczylas, B. Płodzień, M. Celek, J. Radoń (4-ka mężczyzn). Uzupełnieniem tych sukcesów był brązowy medal zdobyty przez R. Buryło (skoki na ścieżce). Ogółem zawodnicy przywieźli do Rzeszowa 8 medali (4 złote, 3 srebrne i 1 brązowy) oraz zwycięstwo w ogólnej punktacji drużynowej. Ten **tytuł drużynowego mistrza Polski dla rzeszowskiej sekcji był drugim w historii**²⁹.

Uzupełnieniem sukcesów na zawodach krajowych było w 1980 r. powołanie do kadry narodowej (w różnych kategoriach wiekowych) aż 12 zawodników rzeszowskiej „Stali”. Po raz pierwszy zawodniczka sekcji H. Bury wystartowała na zawodach międzynarodowych, jakimi były rozgrywane wspólnie mistrzostwa Europy i mistrzostwa świata. W skokach na ścieżce zajęła ona 4 miejsce w klasyfikacji kontynentalnej i 5 w światowej. W 1980 r. z sekcji odeszli A. Jemioła i H. Bury, którzy przenieśli się do AZS-AWF Poznań.

W 1981 r. do zawodników trenujących w Rzeszowie dołączyli natomiast Jan Więcek, Janusz Rewiś i Witold Nowotyński, którzy do tej pory trenowali w Jaśle. Akrobaci sekcji startowali w zawodach pod nazwą MKS – Stal Rzeszów i w dalszym ciągu odnosili sukcesy na zawodach ogólnopolskich:

– w PP w Poznaniu zdobyli 4 medale w tym dwa złote na trampolinie – M. Trela indywidualnie i w synchronie wspólnie z siostrą. Srebrne medale zdobyli J. Trela (trampolina) i 4-ka męska w składzie B. Martoń, M. Celek, B. Płodzień i E. Skoczylas.

– w 27 MPS w Mielcu rzeszowscy akrobaci wywalczyli 6 medali w tym 3 złote na trampolinie – M. Trela wygrała skoki indywidualne i z J. Trelą w synchronie. Trzecie złoto zdobył W. Banek w synchronie ze Zdzisławem Pełką (zawodnikiem AZS-AWF Warszawa). Srebrny medal zdobyła J. Trela (trampolina), a medale brązowe E. Skoczylas (trampolina) oraz M. Wilk i R. Martoń (2-ka mieszana). W punktacji skoków na trampolinie i na ścieżce „Stal” **została sklasyfikowana na pierwszym miejscu (w punktacji ogólnej na trzecim miejscu)**³⁰.

²⁹ „Stadion” 1980, Nr 49 (1222) – Dodatek do gazety lokalnej „Nowiny” 1980, Nr 266 (9937).

³⁰ „Stadion” 1981, Nr 48 (1274) – Dodatek do gazety lokalnej „Nowiny” 1981, Nr 241 (10195).

W 1981 r. odeszli z sekcji kolejni doświadczeni zawodnicy Bogdan Płodzień i Bogdan Martoń. Przenieśli się oni również do AZS-AWF Poznań. Podobnie, jak w poprzednim roku pojawili się w sekcji nowi zawodnicy, którzy tym razem trenowali w KS „Spółdzielca” Lublin – Robert Surowski i Robert Kawka. Największymi sukcesami w tym roku były 4 medale zdobyte w 28 MPS w Warszawie. W kl. mistrzowskiej złote medale zdobyły ponownie siostry Trela (Małgorzata indywidualnie i wspólnie z Jolantą w synchronie), a srebrne J. Trela indywidualnie oraz W. Banek i E. Skoczylas w synchronie³¹. Po raz kolejny **skoczkowie na trampolinie wywalczyli w punktacji klubowej tytuł mistrzów Polski**.

Rok 1983 to wyjazd kolejnych dwóch zawodników. E. Skoczylas podjął studia i zmienił klub na AZS-AWF Warszawa, a W. Banek na AZS-AWF Poznań. Akrobaci z Rzeszowa nadal liczyli się w krajowej czołówce. Z 29 MPS w Zamościu przywieźli **kolejne zwycięstwo w punktacji klubowej skoków na trampolinie i na ścieżce**, trzecie miejsce w punktacji klubowej ogólnej i 6 medali w konkurencjach. Złote medale wywalczyły M. Trela (trampolina) i synchron siostr Trela. Medale srebrne: J. Trela (trampolina), E. Skoczylas z R. Kawką (trampolina synchron) oraz 2-ka mieszana Małgorzata Wilk i Jan Więcek. E. Skoczylas zdobył też medal brązowy w skokach indywidualnych na trampolinie. W zawodach o PP w Gorzowie Wielkopolskim „Stal” uplasowała się drużynowo na drugim miejscu dzięki zdobyciu 7 medali. Dwa złote na trampolinie zdobyły: indywidualnie M. Trela oraz w synchronie E. Birek i E. Marzec. Medale srebrne wywalczyli: J. Trela (trampolina), M. i J. Trela (synchron), R. Hul i J. Jata (2-ka kobiet), M. Wilk i J. Więcek (2-ka mieszana) oraz 4-ka w składzie J. Rewiś, W. Nowotyński, R. Surowski, M. Hul³². W tym roku zatrudniono też drugiego trenera do pracy z grupami młodzieżowymi. Został nim Antoni Bartusiak, który pracował w sekcji tylko rok.

Równie udany dla rzeszowskiej sekcji był kolejny rok (1984). Na rozegranych w Rzeszowie 30 MPS „Stal” zajęła ponownie **pierwsze miejsce w punktacji klubowej trampoliny i ścieżki**, drugie miejsce w ogólnej punktacji klubowej. Zawodnicy startujący w tych MPS zdobyli łącznie 9 medali w konkurencjach kl. mistrzowskiej. Trzy medale złote zdobyli: J. Trela (trampolina), siostry M. i J. Trela (synchron), M. Wilk i J. Więcek (2-ka mieszana). Srebrni medaliści to: J. Jata i R. Hul (2-ka kobiet), J. Rewiś, W. Nowotyński, R. Surowski, M. Hul (4-ka), E. Birek z E. Marzec (synchron) oraz W. Banek z R. Kawką (synchron). Dopełnieniem były dwa medale brązowe E. Birek i W. Banka w indywidualnych skokach na trampolinie³³. Kolejne ogólnopolskie zawody seniorów, na których akrobaci odnosili sukcesy to PP w Wałbrzychu. Przywieźli stamtąd 6 medali, w tym 4 złote, które zdobyli: M. Trela (trampolina), M. i J. Trela (synchron), M. Wilk i J. Więcek (2-ka mieszana) oraz 4-ka w składzie J. Rewiś, W. Nowotyński, R. Surowski, M. Hul. Srebrny medal zdobyły E. Birek i E. Marzec (synchron), a brązowy E. Marzec (trampolina)³⁴. W 1984 r. akrobaci „Stali”

³¹ „Stadion” 1982, Nr 16 (1290) – Dodatek do gazety lokalnej „Nowiny” 1982, Nr 81 (10294); „Nowiny” 1982, Nr 82 (10295), s. 2.

³² „Stadion” 1983, Nr 50 (1375) – Dodatek do gazety lokalnej „Nowiny” 1983, Nr 292 (10763).

³³ „Stadion” 1984, Nr 23 (1400) – Dodatek do gazety lokalnej „Nowiny” 1984, Nr 132 (10911).

³⁴ „Stadion” 1984, Nr 51 (1428) – Dodatek do gazety lokalnej „Nowiny” 1984, Nr 299 (11078).

osiągnęli pierwszy sukces na arenie międzynarodowej a mianowicie dwójka mieszana Małgorzata Wilk i Jan Więcek wystartowała w rozgrywanych wspólnie **mistrzostw świata i Europy** w Sofii. Występy tej dwójki przyniosły sekcji **dwa medale mistrzostw świata** (brązowy za wielobój i srebrny w układzie statycznym) i **trzy medale mistrzostw Europy** (brązowe za wielobój i układ dynamiczny oraz srebrny za układ statyczny)³⁵.

W roku 1985 z sekcji odeszły siostry Trela, które w związku z podjęciem studiów w październiku 1984 r. zmieniły barwy klubowe na AZS-AWF Warszawa. Mimo tej straty akrobaci „Stali” nadal pozostawali w krajowej czołówce, jednak nie stanowili już najsilniejszej drużyny w skokach na trampolinie. Szeregi skoczków na trampolinie wzmocnił nieco przyjazd do Rzeszowa dwóch zawodników Krzysztofa Grabarczyka z Jawora i Krzysztofa Smolenia z Jasła. W tym samym roku sekcję opuściła trenerka Ewa Chmielarska, która przez 10 ostatnich lat wprowadziła w arkana akrobatyki całe zastępy dziewcząt. Współpracę z sekcją zakończył też trener Ryszard Wojtaszewski, który zaangażował się w tworzenie w „Stali” nowej sekcji skoków do wody. W kategorii juniora rzeszowscy akrobaci nadal odnosili liczne sukcesy, jednak w zawodach seniorów zdobyli znacznie mniej medali. W 31 MPS w Toruniu złoto zdobyli tylko M. Wilk i J. Więcek (2-ka mieszana) oraz E. Birek i E. Marzec (synchron). W PP w Kielcach jedyny złoty medal zdobyła 4-ka w składzie Krzysztof Brudny, Piotr Nowak, Grzegorz Bielec, Grzegorz Godzwon. W październiku 1985 r., jako dodatkowych trenerów, zatrudniono w sekcji małżeństwo Marię i Antoniego Seredyńskich (oboje byli wychowankami Geronia, w czasie jego pracy w Jasle). Rozpoczęli oni żmudną pracę z najmłodszymi akrobatami, która wkrótce zaczęła przynosić wymierne efekty. Praca w sekcji została zorganizowana w taki sposób, że S. Geroń pracował z najstarszymi zespołami akrobatyki i skoczkami na trampolinie, a M. i A. Seredyńscy ze wszystkimi pozostałymi. Zawodnicy startujący w najniższych klasach sportowych (do kl. II włącznie) reprezentowali Międzyszkolny Klub Sportowy, a w klasach I i mistrzowskiej ZKS „Stal”. Nowi trenerzy stworzyli własne grupy naborowe, w których pojawiły się dzieci wyselekcjonowane spośród ok. 1000 uczniów rzeszowskich szkół podstawowych. Treningi w tych grupach prowadzone były w SP Nr 6, a od 1986 r. w SP Nr 9 (na „małej” sali). Treningi grupy seniorów, które odbywały się na „dużej” Sali w SP Nr 9 prowadzone były przez trenera Geronia, któremu pomagał A. Seredyński.

Pamiętny w historii sekcji stał się rok 1986. Początkowo wszystko wskazywało, że będzie to bardzo udany sezon. W rozgrywanych w Poznaniu 32 MPS akrobaci zdobyli 5 medali w klasie mistrzowskiej. Złoto wywalczyła 4-ka męska w składzie K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon. Medal srebrny zdobyły E. Birek, A. Jeż (synchron), a medale brązowe E. Birek (trampolina), W. Banek, R. Kawka (synchron) oraz J. Więcek, B. Chmielińska (2-ka mieszana). Ta ostatnia była zawodniczką startującą w barwach klubu ze Szczecina. Dzięki wynikom w/w zawodników oraz ich młodszych kolegów, startujących w klasie pierwszej ZKS „Stal” Rzeszów wygrała w punktacji drużynowej. Był to **trzeci** w historii **tytuł drużynowego mistrza Polski**. W zawodach o PP w Przemyślu akrobaci zdobyli jeszcze więcej medali (3 złote, 3 srebrne

³⁵ 40 lat ZKS „Stal” Rzeszów 1944-1984. Biuletyn informacyjny, Rzeszów, 1984, s. 12.

i 2 brązowe). Złoto wywalczyli J. Rewiś, W. Nowotyński, R. Surowski, M. Hul (4-ka mężczyzn), J. Więcek, B. Chmielińska (2-ka mieszana), W. Banek, R. Kawka (synchron). Medale srebrne zdobyli K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon (4-ka), E. Birek, A. Jeż (synchron) oraz R. Kawka (trampolina). Brązowymi medalistami zostali E. Birek (trampolina) oraz K. Smoleń (trampolina).

Radość z odniesionych sukcesów przestąpiła jednak inne wydarzenia. Podczas zgrupowania szkoleniowego, które w lipcu odbywało się w bułgarskim Plewen doszło do wypadku. Robert Kawka (od 1983 r. zdobywający w barwach „Stali” medale w skokach na trampolinie) podczas rozgrzewki na jednym z treningów, postanowił wykonać samodzielnie potrójne salto w przód na ścieżce, ćwiczenie, którego nie opanował jeszcze na trampolinie. Młodzieńcza brawura wzięła górę nad zdrowym rozsądkiem. Skok okazał się nieudany. Robert wykonał dwa i pół salta w powietrzu i wylądował w tzw. dole z gąbkami głową do dołu. Szarpnięcie ciała w czasie lądowania było tak silne, że spowodowało uszkodzenie kręgosłupa i przerwanie rdzenia kręgowego w odcinku szyjnym. Poważny stan uniemożliwił transport zawodnika do Polski. Leczenie rozpoczęto więc w klinice w bułgarskim Plewen. Po kilku tygodniach Robert zmarł 22 sierpnia 1986 r. w wieku 19 lat. Pogrzeb odbył się 2 września w jego rodzinnym Lublinie. Roberta żegnali wszyscy zawodnicy sekcji, trener i przedstawiciele władz klubu³⁶.

W tym samym roku z grona zawodników odeszły kolejne zawodniczki trampoliny, które rozpoczęły studia w Warszawie: E. Birek i E. Marzec. Treningi zakończyły też rodzeństwo R. i M. Hul. Wróciły natomiast do sekcji J. Trela i J. Jata.

Mimo tych wydarzeń w 1987 r. rzeszowska sekcja **obroniła tytuł drużynowego mistrza Polski**. W 33 MPS w Częstochowie wywalczyli oni 8 medali w kl. mistrzowskiej. Złoto zdobyli: K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon (4-ka) oraz J. Jata, D. Gołąb (2-ka kobiet). Srebrne medale wywalczyli J. Rewiś, W. Nowotyński, R. Surowski, Z. Materna (4-ka), J. Więcek, B. Chmielińska (2-ka mieszana) oraz J. Trela (trampolina). Medale brązowe zdobyli skoczkowie na trampolinie: W. Banek oraz dwa synchrony W. Banek i K. Smoleń oraz J. Trela i A. Jeż. Podczas zawodów o PP złote medale zdobyli J. Jata, D. Gołąb (2-ka kobiet) oraz J. Rewiś, W. Nowotyński, R. Surowski, Z. Materna (4-ka). W tym samym roku w sekcji pojawiła się 2-ka męska Tomasz Gała i Andrzej Piechota, dotychczasowi zawodnicy MKS Wschowa. W cieniu zawodników kl. mistrzowskiej zaczęła wyrastać silna grupa młodzieży prowadzonej przez M. i A. Seredyńskich. Spośród zawodników prowadzonych przez M. i A. Seredyńskich wyróżniali się Beata Walentyńska, Beata Płonka, Ewelina Fijołek, a także Anita Baran i Brygida Sakowska. Dwie ostatnie z wymienionych rozpoczęły treningi w grupach prowadzonych początkowo przez Ryszarda Wojtaszewskiego, a później przez Halinę Słąską (nauczycielkę WF w SP Nr 9 i równocześnie trenera MKS Rzeszów).

W 1988 r. **po raz trzeci z rzędu „Stal” zdobyła tytuł drużynowego mistrza Polski**. W 34 MPS w Toruniu w kl. mistrzowskiej rzeszowscy akrobaci zdobyli 4 medale. Mistrzami Polski zostali K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon (4-ka),

³⁶ „Wiadomości Fabryczne” 1986, R. 35, Nr 26 (1031), s. 8; „Stadion” 1986, Nr 34 (1514) – Dodatek do gazety lokalnej „Nowiny” 1986, Nr 203 (11594).

J. Więcek, D. Gołąb (2-ka mieszana) oraz T. Gała, A. Piechota (2-ka mężczyzn). Drużyna rzeszowska 4-ka w składzie J. Rewiś, W. Nowotyński, R. Surowski, Z. Materna zdobyła medal srebrny³⁷. W trzech edycjach zawodów o PP rzeszowscy akrobaci zdobyli łącznie 5 złotych medali. W Olsztynie złoto wywalczyli J. Rewiś, W. Nowotyński, R. Surowski, Z. Materna (4-ka), w Legnicy i w Brennej dwukrotnie zwyciężali K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon (4-ka) oraz E. Skoczylas (trampolina). Ten ostatni zawodnik po ukończeniu studiów na AWF w Warszawie wrócił do rzeszowskiej sekcji, aby rok później opuścić ją na stałe. W ogólnopolskich zawodach juniorskich jedyny złoty medal dla sekcji zdobyli w 15 OSM w Kielcach G. Godzwon, G. Bielec (2-ka męska). Wartym odnotowania był także sukces 4-ki w składzie K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon, która zwyciężyła w silnie obsadzonym turnieju międzynarodowym w Tokio. W tym roku współpracę z sekcją zakończyli trenerzy Maria i Antoni Sereżyńscy. W ciągu trzech lat pracy przygotowali oni grupę bardzo zdolnych młodych zawodniczek, które w niedługim czasie stały się najlepszymi w sekcji. W grupie, z którą pracowali ćwiczyły m.in. Edyta Hadała, Beata Płonka, Brygida Sakowska i Beata Walentyńska.

W 1989 r. zawodnikom sekcji nie udało się utrzymać tytułu drużynowego mistrza Polski. Na rozgrywanych w Rzeszowie 35 MPS zawodnicy sekcji zdobyli, co prawda 6 złotych medali, jednak łączna liczba zdobytych punktów dała im dopiero drugie miejsce w kraju. Mistrzami Polski zostali wtedy: K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon (4-ka), B. Płonka, B. Sakowska³⁸ (2-ka kobiet), J. Treła-Brudny (trampolina), E. Skoczylas (trampolina) oraz w synchronach J. Treła z E. Birek (AZS-AWF Warszawa) i E. Skoczylas z W. Okoniewskim (AZS-AWF Poznań)³⁹.

Rzeszowscy akrobaci należący do najlepszych zawodników w kraju regularnie powoływani byli do kadry narodowej i reprezentowali Polskę na najważniejszych imprezach zarówno w akrobatyce sportowej, jak i w skokach na trampolinie. Zawodnicy „Stali” Rzeszów od 1987 r. regularnie powiększali dorobek sekcji o medale mistrzostw świata (dalej MŚ), mistrzostw Europy (dalej: ME) i zawodów o puchar świata (dalej PŚ) w akrobatyce sportowej. Na 8 ME rozgrywanych we Wrocławiu startowały trzy nasze zespoły. 4-ka męska w składzie K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon zdobyła brązowy medal w wieloboju i dwa srebrne w układach, a 2-ka mieszana J. Więcek, B. Chmielińska trzy medale brązowe (za wielobój i w obu układach). Trzecim medalowym zespołem była 2-ka żeńska J. Jata i D. Gołąb, która medal brązowy wywalczyła w układzie statycznym. W tym samym roku rzeszowska 4-ka K. Brudny, P. Nowak, G. Bielec, G. Godzwon startowała w zawodach o PŚ w Baton Rouge (USA). Zdobyli tam jeden medal srebrny i dwa brązowe. Rok później na rozgrywanych wspólnie mistrzostwach świata i Europy w Antwerpii ta sama 4-ka w klasyfikacji MŚ zdobyła srebro w układzie dynamicznym, a w klasyfikacji ME srebro w układzie dynamicznym i brąz w układzie statycznym. W 1989 r. na listę medalistów ME po raz pierwszy wpisał się A. Piechota. Z 10 ME seniorów w Rydze, gdzie startował w konkurencji

³⁷ „Komunikat informacyjny PZAS” Nr 2/21/1988, s. 6.

³⁸ Był to pierwszy tytuł mistrzyni Polski seniorów zdobyty przez B. Sakowską. W kolejnych latach zdobywała go jeszcze sześciokrotnie z różnymi partnerkami.

³⁹ „Komunikat Informacyjny PZAS” Nr 1/25/1991, s. 2.

dwójek męskich z T. Gałą przywiózł on brązowy medal za wielobój, brązowy za układ statyczny i srebrny za układ dynamiczny. W tym samym roku zespół ten zdobył też medal brązowy w układzie dynamicznym podczas zawodów o PŚ w Rydze. Również w 1989 r. w Katowicach rozegrano I Mistrzostwa Świata Juniorów (dalej MŚJ), w których wystartowały dwa rzeszowskie zespoły. Oba odniosły sukces. **B. Płonka i B. Sakowska** (2-ka kobiet) **zdołyły tytuł mistrzyń świata w wieloboju**, a w układach wywalczyły dwa brązowe medale. G. Bielec, G. Godzwon (2-ka męska) zdobyła tytuł wicemistrzyni świata w wieloboju oraz medale brązowy i srebrny w układach. Do sukcesów tego okresu z pewnością przyczyniła się współpraca z choreografami, do których należeli Marta Mucha⁴⁰ i Wiktor Charczenko (współpracujący z sekcją w latach 1983-87) oraz Sławka Gondewa (w latach 1989-90).

Sukcesy odnosili też skoczkowie na trampolinie, jednak były one mniej spektakularne. M. Trela dwukrotnie startowała w zawodach o PŚ rozgrywanych w miejscowości Bois Colombes pod Paryżem. W 1981 r. zajęła ona indywidualnie czwarte miejsce, a w 1983 r. szóste. W 1982 r. siostry Trela startowały w 5 Mistrzostwach Europy juniorów (dalej MEJ) na trampolinie, które odbywały się w Moulins we Francji. Mimo, iż były bliskie zwycięstwa w synchronie ostatecznie zajęły odległe pozycje. W 1984 r. w zawodach o PŚ na trampolinie, rozgrywanych we Francji, wysokie 4 miejsce zajęła druga z sióstr Trela – Jolanta. M. i J. Trela odnosiły też sukcesy w zawodach serii PŚ w Holandii oraz w Wielkiej Brytanii. Wielokrotnie stawały na podium w zawodach międzynarodowych, jakimi były m.in. turnieje „Wiosna” rozgrywane w Polsce, turnieje „Przyjaźń” w Bułgarii i Czechosłowacji oraz prestiżowe turnieje im. Wołkowa w ówczesnym ZSRR.

To pasmo sukcesów sportowych lat 80-tych zostało nagrodzone przez władze klubu podjęciem decyzji, na jaką czekali od dawna trener Geroń i zawodnicy. Na terenie stadionu ZKS „Stal” w Rzeszowie wybudowano halę sportową, w której jedną z trzech części oddano do wspólnej dyspozycji sekcjom akrobatyki sportowej i skoków do wody. Sekcja przeniosła treningi do nowej hali w 1987 r. – jeszcze przed oficjalnym jej ukończeniem. Wykończoną halę sportową „Stali” oddano do użytku sportowców dopiero 6 maja 1988 r. Po wielu latach akrobaci doczekali się dogodnego miejsca do treningów, z którego mogli korzystać o każdej porze dnia, w zależności od własnych potrzeb. Skończył się definitywnie okres „tułaczki” po salach gimnastycznych rzeszowskich szkół.

Zjawiskiem, które przyniosło sekcji sporo zmartwień było podejmowanie studiów w Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu i w Warszawie przez liczną grupę doświadczonych zawodników. W tym czasie wyjechali przecież: Andrzej Jemiola, Halina Bury, Bogdan Płodzień, Bogdan Martoń, Eligiusz Skoczylas, Małgorzata Trela, Jolanta Trela, Wiesław Banek, Jolanta Jata, Ewa Birek, Elżbieta Marzec i Krzysztof Smoleń. Zawodnicy ci zwykle kontynuowali karierę i odnosili sukcesy w barwach AZS swoich uczelni. Niemal wszyscy wrócili po studiach do Rzeszowa, jednak tylko nieliczni wrócili do treningów. Akrobatyka i trampolina są, bowiem sportami tzw. „wczesnej specjalizacji” i zawodnicy w wieku 24-25 lat są praktycznie u schyłku kariery sportowej.

⁴⁰ Wcześniej trenująca w sekcji pod nazwiskiem panińskim: Marta Januś.

Z perspektywy czasu można jednak stwierdzić, że powstająca po zawodnikach „pustka” została wypełniona liczną grupą akrobatów przybyłych z innych klubów. Pomimo, iż w Rzeszowie nigdy nie brakowało chętnych do uprawiania akrobatyki dziewcząt, istniało stałe zapotrzebowanie na chłopców. Niektórzy przynosili się do Rzeszowa na prośbę trenera Geronia, a inni z własnej woli – chcąc trenować z najlepszymi. W ten sposób w sekcji znaleźli się Jan Więcek, Janusz Rewiś, Witold Nowotyński, Krzysztof Smoleń (wszyscy z Jasła), Robert Surowski, Robert Kawka (z Lublina), Krzysztof Grabarczyk (z Jawora) oraz Tomasz Gała i Andrzej Piechota (ze Wschowej). Klub ZKS „Stal” zapewniał wszystkim przybywającym do sekcji zawodnikom mieszkanie w postaci pokoju w zakładowym hotelu robotniczym (mieszczącym się przy ul. Dąbrowskiego), w którym mieszkał również trener Geroń. W ten sposób na kolejne lata hotel robotniczy WSK stał się „wspólnym” domem dla trenera i jego zawodników.

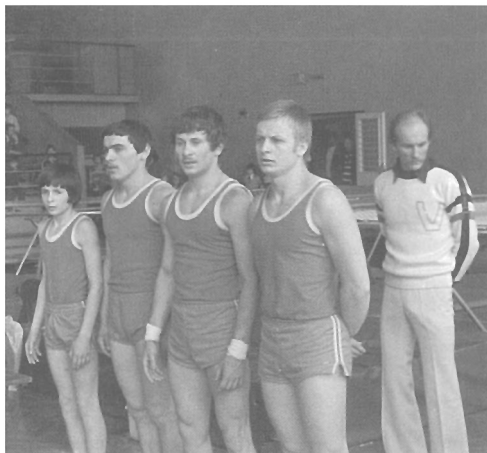
Ewa Chmielarska, Janina Żelasko, Stanisław Geroń zawody w Jasle – 1980 r.

Stanisław Geroń, Janina Wiktor (prezes OZAS) i Stanisław Swaciński.

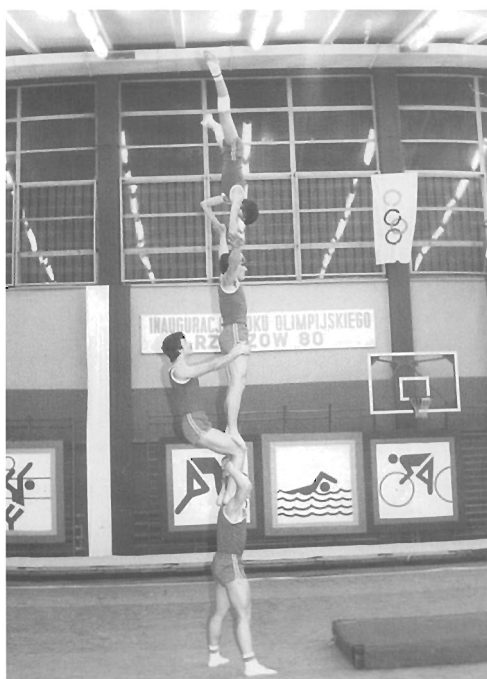
Grupa najmłodszych zawodniczek sekcji akrobatyki trenowana przez Ewę Swacińską-Chmielarską, 1981 r.

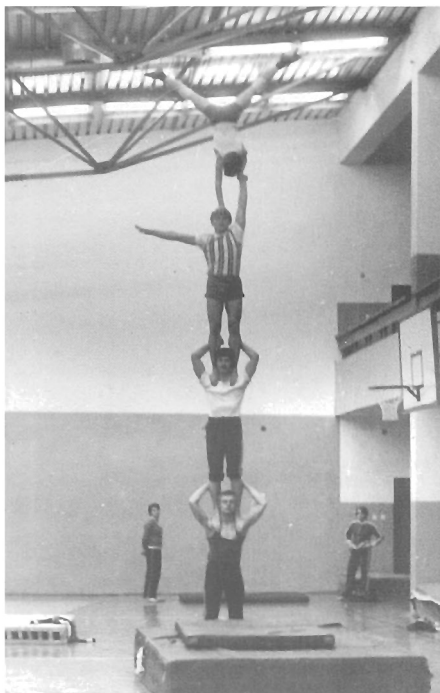
4-ka „Stali” Rzeszów w składzie: Eligiusz Skoczylas, Bogdan Płodzień, Mariusz Celek i Bogdan Martoń oraz trener Ryszard Wojtaszewski podczas zawodów o Puchar PZAS w Jaśle 1980 r.

Pokazy w SP Nr 9: Ewa Osypka, Jolanta Jata, Anna Cupryś.

Eligiusz Skoczylas, Bogdan Płodzień, Mariusz Celek i Bogdan Martoń. Rzeszów 1980 r.

Eligiusz Skoczylas, Bogdan Płodzień, Mariusz Celek i Bogdan Martoń w czasie treningu w sali SP Nr 9 – 1980 r. W tle stoją Halina Bury i Ewa Wcisło.

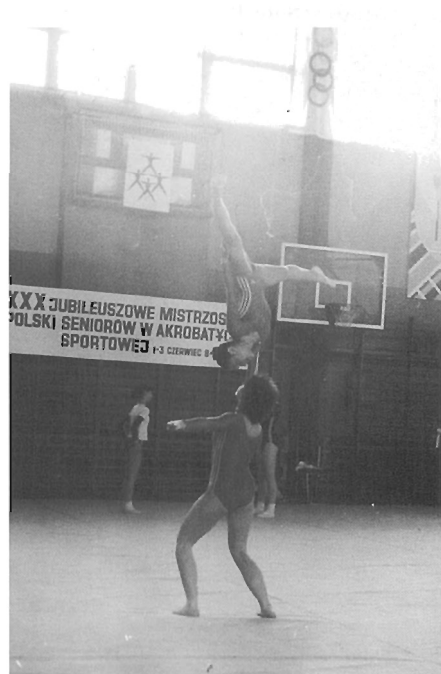
Mirosław Hul, Robert Surowski, Witold Nowotyński, Janusz Rewiś.

Grzegorz Godzwon, Grzegorz Bielec, Piotr Nowak, Krzysztof Brudny w czasie treningu w sali SP Nr 9 – 1981 r.

Renata Hul, Jolanta Jata – pokazy w RFN.

Dominia Gołąb, Jolanta Jata – 30 MPS, Rzeszów 1984 r.

Małgorzata Wilk, Jan Więcek – mistrzostwa świata i Europy w Sofii 1984 r.

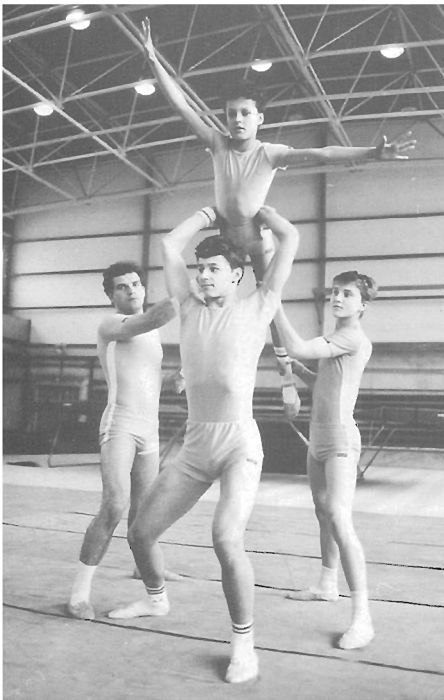
Małgorzata Wilk, Jan Więcek – rzeszowska hala WOSiR 24.04.1985 r.

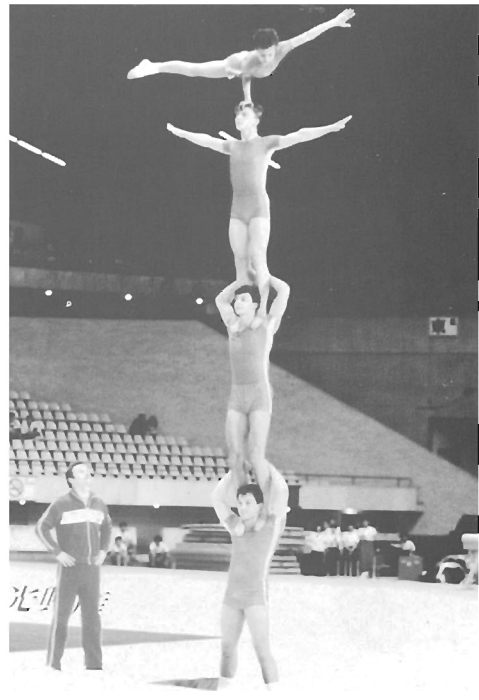
Zawodnicy sekcji akrobatyki ZKS „Stal” podczas pokazów – hala WOSiR 24.04.1985 r. Od lewej: Robert Kawka, Ryszard Martoń, Krzysztof Grabarczyk, Janusz Rewiś, Witold Nowotyński, Robert Surowski, Mirosław Hul, Bogna Zborowska, Ewa Birek, Elżbieta Marzec, Agnieszka Jeż, Justyna Gut, Ewa Winiarz, Małgorzata Wilk, trener Stanisław Geron.

Grupa najmłodszych zawodniczek trenowanych przez Marię i Antoniego Seredyńskich. Od lewej: Iwona Ochędowska, Beata Płonka, Edyta Hadała, Elżbieta Mysliwiec, Aneta Piestrak, Marta Mościcka, Brygida Sakowska, Beata Walentyńska (stoi na RR), Katarzyna Świeboda, K. – – 1986 r.

Grzegorz Godzwon, Grzegorz Bielec, Piotr Nowak, Krzysztof Brudny – hala ZKS „Stal” 1987 r.

Trener Antoni Seredyński z 4-ką Brudny, Nowak, Bielec, Godzwon podczas zawodów w Tokio, maj 1988 r.

Jolanta Trela-Brudny – turniej „Barbórka” Katowice 1989 r.

Edyta Hadała, Katarzyna Galka, Brygida Sakowska i Ewelina Fijolek zgrupowanie w Jasle – 1989 r. MOSiR w Jasle był dla akrobatów miejscem największej liczby zgrupowań.

Akrobaci z Rzeszowa startujący w barwach AZS-AWF Poznań 1982 r. Wśród zawodników Andrzej Jemiola (w dolnym rzędzie trzeci z lewej) i Bogdan Płodzień (w dolnym rzędzie szósty z lewej). Pierwszy z prawej stoi Antoni Seredyński.

Skoczkowie na trampolinie startujący w barwach AZS-AWF Warszawa podczas zawodów o puchar świata: Małgorzata Trela – Toronto 1987 r. oraz Ewa Birek – Toronto 1988 r.

Ewa Birek i Eligiusz Skoczylas reprezentanci AZS-AWF Warszawa – puchar świata w Toronto – 1988 r.

6. Sukcesy międzynarodowe – lata 1990–1999

Kolejna dekada była dla akrobatów „Stali” okresem największych sukcesów na arenach międzynarodowych. Wśród zawodników nastąpiła zmiana pokoleń. Pojawili się nowi, którzy odnosili jeszcze większe sukcesy. Trener S. Geroń mógł prowadzić treningi w warunkach, jakich dotąd sekcja nie miała. Hala sportowa mieszcząca się przy dzisiejszej ul. Hetmańskiej wyposażona została w pełnowymiarową planszę do akrobatyki i dwie profesjonalne trampoliny. W 1991 r. do pracy w sekcji została zatrudniona w charakterze choreografa Walentyna Mirkułowa, która rok później została żoną trenera Geronia. Jej współpraca z akrobatami przyniosła wspaniałe efekty⁴¹. Zawodnicy sekcji w dalszym ciągu stanowili czołówkę polskiej akrobatyki, ale też coraz częściej stawali na podium w mistrzowskich imprezach międzynarodowych. W 1990 r. do grona zawodników sekcji dołączył Tomasz Wlezień z Jasła. Wśród skoczków na trampolinie po odejściu E. Skoczylasa, jedyną zawodniczką kl. mistrzowskiej pozostała Jolanta Trela. Wyraźnie brakowało młodych zawodników, którzy mogliby kontynuować tradycje rzeszowskiej trampoliny. Pierwsza połowa tej dekady to w zasadzie wyłącznie sukcesy w akrobatyce sportowej.

W 36 MPS w Bydgoszczy w 1990 r. złote medale zdobyli: B. Płonka, B. Sakowska (2-ka kobiet), G. Godzwon, A. Piechota (2-ka mężczyzn) oraz B. Walentyńska z A. Sokołowskim zawodnikiem AZS-AWF Katowice (2-ka mieszana). W tym roku rozegrano trzy edycje zawodów o Puchar Polski. W zawodach nr 2 w Olkusz rzeszowianie wygrali aż 4 z 7 konkurencji rozgrywanych w akrobatyce sportowej. Najlepsi w kraju okazali się: B. Płonka B. Sakowska (2-ka żeńska), G. Godzwon, A. Piechota (2-ka mężczyzn), B. Walentyńska, A. Sokołowski (2-ka mieszana) oraz T. Wlezień, G. Bielec, P. Nowak i K. Brudny (4-ka)⁴². W zawodach finałowych w akrobatyce rozegranych w Rzeszowie zwycięstwo w kl. mistrzowskiej odnieśli B. Płonka, B. Sakowska (2-ka kobiet) oraz G. Godzwon, A. Piechota (2-ka mężczyzn). Drugie miejsce zajęli natomiast B. Walentyńska, A. Sokołowski (2-ka mieszana)⁴³. Dwa tygodnie przed tymi zawodami zawodnicy sekcji startowali na rozgrywanych wspólnie ME i MŚ w Augsburgu. Spośród czterech rzeszowskich zespołów wszyscy stawali tam na podium. W klasyfikacji ME B. Płonka, B. Sakowska (2-ka kobiet) zdobyły brązowe medale

⁴¹ Klich J., *Barwy Stali*. Agencja Wydawniczo-Reklamowa „Jota”, Rzeszów, 1995, s. 179.

⁴² „Nowiny Gazeta Codzienna” 1990, Nr 205 (12805), s. 2.

⁴³ „Stadion” 1990, Nr 47 (1733) – Dodatek do „Nowiny Gazeta Codzienna” 1990, Nr 243 (12843).

w wieloboju i jednym z układów, G. Godzwon, A. Piechota (2-ka mężczyzn) srebrny medal w wieloboju oraz srebrny i brązowy w układach, B. Walentyńska, A. Sokołowski (2-ka mieszana) takie same medale, a 4-ka T. Wlezień, G. Bielec, P. Nowak, K. Brudny medal brązowy w układzie statycznym. W klasyfikacji MŚ medale srebrne w wieloboju i brązowe w układach dynamicznych zdobyli G. Godzwon, A. Piechota (2-ka mężczyzn) oraz B. Walentyńska, A. Sokołowski (2-ka mieszana).

Rok 1991, to czas pogłębiającego się braku zawodników na trampolinie. Jedyńą w sekcji zawodniczką klasy mistrzowskiej była Małgorzata Trela-Bilska, która po ukończeniu studiów w Warszawie wróciła do macierzystej sekcji. Jej siostra zakończyła karierę sportową. Był to, zatem rok kolejnych sukcesów w konkurencjach akrobatyki sportowej. W 37 MPS w Bydgoszczy w kl. mistrzowskiej złote medale zdobyły B. Płonka, B. Sakowska (2-ka kobiet) oraz M. Trela-Bilska w skokach synchronicznych na trampolinie z Małgorzatą Lesisz (zawodniczką MKS Pałac Warszawa). Medale brązowe wywalczyli G. Godzwon, A. Piechota (2-ka mężczyzn) oraz M. Trela-Bilska (trampolina). W zawodach o PŚ rozgrywanych w Tokio wzięły udział dwa rzeszowskie zespoły akrobatów: B. Płonka, B. Sakowska (2-ka kobiet) i G. Godzwon, A. Piechota (2-ka mężczyzn). Oba zespoły zajęły tam czwarte miejsca. Z ME w Lizbonie zawodnicy sekcji przywieźli kolejne medale. T. Wlezień, A. Piechota (2-ka mężczyzn) zdobyli srebrne medale zarówno w wieloboju, jak i w obu układach, B. Płonka, B. Sakowska (2-ka kobiet) wywalczyły natomiast 3 medale brązowe. W tym samym roku M. Bilska startowała na 12 ME na trampolinie rozgrywanych w Poznaniu. Zajęła tam indywidualnie 12 miejsce, a w synchronii z M. Lesisz miejsce 6. Drużyna kobiet w składzie, której znalazła się M. Bilska zajęła w tych mistrzostwach 4 miejsce.

W 1992 r. z 38 MPS w Bydgoszczy zawodnicy przywieźli do Rzeszowa kolejne tytuły mistrzów Polski oraz zwycięstwo w punktacji klubowej w akrobatyce. W kl. mistrzowskiej zwycięstwa w swoich konkurencjach odnieśli: A. Bondarczuk (MKS Wrocław) z B. Sakowską (2-ka kobiet), A. Sokołowski (AZS-AWF Katowice) z B. Płonką (2-ka mieszana), T. Wlezień, A. Piechota (2-ka mężczyzn) oraz J. Rewiś, S. Węgrzyn, G. Bielec, P. Bartulski (4-ka)⁴⁴. W najważniejszej z imprez międzynarodowych, rozgrywanych wspólnie MŚ i ME w Rennes, rzeszowskie zespoły akrobatyczne ponownie znalazły się w gronie medalistów. W klasyfikacji MŚ 2-ka T. Wlezień, A. Piechota zdobyła brązowy medal w układzie dynamicznym, a 2-ka B. Sakowska z Agnieszką Bondarczuk (zawodniczką AZS-AWF Wrocław) medal brązowy w wieloboju. W klasyfikacji ME T. Wlezień, A. Piechota (2-ka mężczyzn) zdobyli jeden medal srebrny i dwa brązowe, a B. Sakowska, A. Bondarczuk (2-ka kobiet) oraz Ewelina Fijołek, Monika Świerczek, Edyta Hadała (3-ka kobiet) dwa medale brązowe w wieloboju i dwa w układach dynamicznych.

39 MPS w Zielonej Górze w 1993 r. to ponowne zwycięstwo 2-ki T. Wlezień, A. Piechota oraz złoty medal 2-ki mieszanej A. Sokołowski i A. Bondarczuk. Te dwa zespoły odniosły też, jako jedyne z rzeszowskiej sekcji zwycięstwa w finałowych zawodach o PP we Wrocławiu, a także zaliczyły udane starty na licznych imprezach międzynarodowych. W tym samym roku startowali oni kolejno w Światowych Igrzyskach Sportów nieolimpijskich „World Games” w Hadze (miejsca czwarte i szóste), zawodach o PŚ w Sofii

⁴⁴ Był to jak do tej pory ostatni tytuł mistrza Polski seniorów w 4-kach, zdobyty przez zawodników „Stali” Rzeszów.

(2-ka mężczyzn brązowy medal) oraz ME seniorów (2-ka mieszana trzy brązowe medale, a 2-ka mężczyzn jeden w układzie dynamicznym). Był to rok, w którym Andrzej Sokołowski przeszedł oficjalnie do ZKS „Stal”. Ten pochodzący ze Złotoryji zawodnik trenował w Rzeszowie już od 1990 r. ale nadal reprezentował klub AZS-AWF Katowice.

W tym czasie treningi w sekcji skupiały się na przygotowaniach do startów trzech podstawowych zespołów seniorskich 2-ki mężczyzn, 2-ki mieszanej i 3-ki kobiet. Pojawiła się wyraźna przepaść pomiędzy mistrzami, a ich następcami. Mimo prowadzenia treningów z grupami dziecięcymi przez najstarszych zawodników rzeszowscy akrobaci nie odnosili w tym czasie żadnych sukcesów w zawodach juniorskich. O kondycji sekcji świadczą odległe miejsca w rankingu klubowym PZAS. W punktacji akrobatyki „Stal” plasowała się na miejscu piątym, a w punktacji trampoliny aż na ósmym⁴⁵.

Rok 1994 przysporzył rzeszowskiej sekcji akrobatyki kolejnych sukcesów. W 40 MPS w Świdnicy złote medale zdobyli E. Fijołek z B. Sakowską (2-ka kobiet), oraz A. Sokołowski i A. Bondarczuk (2-ka mieszana). Te same zespoły starując w najważniejszych zawodach międzynarodowych wywalczyły kolejne medale. Podczas ME rozgrywanych w Zielonej Górze T. Wlezień, A. Piechota (2-ka mężczyzn) zdobyli srebrny medal w wieloboju oraz medale srebrny i brązowy w układach, A. Sokołowski i A. Bondarczuk (2-ka mieszana) medal brązowy w wieloboju, a E. Fijołek, B. Sakowska (2-ka kobiet) medal srebrny w wieloboju. Na MŚ w Pekinie E. Fijołek i B. Sakowska zdobyły natomiast dwa brązowe medale (za wielobój i układ statyczny). Trener Geroń nadal poświęcał całą swoją energię dla mistrzowskich zespołów, szkolenie dzieci pozostawiając najstarszym zawodnikom. Swoje grupy w akrobatyce w tamtym czasie prowadzili Witold Nowotyński, Andrzej Sokołowski i Brygida Sakowska. Skoczków na trampolinie przygotowywała Małgorzata Treła-Bilska, która będąc jeszcze czynną zawodniczką w 1990 r. została oficjalnie zatrudniona w sekcji na stanowisku trenera. Rozwiązanie takie okazało się dobrym krokiem. Wkrótce praca młodych trenerów zaowocowała kolejnym pokoleniem utalentowanych zawodników.

W 1995 r. po latach przerwy zawodnicy „Stali” odnieśli zwycięstwo na zawodach młodzieżowych. Złoty medal w skokach na ścieżce (rozgrywanych wg regulaminów FIT) podczas 1 Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży (dalej OOM) we Wrocławiu zdobyła Małgorzata Szarzyńska. W kadrze Polski obok dwóch seniorskich zespołów (2-ki kobiet i 2-ki mieszanej) znaleźli się też juniorzy: w skokach na trampolinie Mariusz Kubicki i Dawid Pawluś oraz na ścieżce Małgorzata Szarzyńska i Kinga Tronina (obie trenowane przez A. Sokołowskiego)⁴⁶. 41 MPS rozgrywane w Poznaniu to powtórne tytuły mistrzów Polski dla dwóch rzeszowskich zespołów. Tytuły sprzed roku obronili E. Fijołek, B. Sakowska (2-ka kobiet) oraz A. Sokołowski i A. Bondarczuk (2-ka mieszana). Dla rzeszowskiej 2-ki kobiet był to rok największego sukcesu międzynarodowego. **E. Fijołek i B. Sakowska** we Wrocławiu w rozgrywanych wspólnie ME i MŚ zdobyły sześć medali. Złoto ME wywalczyły w wieloboju, a w układach medale złoty i srebrny. Takie same medale zdobyły w klasyfikacji MŚ. Tym wyczynem 2-ka kobiet **zdołała równocześnie tytuły mistrzyń Europy i mistrzyń świata**. Drugi z rzeszowskich zespołów

⁴⁵ Informator PZAS Nr 4/29/93, s. 2.

⁴⁶ Informator PZAS Nr 2/35/95, s. 6-8.

A. Sokołowski i A. Bondarczuk na tych samych zawodach wywalczyła brązowy medal ME w układzie dynamicznym.

W kolejnym roku 2-ka mieszana K. Krukowska i G. Trawka (trenowani przez A. Sokołowskiego) zdobyła złoty medal w Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w Olkuszu. W Bydgoszczy na 42 MPS w 1996 r. jedyny złoty medal w kl. mistrzowskiej dla „Stali” zdobyli w skokach synchronicznych na trampolinie Mariusz Kubicki i Dawid Pawluś. Byli to zawodnicy trenowani przez M. Biłską. Na arenach międzynarodowych w gronie medalistów pozostali jedynie E. Fijołek i A. Sokołowski. Rozpoczynając starty w konkurencji dwójek mieszanych, w 1996 r. zdobyli na ME w Riesie dwa medale brązowe (w tym jeden za wielobój).

W 1997 r. w kadrze Polski seniorów nadal pozostawały tylko dwa zespoły dwójkowe: E. Fijołek i A. Sokołowski oraz B. Sakowska i Iwona Gargała. Pierwszy z wymienionych zespołów wygrał w tym roku zawody finałowe PP w Brzegu Dolnym i startował na dwóch ważnych imprezach międzynarodowych. Na rozgrywanych w Baumatal 18 ME seniorów B. Sakowska i I. Gargała wywalczyły medal srebrny w układzie statycznym, w 14 MŚ w Manchester medal brązowy w tym samym układzie. Drugim rzeszowskim zespołem, dla którego był to bardzo udany rok była 2-ka mieszana E. Fijołek, A. Sokołowski. W 43 MPS w Zielonej Górze wywalczyli oni jedyny dla rzeszowskiej sekcji złoty medal. Ten sam zespół podczas ME w Baunatal zdobył srebrny medal w wieloboju i dwa brązowe w układach. Wielkim sukcesem był też udział tej dwójki w Światowych Igrzyskach Sportów Nieolimpijskich „World Games” w Lahti. Rzeszowska para przywozła stamtąd trzy kolejne medale: brązowy za wielobój i dwa srebrne za poszczególne układy⁴⁷.

Rok później na 44 MPS w Zielonej Górze jedyny złoty medal w kl. mistrzowskiej zdobyli E. Fijołek, A. Sokołowski (2-ka mieszana), broniąc tym samym tytuł mistrzów Polski. Srebrny medal dla „Stali” wywalczył synchron Magdalena Szlachetka, Karolina Pieniążek, a brązowy T. Wlezień, A. Piechota (2-ka mężczyzn). W trzech edycjach zawodów o PP rzeszowscy zawodnicy wywalczyli aż 10 medali. Najwięcej (2 złote i 1 srebrny) zdobył Mariusz Kubicki w skokach na trampolinie. Dwa złote medale wywalczyli T. Wlezień i A. Piechota, a po jednym pozostałe rzeszowskie dwójki: B. Sakowska i I. Gargała oraz E. Fijołek i A. Sokołowski. Siódme zwycięstwo odniosła 3-ka kobiet w składzie: B. Sakowska, Katarzyna Tokarska, Katarzyna Wojturska. Dwa kolejne medale, to srebra zdobyte indywidualnie na trampolinie przez K. Pieniążek i M. Kubickiego. Medal brązowy wywalczył jeszcze synchron Magdalena Szlachetka, Karolina Pieniążek. Cztery kolejne medale przywieźli akrobaci z 28 MPJ w Brzegu Dolnym. Dorobek medalowy tych zawodów to 1 srebrny (M. Szlachetka – trampolina) i 3 brązowe. Warto odnotowania było też zwycięstwo młodej Agnieszki Stanek, która w zawodach „Młode Talenty” w Bydgoszczy zdobyła złoty medal w skokach na trampolinie. Od tych zawodów rozpoczęła się kariera zawodniczkowa, która w kolejnych latach stała się wielokrotną mistrzynią Polski na trampolinie. Do kadry narodowej powołano w 1998 r. łącznie 11 zawodników z Rzeszowa. W kadrze seniorów znaleźli się: akrobaci E. Fijołek, A. Sokołowski, B. Sakowska, I. Gargała oraz skoczek na trampolinie M. Kubicki. W kadrze juniorów: K. Tokarska, K. Wojturska

⁴⁷ Informator PZAS Nr 3/45/97, s. 7.

(2-ka kobiet), Izabela Bartoszek, Tomasz Wołowicz (2-ka mieszana), M. Szlachetka i K. Pieniążek (obie trampolina)⁴⁸. Mimo tak dobrych wyników na zawodach krajowych rzeszowscy akrobaci nie odnieśli w tym roku żadnych znaczących sukcesów międzynarodowych. Było to skutkiem kryzysu, jaki zapanował w polskiej akrobatyce. W zawodach krajowych w konkurencjach akrobatycznych startowało zaledwie po kilka zespołów, co nie mobilizowało do przygotowania wysokiego poziomu sportowego. Na trampolinie natomiast odnotowano sukces M. Kubickiego. Zawodnik ten starując w zawodach PŚ, w duńskim Haslev, zajął 6-te miejsce w synchronie wspólnie z zawodnikiem AZS-AWF Poznań Krzysztofem Czyżem.

W 1999 r. na 45 MPS zawodnicy sekcji nie zdobyli żadnego tytułu mistrza Polski. W dorobku medalowym znalazły się srebrny medal 2-ki B. Sakowska, K. Wojturska oraz 3 brązowe: T. Wlezień, A. Piechota (2-ka mężczyzn), K. Pieniążek (trampolina), K. Pieniążek, M. Szlachetka (trampolina synchron). W trzech edycjach zawodów o PP pięciokrotnie zwyciężyli akrobaci z Rzeszowa. B. Sakowska, K. Wojturska (2-ka kobiet) wygrała trzykrotnie, a T. Wlezień, A. Piechota (2-ka mężczyzn) dwukrotnie. Dwójka kobiet zdobyła też na 19 ME seniorów w Zielonej Górze srebrny medal w układzie statycznym, a na MŚ w Gent dwa srebrne medale (w wieloboju i w układzie dynamicznym). W tym samym roku pojawiły się kolejne sukcesy w skokach na trampolinie. W gronie zawodników trenowanych przez M. Bilską wyróżniali się nadal M. Kubicki, M. Szlachetka i K. Pieniążek. Pierwszy z wymienionych zdobył brązowy medal Młodzieżowych Mistrzostw Polski na trampolinie w Poznaniu. Na tych samych zawodach M. Szlachetka zdobyła medal srebrny. K. Pieniążek zajęła natomiast trzecie miejsce w kl. I na 29 MPJ w Poznaniu. Do kadry narodowej w akrobatyce powołano tylko dwa zespoły seniorów B. Sakowska i K. Wojturska oraz T. Wlezień i A. Piechota. Na trampolinie w kadrze seniorów znalazł się M. Kubicki, a w kadrze juniorów K. Pieniążek⁴⁹.

Można, więc zauważyć, że w 1999 r. pojawiły się pierwsze sygnały, że w sekcji ponownie odrodziła się trampolina. Stopniowo natomiast malała liczba akrobatów, prezentujących poziom pozwalający na rywalizację na zawodach międzynarodowych. W latach 90-tych XX wieku zmienił się też system pracy. Głównym (i przez szereg lat jedynym) trenerem w sekcji pozostawał S. Geroń. Stopniowo jednak najstarsi i najbardziej doświadczeni zawodnicy zaczęli zajmować się szkoleniem swoich następców. Z takich grup prowadzonych m.in. przez Witolda Nowotyńskiego, Andrzeja Sokółowskiego, Brygidę Sakowską, czy Małgorzatę Bilską zaczęły kształtować się nowe talenty, które mogły kontynuować wspaniałe rzeszowskie tradycje zarówno w akrobatyce, jak i na trampolinie. Zaczęła się także zarysowywać lokalna „konkurencja”. W tym roku powstała, bowiem druga sekcja akrobatyki w Rzeszowie. Założony przez byłego zawodnika „Stali” G. Bielca PKS „Sokół” zaczął od pracy z najmłodszymi, głównie uczniami SP Nr 12 w Rzeszowie.

Sukcesy międzynarodowe tego okresu zaowocowały też znalezieniem pierwszych sponsorów. Zostały nimi firma „Optimus”, lokalna firma „Bocmen”, rzeszowski PKS S.A. oraz PPH „Polimarky”, firma, która od 2000 r. stała się głównym sponsorem sekcji.

⁴⁸ Informator PZAS Nr 5/47/97, s. 4-6; Informator PZAS Nr 2/49/1998, s. 6-8.

⁴⁹ Informator PZAS Nr 3/54/1999, s. 7.

Tomasz Wlezień, Andrzej Piechota 1991 r.

Agnieszka Bondarczuk, Andrzej Sokołowski 1995 r.

Beata Płonka, Brygida Sakowska 1991 r.

Paweł Bartulski, Grzegorz Bielec, Sławomir Węgrzyn, Janusz Rewiś 1991 r.

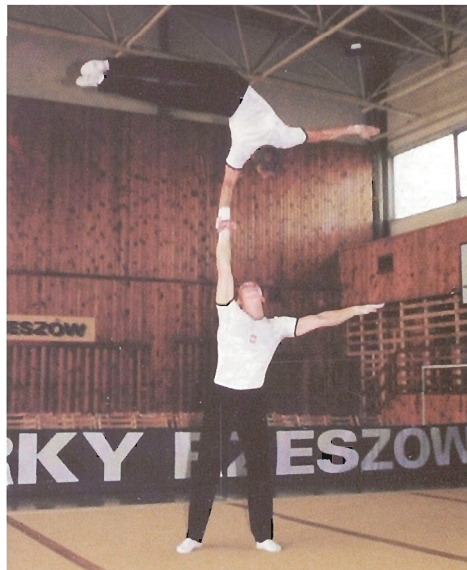
**Ewelina Fijołek, Monika Swierczek, Edyta Ha-
dała 1991 r.**

Sekcja akrobatyki w 1991 r. Od lewej stoją: dr med. Tytus Zborowski, choreograf Walentyna Geroń, trener Stanisław Geroń, Sławomir Węgrzyn, Monika Świerczek, Arkadiusz Szymczak (trener z Wrocławia), Edyta Hadała, Małgorzata Treła-Bilska, kierownik sekcji Henryk Woźniak. W środkowym rzędzie stoją: Alicja Geroń, Paweł Bartulski, Ewelina Fijołek, Agnieszka Bondarczuk, Katarzyna Gałka. Siedzą od lewej: Janusz Rewiś, Grzegorz Bielec, Beata Płonka, Brygida Sakowska, Artur –.

Katarzyna Gałka, Monika Świerczek, Edyta Hadała 1991 r.

Tomasz Wlezień, Andrzej Piechota 1992 r.

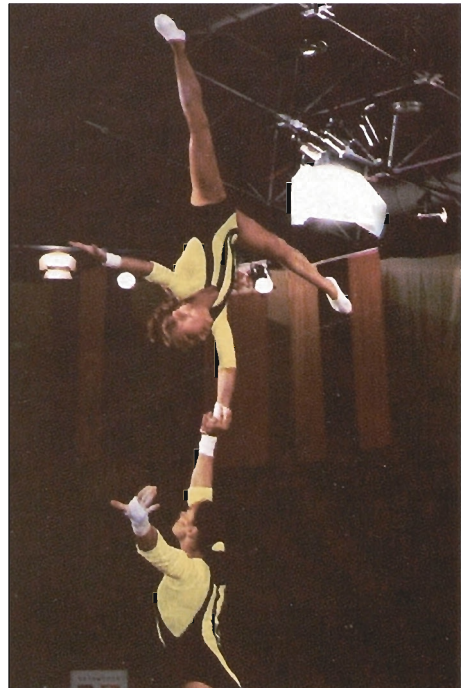
Beata Płonka, Brygida Sakowska mistrzynie świata juniorów z 1991 r.

Monika Świerczek, Ewelina Fijołek, Edyta Hadala w czasie mistrzostw świata – Francja 1992 r.

Mistrzyni świata Ewelina Fijołek i Brygida Sakowska z prezesem OZAS Tytusem Zborowskim – 1995 r.

Katarzyna Wojturska, Brygida Sakowska – MES Zielona Góra 1999 r.

7. Nowa rzeczywistość – lata 2000–2009

Początek XXI wieku przyniósł wiele zmian zarówno w sekcji, jak i w obu uprawianych tutaj dyscyplinach sportu. Na świecie akrobatyka sportowa i skoki na trampolinie powstały i rozwijały się niezależnie, czego dowodem było organizowanie odrębnych zawodów rangi mistrzostw świata i mistrzostw kontynentalnych oraz funkcjonowanie w drugiej połowie ubiegłego wieku dwóch światowych federacji. Międzynarodowa Federacja Trampoliny (Fédération Internationale de Trampoline) działała od 1964 r., a Międzynarodowa Federacja Akrobatyki Sportowej (International Federation of Sports Acrobatics) od 1973. Obie federacje zostały rozwiązane z dniem 31 grudnia 1998 r. a w ich miejsce powołano Komisję Gimnastyki Akrobatycznej i Komisję Trampoliny w Międzynarodowej Federacji Gimnastycznej (Fédération Internationale de Gymnastique – dalej: FIG). W ten sposób obie dyscypliny zajęły miejsca u boku innych sportów gimnastycznych: gimnastyki sportowej (kobiet i mężczyzn), gimnastyki artystycznej i aerobiku gimnastycznego. Od 1999 r. zaczęto wprowadzać zmiany do regulaminów zawodów oraz przepisów sędziowania, które miały na celu dostosowanie do wymogów FIG. Zmiany te spowodowały w polskiej akrobatyce chwilowy kryzys, a w skokach na trampolinie dynamiczny rozwój. W 2000 r. skoki na trampolinie włączono do programu olimpijskich zawodów gimnastycznych. Po raz pierwszy konkurencja indywidualnych skoków na trampolinie rozegrana została na XXVII Igrzyskach Olimpijskich w Sydney. Wzięło w niej udział 12 kobiet i 12 mężczyzn, którzy zostali wyłonieni w drodze kwalifikacji na wskazanych przez FIG ogólnosiwiatowych zawodach w 1999 r. Od tej pory również w polskich skokach na trampolinie zaczęły się niemal rewolucyjne zmiany. Możliwość walki o start w igrzyskach olimpijskich spowodowała dynamiczny wzrost liczby zawodników startujących w tej dyscyplinie. To z kolei wymusiło wprowadzenie przez PZAS dodatkowych zawodów. W tej nowej rzeczywistości sekcja akrobatyki sportowej rzeszowskiej „Stali” odnalazła się bardzo szybko. Nastąpił bardzo wyraźny podział na trampolinę i akrobatykę, spowodowany nowym kalendarzem imprez sportowych. Dlatego też kolejne lata działalności sekcji zostaną przedstawione odrębnie dla obu uprawianych w niej dyscyplin sportu.

W sekcji nastąpiło też wiele zmian. W wyniku konfliktu, który pojawił się w zarządzie sekcji decyzje o odejściu podjęli dotychczasowy prezes oraz wiceprezesi. Tym samym po wielu latach odeszli Henryk Woźniak i Tytus Zborowski. Nowym prezesem został Tadeusz Kaplita. Rok 2000 okazał się też ostatnim rokiem pracy

trenera S. Geronia. Ze względu na swój wiek i pogarszający się stan zdrowia odszedł z klubu, obejmując funkcję trenera koordynatora Podkarpackiego Okręgowego Związku Sportowego. Wkrótce jednak zrezygnował również z tego. Podczas 46 MPS w Zielonej Górze swój ostatni tytuł mistrzyni Polski w 2-kach kobiet z K. Wojturską zdobyła B. Sakowska. Obie wygrały też dwukrotnie zawody o PP (w tym zawody finałowe w Poznaniu). Dobra forma tego zespołu sugerowała, że ma on szanse wywalczyć kolejne medale podczas MŚ rozgrywanych we Wrocławiu. Pechowo dwa tygodnie przed zawodami K. Wojturska doznała kontuzji i rzeszowskie akrobatki w MŚ nie wzięły już udziału. B. Sakowska skupiła się na pracy trenerskiej z zespołami akrobatycznymi. Oficjalnie została zatrudniona, jako trener w sekcji od tego właśnie roku, mimo, że we wcześniejszych latach (od 1994 r.) prowadziła już treningi pomagając S. Geroniowi. Jej wychowanki w krótkim czasie zaczęły godnie ją zastępować. Startujące jako juniorki, B. Surmiak i K. Tokarska (2-ka kobiet) w 2000 r. wygrały 30 MPJ w Olkuszu, jedne z zawodów o PP, a także zdobyły brązowy medal w układzie statycznym podczas 3 MEJ w szwajcarskim Winterthur. Spośród zespołów trenowanych przez B. Sakowską zaczynała się też wyróżniać 3-ka w składzie Angelika Kogut, Eliza Kaplita, Joanna Kud. Zespół ten startujący w kl. II wygrał 6 OOM w Kielcach. Ostatnim zespołem z grona „wychowanków” trenera Geronia pozostała 2-ka mężczyzn w składzie T. Wlezień, A. Piechota. W tym roku również sięgnęli oni po medale, zdobywając złoto i srebro w dwóch edycjach zawodów o PP. Startując w 17 MŚ we Wrocławiu zajęli 4 miejsce w układzie statycznym i 5 w wieloboju.

W 2001 r. na 47 MPS w Nowej Rudzie akrobaci zdobyli dwa złote medale w kl. mistrzowskiej. Wywalczyły je 2-ki T. Wlezień, A. Piechota oraz B. Surmiak, K. Tokarska. Drugi z wymienionych zespołów, w tym samym roku zdobył jeszcze dwa złote medale zawodów o PP (w Rzeszowie i w Warszawie), złoty medal 31 MPJ w Zielonej Górze, a także brązowy medal ME seniorów w Faro. Sukcesy odnosiły też zespoły juniorskie, startujące kl. I. Podczas MPJ w Zielonej Górze oprócz już wymienionej 2-ki kobiet złote medale zdobyli Artur Dykiel, Michał Mackiewicz (2-ka mężczyzn), Edyta Ignor, Morad Kuchciak (2-ka mieszana) oraz A. Kogut, E. Kaplita, J. Kud (3-ka kobiet). 2-ka męska i 2-ka mieszana wywalczyły jeszcze złote medale podczas zawodów o PP w Zielonej Górze, a 3-ka wygrała wszystkie 3 edycje tych zawodów. E. Kaplita i A. Kogut w zawodach o PP w Rzeszowie startowały również w konkurencji 2-ek kobiet i zdobyły w niej złoty medal. Wysoki poziom zawodników „Stali” został zweryfikowany i potwierdzony podczas zawodów międzynarodowych. W tym roku, (jako element dostosowania przepisów do wymogów światowej federacji FIG) w miejsce dotychczasowych mistrzostw świata juniorów, zorganizowano 1 Światowe Zawody Grup Wiekowych FIG w gimnastyce akrobatycznej. W zawodach tych rywalizacja w poszczególnych konkurencjach odbywa się w dwóch odrębnych grupach wiekowych 11-16 lat i 12-18 (od 2004 r. 12-19). Pierwsze zawody tego typu, które odbyły się w Zielonej Górze powiększyły dorobek rzeszowskiej sekcji o dwa kolejne medale. Oba zdobyte w konkurencji 2-ki kobiet. W grupie 12-18 lat B. Surmiak, K. Tokarska zdobyły medal brązowy w układzie dynamicznym, a w grupie 11-16 lat E. Kaplita i A. Kogut medal srebrny w układzie statycznym.

W 2002 r. z 48 MPS w Warszawie akrobaci „Stali” wrócili tylko z trzema złotymi medalami, broniącej tytułu sprzed roku 2-ki kl. mistrzowskiej B. Surmiak, K. Tokarska. Ten sam zespół zwyciężył też dwukrotnie w zawodach o PP w Rzeszowie i w Białej Podlaskiej. Był to również bardzo udany sezon dla 3-ki A. Kogut, E. Kaplita, J. Kud. Zespół ten zdobył złote medale w wieloboju i w układach na rozgrywanych w Świdnicy 32 MPJ, trzy srebrne medale MPS w kl. I oraz w tej samej klasie dwukrotnie zwyciężył zawody o PP (w Rzeszowie i w Białej Podlaskiej). Dodatkowo A. Kogut, E. Kaplita, J. Kud zdobyły 3 srebrne medale MEJ w Deinze, a także brązowy medal w wieloboju na 2 Światowych Zawodach Grup Wiekowych w Riesie.

Kolejny rok dla akrobatów to obecność wśród najlepszych w kraju tylko w zespołach 2-ek mieszanych i 3-ek kobiet. Zespół kl. mistrzowskiej w składzie A. Kogut, E. Kaplita, J. Kud okazał się bezkonkurencyjny w kraju. Dziewczeta te zwyciężyły w 33 MPJ w Pile, 49 MPS w Rzeszowie oraz trzykrotnie w zawodach o PP. Ponadto A. Kogut i E. Kaplita wygrały też MPJ w konkurencji 2-ki kobiet. Kolejnym mistrzowskim zespołem była 2-ka mieszana B. Surmiak i Tomasz Kapuściński (zawodnik WKS Zawisza Bydgoszcz), która zwyciężyła w 49 MPS oraz w trzech kolejnych edycjach PP. Trzecim zespołem kl. mistrzowskiej była 2-ka mieszana Adrianna Sołek i Robert Grabolus, którzy zdobyli brązowy medal MPS. W gronie medalistów znalazły się jeszcze dwie 3-ki. Klaudia Muł, Agnieszka Muroń, Justyna Krzysik zdobyły srebro w kl. I w PP, a Daria Sołek, Justyna Krzysik i Magdalena Helon srebro w 9 OOM w Kielcach. Akrobaci nadal powiększali dorobek medalowy sekcji z zawodów międzynarodowych. Podczas rozgrywanych w Zielonej Górze ME B. Surmiak, T. Kapuściński (2-ka mieszana) zdobyła w kategorii senior medal srebrny w wieloboju, a A. Kogut, E. Kaplita, J. Kud (3-ka kobiet) w kategorii junior medal brązowy w wieloboju i drugi brąz w drużynie.

Rok 2004 rozpoczął się od przygotowań do kolejnych startów. W marcu tego roku na pierwszych zawodach o PP akrobaci wygrali aż pięciokrotnie. W kl. mistrzowskiej zwyciężyli w swoich konkurencjach 2-ka B. Surmiak, T. Kapuściński oraz 3-ka A. Kogut, E. Kaplita, J. Kud. W kl. I zwyciężyli Natalia Kyc, R. Grabolus (2-ka mieszana), Aneta Micał, Izabella Czerwonka (2-ka kobiet) oraz K. Muł, A. Muroń, J. Krzysik (3-ka kobiet). W kwietniu, po raz kolejny w Rzeszowie, odbyły się 34 MPJ, na których medale zdobyły dwie 2-ki kobiet: A. Kogut, E. Kaplita złoto, a B. Surmiak, J. Kud brąz. W tym samym miesiącu w Świdnicy zorganizowano 50 MPS. Na tych zawodach po 3 medale (w wieloboju i w układach) zdobyli A. Kogut, E. Kaplita, J. Kud (3-ka kobiet) oraz B. Surmiak, T. Kapuściński (2-ka mieszana). Tomasz nadal reprezentował barwy WKS Zawisza Bydgoszcz, trenując w Rzeszowie. Trzecim zespołem medalistów była 3-ka K. Muł, A. Muroń, J. Krzysik, która zdobyła dwa medale brązowe (w układzie dynamicznym i w wieloboju). Zespół ten prezentujący poziom kl. I był klasyfikowany wspólnie z zespołami klasy mistrzowskiej. Takie rozwiązanie zaczęto stosować coraz częściej na krajowych zawodach w akrobatyce, w związku z ciągle malejącą liczbą zespołów startujących w kl. mistrzowskiej. W niektórych konkurencjach zdarzało się, że do startu w zawodach w najwyższej klasie zgłaszano jeden lub dwa zespoły, co uniemożliwiało wyłonienie medalistów. Chcąc zachęcić do udziału w zawodach jak największą liczbę zawodników wprowadzono więc wspólną klasyfikację. A. Kogut, E. Kaplita, J. Kud wzięły jeszcze udział w 3 Światowych Zawodach

Grup Wiekowych w miejscowości Lievin, gdzie zdobyły brązowy medal w wieloboju (w grupie 12-19 lat). Po tych zawodach trenerka B. Sakowska odeszła z ZKS „Stal”, aby jeszcze w tym samym roku założyć własną (trzecią w Rzeszowie) sekcję akrobatyki.

W październiku 2004 r. zatrudniono nowego trenera, którym został (pracujący sekcji w latach 1985-88) Antoni Seredyński. Rozpoczął on treningi z siedmioma zawodnikami, którymi byli: Tomasz Kapuściński, Angelika Kogut, Klaudia Muł, Agnieszka Muroń, Justyna Krzysik, Aneta Micał, Izabella Czerwonka. Ponieważ w sekcji nie było grup dziecięcych, nowy trener (wspólnie z żoną Marią) po raz kolejny zaangażował się w tworzenie grup naborowych. Zespoły, które pozostały kontynuowały treningi z dobrym skutkiem. Jeszcze w tym samym roku na zawodach o PP 3-ka K. Muł, A. Muroń, J. Krzysik zwyciężyła w kl. I, a 2-ka I. Czerwonka, A. Micał również w kl. I zdobyła medal brązowy. W kolejnym roku A. Kogut, T. Kapuściński (2-ka mieszana) wygrali 51 MPS w Wałczu i jako jedyni przywieźli do Rzeszowa tytuł mistrzów Polski seniorów. I. Czerwonka, A. Micał (2-ka kobiet) wygrały w kl. I jedno z zawodów pucharowych, w 35 MPJ w Poznaniu zdobyły 3 srebrne medale, a w MPS medal brązowy w wieloboju i srebrny w układzie dynamicznym. Również dwa zespoły trójkowe zgromadziły sporo medali. K. Muł, A. Muroń, J. Krzysik startujące w kl. mistrzowskiej zdobyły komplet złotych medali podczas MPJ, wygrały też wszystkie zawody pucharowe, a na MPS wywalczyły 3 medale brązowe. Druga 3-ka A. Micał, A. Kogut, I. Czerwonka wygrały w kl. I dwukrotnie zawody o PP. W roku 2005, kiedy znacznie wzrosła liczba dzieci w grupach naborowych do pracy z nimi zaangażowano Ewelinę Fijołek. W tym samym roku w zespole szkół przy ul. Hetmańskiej (w budynkach V LO) powstało Gimnazjum Sportowe. Ówczesny trener sekcji, A. Seredyński, zabiegał o nawiązanie stałej współpracy sekcji z tą szkołą. Współpraca ta miała polegać na prowadzeniu klas sportowych o profilu akrobatyki i trampoliny, w których uczniowie mogliby realizować treningi w ramach planu lekcji. Pierwsze takie klasy powstały w 2006 r. W kolejnym roku akrobaci wystartowali tylko w zawodach o puchar Polski w Bielsku Białej, gdzie 3-ka K. Muł, A. Muroń, J. Krzysik wygrała w kl. I oraz w 52 MPS w Zielonej Górze, gdzie ten sam zespół wywalczył mistrzostwo Polski seniorów, a 2-ka A. Micał, I. Czerwonka zdobyła medal brązowy. W czerwcu K. Muł, A. Muroń, J. Krzysik wystartowały jeszcze w 4 Światowych Zawodach Grup Wiekowych w Coimbrze, gdzie zajęły 5 miejsce w wieloboju. W połowie tego roku z pracy zrezygnował trener A. Seredyński.

W kwietniu 2006 r. zmarł Stanisław Geroń. W środowisku sportowym te dwa wydarzenia (śmierć legendarnego trenera i odejście obecnego) oznaczać mogły jedno – upadek akrobatyki w ZKS „Stal” Rzeszów. Wkrótce jednak przekonano się, że nie tak łatwo rozpada się wieloletnia tradycja, która została zbudowana na solidnych podstawach. Odbudowy akrobatyki w sekcji podjęła się Katarzyna Tokarska oraz pracująca nadal z grupami dzieci Ewelina Fijołek. Niestety K. Tokarska wkrótce opuściła sekcję. Trenerką akrobatyki jeszcze w 2006 r. została Ewelina Fijołek, która od 2007 r. współpracuje z Kingą Troniną-Rak. Obie trenerki powoli, lecz systematycznie pracowały nad przygotowaniem nowych zawodników. W latach 2007-2009 koncentrowały swoją pracę na rekrutowaniu do sekcji dzieci, wykazujących predyspozycje do akrobatyki. Bardzo pomocna okazała się też dla nich współpraca z Gimnazjum

Sportowym w Rzeszowie. Wychowankowie obecnych trenerek stopniowo podnosiły poziom swoich sportowych umiejętności w akrobatyce. Już w listopadzie 2007 r. w zawodach o PP w Sulechowie wzięły udział zespoły 2-ki kobiet, 2-ki mieszanej i 3-ki. W gronie pierwszych zawodników nowej kadry trenerskiej znalazły się m.in. Kaja i Patrycja Bukowskie, Dorota Skiba, Michalina Kliš, Klaudia Ciupak, Mikołaj Tabor, Aleksandra Klimasz, Kinga i Magdalena Wesołowskie, Katarzyna Konik i Agnieszka Ślemp. W 2008 r. kolejne starty zespołów akrobatycznych nie przynosiły, co prawda medali, jednak w punktacji klubowej „Stal” klasyfikowana była coraz wyżej. W 39 MPJ w Poznaniu akrobaci znaleźli się na 6 miejscu w punktacji klubowej, a w 55 MPS w Babimoście na 8. Dużym sukcesem okazał się start w Grand Prix Polski im. S. Geronia w Rzeszowie w 2009 r. Dwa zespoły trójkowe „Stali” stanęły tam na podium. D. Skiba, M. Kliš, K. Wesołowska wygrały w kategorii wiekowej 11-16 lat, a K. Bukowska, P. Bukowska, A. Klimasz zajęły 3 miejsce w kategorii 12-19 lat. Te wyniki dawały nadzieję, że w niedalekiej przyszłości akrobaci „Stali” na nowo pojawią się wśród najlepszych na zawodach krajowych, a może nawet międzynarodowych.

Zupełnie inaczej rozwijały się w tym czasie skoki na trampolinie. Przez ostatnie 10 lat pozostawały w cieniu akrobatyki, aby wraz z początkiem XXI wieku stać się wiodącą dyscypliną uprawianą w sekcji „Stali”. Zaczęły się pojawiać wymierne efekty wieloletniej pracy trener M. Bilskiej. Łącząc pracę trenera z pracą zawodową (od 1992 r. do chwili obecnej pracuje w SP Nr 10) udawało jej się utrzymać w sekcji liczną grupę młodych skoczków na trampolinie. W różnych okresach grupa ta liczyła od 10 do 15 zawodników, z których zdecydowaną większość stanowiły dzieci uczące się w SP Nr 10 lub w Gimnazjum Sportowym. W gronie jej zawodników najlepszą w 2000 r. była K. Pieniążek, która startując w kl. mistrzowskiej indywidualnie na zawodach o PP zdobyła brązowy medal, a w synchronie z Pauliną Poczta (Pałac Młodzieży Warszawa) złoty w PP i srebrny w 46 MPS w Warszawie.

Do ogólnopolskich zawodów w skokach na trampolinie również wprowadzono rywalizację w grupach wiekowych, jednak tutaj aż w 4 kategoriach: 11-12, 13-14, 15-16 oraz 17 i więcej lat. Od 2001 r. w takich kategoriach rozgrywane są w kraju zawody o puchar Polski. Kategorie te odpowiadały dotychczasowym klasom sportowym: III, II, I i mistrzowskiej. W trzech edycjach zawodów pucharowych rzeszowscy skoczkowie zdobyli łącznie 10 medali. Trzy złote wywalczyli Radosław Barć (11-12 lat) oraz dwa synchrony Bolesław Guzek, Dominik Śmigiel (11-12 lat) oraz R. Barć, Władysław Groszek (13-14 lat). Nadzieje na przyszłe sukcesy rozbudził wynik w skokach indywidualnych chłopców w grupie 11-12 lat podczas zawodów w Rzeszowie. Trzy pierwsze miejsca zdobyli tam wychowankowie M. Bilskiej: Radosław Barć, Bolesław Guzek i Dominik Śmigiel.

W 2002 r. grupa rzeszowskich skoczków na trampolinie prezentowała wspaniałą formę, co przełożyło się na ilość zdobytych medali. Na trampolinie w kl. mistrzowskiej srebrny medal 48 MPS zdobył M. Kubicki, a w kl. I Agnieszka Stanek złoty, Paweł Dziki złoty oraz Radosław Barć srebrny. A. Stanek zwyciężyła też na 32 MPJ w Świdnicy. W trzech edycjach zawodów o PP rozgrywanych w grupach wiekowych zawodnicy „Stali” zdobyli łącznie 21 medali (w tym 15 złotych). Wśród seniorów po jednym zwycięstwie w kl. mistrzowskiej odnieśli K. Pieniążek i M. Kubicki.

Wśród juniorów złote medale zdobyli A. Stanek, W. Groszek, P. Dziki. Wymienieni chłopcy, do zwycięstw indywidualnych dołożyli jeszcze dwukrotne zwycięstwo w synchronie. Pozostałe medale zdobyli: R. Barć, Dominik Śmigiel, B. Guzek, Artur Porczak i Robert Świrad. Ta silna 10-osobowa drużyna na trampolinie nie gwarantowała jednak zdobycia pozycji najsilniejszej sekcji w kraju. Skoki na trampolinie zaczęły się bardzo dynamicznie rozwijać odkąd stały się sportem olimpijskim. Przed rzeszowskimi trenerkami trampoliny pojawiło się poważne wyzwanie. Aby solidne przygotowanie zawodników do kolejnych startów stało się możliwe, zatrudniono nowych trenerów trampoliny. W 2000 r. pracę z grupami naborowymi rozpoczęła była zawodniczka Anna Worsztynowicz, a w 2003 r. z grupami młodzieżowymi Jolanta Trela-Brudny⁵⁰.

Rok 2003 był dla zawodników trampoliny bardzo udany. Podczas OOM w Kielcach najmłodszy zawodnicy wywalczyli 3 medale, w tym 2 złote. B. Guzek wygrał w skokach indywidualnych oraz w synchronie wspólnie z A. Porczakiem. Sukcesem okazał się też start w zawodach „Młode Talenty” w Bydgoszczy. Młodzi zawodnicy „Stali” zdobyli tam 5 medali. Indywidualnie wygrali Katarzyna Hańko i A. Porczak, a w synchronie A. Porczak i R. Świrad. Na 33 MPJ w Pile A. Stanek zdobyła medal złoty, a synchron W. Groszek, P. Dziki medal srebrny. W trzech edycjach zawodów PP łącznie zdobyto 5 medali. Indywidualnie K. Pieniążek wywalczyła medal złoty, A. Stanek medal złoty i srebrny, a w synchronie zdobyły jeszcze dwa medale srebrne. Jeszcze lepszy wynik uzyskały te zawodniczki na 49 MPS w Rzeszowie. A. Stanek zdobyła tytuł mistrzyni Polski seniorów w skokach indywidualnych, a wspólnie z K. Pieniążek taki sam tytuł w synchronie. Ogółem w różnych kategoriach i klasach skoczkowie na trampolinie zdobyli w tym roku 16 medali, w tym 11 złotych. Ogromnym wydarzeniem w sekcji był **wyjazd B. Guzka na Światowe Igrzyska Grup Wiekowych** do Hanoweru. Reprezentant „Stali” **zdołał tam brązowy medal** w kategorii wiekowej 11-12 lat. Był to pierwszy medal zdobyty przez rzeszowskich skoczków na trampolinie na międzynarodowych zawodach mistrzowskich.

Od 2004 r. liczba medali zdobywanych przez zawodników duetu trenerskiego M. Bilska i J. Brudny na ogólnopolskich zawodach kwalifikacyjnych wahała się od 30 do 40. Trudno wymieniać kolejnych medalistów, dlatego w dalszej części ograniczono się tylko do zwycięzców rywalizujących w kl. mistrzowskiej (seniorów) i najważniejszych startów w kl. I (juniorów). Każdego roku najmłodszy skoczkowie na trampolinie brali udział w OOM oraz zawodach „Młode Talenty”. Juniorzy i seniorzy startowali natomiast w Młodzieżowych MP, MPJ i MPS. Dodatkowo wszyscy rywalizowali w zawodach o PP, które (do 2008 r.) odbywały się trzy razy w roku. W 2004 r. łączna liczba zdobytych medali to 25 w tym 15 złotych. W kl. mistrzowskiej A. Stanek indywidualnie zwyciężyła 3 razy: w 34 MPJ w Rzeszowie, 50 MPS w Świdnicy oraz w zawodach PP w Sulechowie. Również w kl. mistrzowskiej trzy zwycięstwa w synchronie odnieśli P. Dziki i R. Barć: w MPS i oraz dwukrotnie w zawodach o PP. 2005 r. to kolejne 33 medale, w tym 11 złotych. Najważniejsze zwycięstwa w kl. mistrzowskiej to medale A. Stanek – indywidualnie w 51 MPS i w synchronie z Igą Mokrzycką (UKS „As” Zielona Góra) w zawodach PP w Świdnicy. Wśród chłopców 3 medale złote na zawodach PP zdobył P. Dziki:

⁵⁰ Treningi w grupach naborowych na trampolinie w latach 2008-2012 prowadziła też autorka tej książki, zatrudniona w ZKS „Stal”.

indywidualnie w Rudzie Śląskiej oraz w synchronie z R. Barć w Rudzie Śląskiej i w Świdnicy. Kolejny rok był jeszcze bardziej obfity w sukcesy. Zawodnicy sekcji na trampolinie zdobyli łącznie 36 medali w tym 15 złotych. A. Stanek indywidualnie zwyciężyła w 36 MPJ w Świdnicy oraz w zawodach o PP w Białej Podlaskiej, a także dwukrotnie w zawodach o PP w synchronie z różnymi parterkami. Złoto w Bielsku Białej zdobyła z Igą Mokrzycką z Zielonej Góry, a w Sulechowie z Emilią Zawadzką z Jawora. Kolejne zwycięstwa dla „Stali” odnieśli we wspomnianych już 36 MPJ indywidualnie R. Barć oraz synchron R. Barć, B. Guzek. W 52 MPS w Zielonej Górze zabrakło, co prawda, złotych medali zdobytych w kl. mistrzowskiej, ale mimo to **„Stal” znalazła się na pierwszym miejscu w punktacji klubowej trampoliny**. Rok 2007 okazał się rekordowym pod względem liczby zdobytych medali. Zdobyto ich wtedy 41 w tym 16 złotych. Kolejne zwycięstwa indywidualne odniosła A. Stanek: w Młodzieżowych MP w Bielsku Białej oraz w 53 MPS w Katowicach. W tych samych MPS złoto w zawodach drużynowych zdobyli Kamil Kłeczek, Paweł Marczydło i Paweł Zyglar. Dwukrotnie złoto w zawodach o PP (we Wschowej i w Sulechowie) zdobył jeszcze synchron R. Barć, B. Guzek.

W 2008 r. po raz pierwszy zorganizowano kolejne ogólnopolskie zawody, które na stałe weszły do kalendarza imprez. Ogólnopolskie Turnieje w skokach na trampolinie (dalej: OTT) odbywają się 3 razy w roku i są rozgrywane tylko w skokach indywidualnych. Tym samym roczna liczba startów dla zawodników trampoliny w różnych kategoriach wiekowych wzrosła do 11. Rok wprowadzenia OTT był kolejnym dobrym rokiem dla skoczków na trampolinie. Powiększyli oni dorobek sekcji o kolejne 36 medali, w tym 14 złotych. Podczas 38 MPJ w Poznaniu ZKS „Stal” została sklasyfikowana na pierwszym miejscu w punktacji klubowej. Złote medale zdobyli tam indywidualnie B. Guzek, a w synchronie Kamil i Krystian Kłeczek. Podobnie udane były starty **w 54 MPS w Rzeszowie**. „Stal” została **drużynowym mistrzem Polski w skokach na trampolinie**, a zawodnicy zdobyli kolejnych 8 medali. W kl. I zwyciężyły synchrony Natalia Pietrucha, Joanna Zielińska oraz K. i K. Kłeczek, a w kl. mistrzowskiej kolejny tytuł mistrzyni Polski seniorów zdobyła A. Stanek. Swój dorobek uzupełniła ona jeszcze o dwa złote medale zdobyte na zawodach o PP w Zielonej Górze. Jeden w skokach indywidualnych, a drugi w synchronie z Joanną Pyznar z AZS-AWF Wrocław. MPS w Rzeszowie były ostatnim startem tej zawodniczki w barwach ZKS „Stal” Rzeszów. A. Stanek, jako wybitnie uzdolniona zawodniczka została objęta centralnym systemem szkolenia, w ramach którego, po skończeniu gimnazjum w Rzeszowie, od 2005 r. kontynuowała naukę w Szkole Mistrzostwa Sportowego w Zielonej Górze. Trenując w Zielonej Górze, do ukończenia szkoły ponadgimnazjalnej startowała w barwach rzeszowskiego klubu. Po zdaniu matury pozostała w Zielonej Górze i objęto ją specjalnym programem szkoleniowym, przygotowującym do udziału w XXIX Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie. PZAS pokładał duże nadzieje w tej zdolnej zawodniczce, której talent i wyniki sportowe sugerowały, że ma realne szanse zakwalifikować się do zawodów olimpijskich. Okazało się jednak, że decydujący o wszystkim start w mistrzostwach świata w Quebec były nieudane. A. Stanek zajęła dopiero 64 miejsce. Podjęła ona jeszcze próbę przygotowania się do kolejnych igrzysk olimpijskich w Londynie, jednak w 2010 r. zakończyła karierę sportową⁵¹.

⁵¹ L. Ufel, *Skomplikowane życie, czyli skoki i upadki akrobatów*. „Przegląd Sportowy” 26.01.2009, s. 22-23.

Rok 2009 to kolejne 29 medali w skokach na trampolinie. Po oficjalnym odejściu A. Stanek rzeszowskim skoczkom na trampolinie nie udało się zdobyć żadnego złotego medalu w kl. mistrzowskiej. Najlepszym wynikiem dla „Stali” w 55 MPS w Babimoście był srebrny medal synchronu Katarzyna Haško, Natalia Pietrucha. W tym samym roku PZAS podjął decyzję o zmianie systemu rozgrywania zawodów o puchar Polski. Zawody pucharowe ograniczono do jednych rozgrywanych w pierwszej połowie roku. Do kalendarza wprowadzono natomiast na stałe zawody organizowane w Rzeszowie (zwykle w listopadzie) Grand Prix Polski im. Stanisława Geronia⁵². W zawodach Grand Prix w 2009 r. skoczkowie na trampolinie zdobyli jeden srebrny medal (synchron Paweł Marczydło, Krystian Kłeczek) i dwa brązowe (indywidualnie P. Marczydło i w synchronie Paweł Zyglar i Kamil Kłeczek). W tym roku zawodnicy „Stali” zwyciężyli w punktacji klubowej w 39 MPJ w Poznaniu. Było to potwierdzenie silnej pozycji w kraju młodego pokolenia wychowanków trener M. Bilskiej.

W latach 2000-2009 skoczkowie na trampolinie odnosili też sukcesy na najważniejszych zawodach międzynarodowych. Należy jednak wyjaśnić, że ze względu na dużą liczbę zawodników startujących na trampolinie, sukcesem godnym odnotowania są miejsca w ścisłym finale. W MEJ miejsca finałowe zajmowali synchron K. Pieniążek, Paulina Poczta (Pałac Młodzieży Warszawa) – 9 w Eindhoven w 2000 r., synchron B. Guzek, W. Groszek – 6 w Sofii w 2004 r. oraz indywidualnie B. Guzek – 8 w Odensie w 2008 r. W Światowych Mistrzostwach Grup Wiekowych dwukrotnie startował z powodzeniem B. Guzek. W Hanoverze w 2003 r. w kategorii 11-12 lat zajął 3 miejsce, a w Quebec w 2007 r. w kategorii 15-16 lat wysokie 4 miejsce. W zawodach z serii PŚ czterokrotnie miejsca w ścisłym finale zajmowała **A. Stanek**, która w tym czasie trenowała w Zielonej Górze, ale oficjalnie pozostawała zawodniczką „Stali”. **Indywidualnie zdobyła brązowy medal na zawodach PŚ w Zielonej Górze w 2007 r.**, a w synchronach z Emilią Zawadzką (KS „Victoria” Jawor) 6 miejsce w Ostendzie w 2007 r. oraz z Joanną Pyznar (AZS-AWF Wrocław) 6 w Zielonej Górze w 2007 r. i 5 we Wrocławiu w 2008 r.

⁵² Pierwsze zawody pod nazwą „Memoriał Stanisława Geronia” rozegrano w 2007 r. w Rzeszowie, a w drugie w 2008 r. w Tyczynie. Początkowo zawodnicy rywalizowali tylko w skokach na trampolinie. Od 2009 r. program zawodów rozszerzono o konkurencje akrobatyki sportowej.

Katarzyna Tokarska, Beata Surmiak, 2001 r.

Akrobaci ZKS Stal-Polimarky Rzeszów. Od lewej stoją: Brygida Sakowska (trener), Tomasz Kapuściński, Beata Surmiak, Angelika Kogut, Eliza Kaplita, Joanna Kud, Klaudia Muł, Justyna Krzysik, Agnieszka Muroń, Izabela Czerwonka, Aneta Micał, Robert Grabolus, Natalia Kyc. Rzeszów 18.03.2004 r.

3-ka w składzie Angelika Kogut, Eliza Kaplita, Joanna Kud – 2003 r.

IV Światowe Zawody Grup Wiekowych – Coimbra w Portugalii, 2006 r. Od lewej: Klaudia Muł, Agnieszka Muroń, Justyna Krzysik, trener Antoni Seredynski.

Agnieszka Muroń, Klaudia Muł, Justyna Krzysik, trener Antoni Seredyński, 2006 r.

Ekipa „Stali” Rzeszów na Mistrzostwach Europy seniorów w Zielonej Górze 2003 r. Stoją (od lewej): Tomasz Kapuściński, Brygida Sakowska, Eliza Kaplita. Siedzą (od lewej): Angelika Kogut, Joanna Kud, Beata Surmiak, Walentyna Geroń.

Zawody o Puchar Polski – Walcz 2000 r. Od lewej stoją: Katarzyna Haško, Paweł Dziżki, trener Małgorzata Bilska, Agnieszka Stanek, Monika Micał, Karolina Pieniążek. Z przodu: Bolesław Guzek i Władysław Groszek.

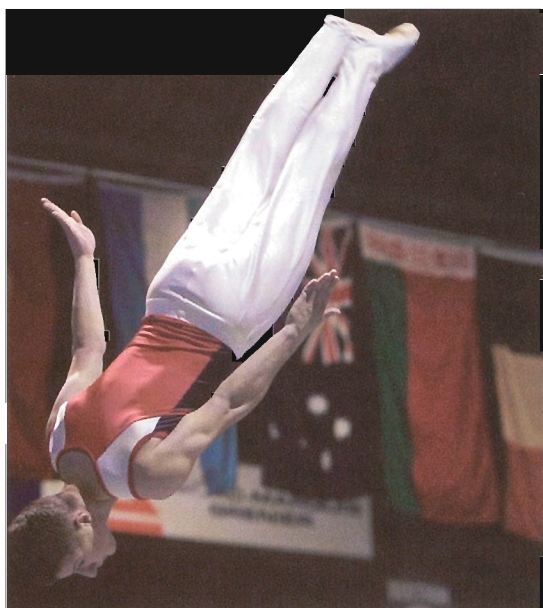
Zawody o Puchar Polski Walcz 2000 r. Od lewej stoją: Robert Świrad, Radosław Barć, trener Małgorzata Bilska, Agnieszka Stanek, Karolina Pieniążek, Paweł Dziki, Władysław Groszek, Dominik Śmigiel. Z przodu Artur Porczak, Bolesław Guzek.

Zawody o Puchar Polski, Rzeszów 2002 r. Za zawodnikami od lewej: dyrektor ZKS „Stal” Andrzej Skuba, dyrektor hali „Podpromie” Tomasz Kloc, prezes PZAS Bogusław Sułkowski, prezes ZKS „Stal” Władysław Prygoń, prezes sekcji Tadeusz Kaplita, prezydent Rzeszowa Andrzej Szlachta, trener Małgorzata Bilska. Zawodnicy od lewej: Katarzyna Haško, Monika Mical, Władysław Groszek, Radosław Barć, Paweł Dziki, Dominik Śmigiel, Agnieszka Stanek i Bolesław Guzek.

Reprezentacja Polski na 23 MŚ w skokach na trampolinie – Hannover, 2003 r. Od lewej w środkowym rzędzie: sędziowie Jakub Zaim i Józef Prończuk, trener Małgorzata Bilka, trener Renata Lewandowska, trener Radosław Walczak, Józef Wadecki. Z tyłu: Iga Mokrzycka i Agnieszka Stanek. Z przodu Bolesław Guzek, –.

Bolesław Guzek, 2003 r.

8. Nadzieje na przyszłość – po 2010 roku

Ostatnie lata pracy i jej efekty świadczą o tym, że sekcja akrobatyki sportowej ZKS „Stal” odnalazła się w nowej rzeczywistości. W dalszym ciągu skoczkowie na trampolinie zaliczani są do ścisłej czołówki w Polsce. Odnoszą też sukcesy na zawodach międzynarodowych. W 2010 r. wśród zawodników trenujących akrobatykę, nie było nikogo, kto by osiągnął poziom kl. mistrzowskiej. Mimo to akrobaci zdobyli 5 medali, w tym 2 złote. Wywalczyły je zespoły 2-ek mieszanych: Justyna Szpyrka i Kamil Grzybowski (kl. I, PP w Brennej) oraz Jagoda Lewicka i Jakub Tronina (kat. 11-16 lat, Grand Prix w Rzeszowie). Skoczkowie na trampolinie, w różnych kategoriach wiekowych, wzbogacili się o kolejne 42 medale w tym 7 złotych. Najwięcej medali zdobyli zawodnicy startujący w kl. I. Jednak najcenniejsze były oczywiście zwycięstwa w kl. mistrzowskiej. Jedno z nich przypadło w udziale synchronowi P. Marczydło, Kamil Kłeczek na zawodach o PP w Brennej, a drugie synchronowi braci K. i K. Kłeczek na Grand Prix w Rzeszowie. W tym samym roku bracia K. i K. Kłeczek startowali w PŚ w hiszpańskim Albacete, gdzie zajęli 5 miejsce. Do pracy z grupami dziecięcymi zatrudniono byłą zawodniczkę Justynę Krzysik. Niestety już po roku zrezygnowała ona z prowadzenia treningów w sekcji.

Rok 2011, to 11 medali akrobatów, w tym 3 złote i aż 60 medali na trampolinie w tym 21 złotych). W akrobatyce, Martyna Korbecka i Izabela Matias (2-ka kobiet) wygrały rywalizację w kategorii junior podczas Grand Prix w Łańcucie, a młody zespół Julia Kolos i Bartosz Ludera (2-ka mieszana) zwyciężyli na zawodach „Młode Talenty” w Kielcach i na PP w Brennej. Wśród zawodników trampoliny, na zawodach krajowych bezkonkurencyjni okazali się K. i K. Kłeczek, którzy w skokach synchronicznych wygrali w tym roku w kategorii seniorów OTT w Jaworze, 57 MPS w Zielonej Górze oraz Grand Prix S. Geronia w Łańcucie. Tym samym do rzeszowskiej sekcji powrócił tytuł mistrzów Polski seniorów na trampolinie. Rok ten okazał się również bardzo pomyślny dla młodych zawodniczek, skoaczących na trampolinie, które starowały w kategorii wiekowej 11-12 lat. Natalia Kozak i Dominika Warchoła na zawodach ogólnopolskich w swojej kategorii zdobyły 3 złote i 3 srebrne medale. Zostały też wytypowane przez PZAS do startu w Światowych Mistrzostwach Grup Wiekowych, które rozgrywane są wspólnie z MŚ. Ich start w Birmingham i zajęte tam 6 miejsce było niespodziewanym sukcesem.

Kolejny rok pokazał, że do grupy zawodników regularnie zdobywających medale na zawodach ogólnopolskich dołączyli młodzi wychowankowie trenerek E. Fijo-

tek i K. Troniny-Rak. Najwyższy poziom sportowy prezentowali 2-ka kobiet Martyna Korbecka, Izabela Matias oraz 2-ki mieszane Iga Klesyk, Jakub Tronina i Zuzanna Kustra, Bartosz Ludera. W zawodach ogólnopolskich w konkurencjach akrobatycznych zawodnicy sekcji zdobyli w tym roku 10 medali, w tym 2 złote. Liczba medali zdobytych w 2012 r. na trampolinie to 44, w tym 15 złotych. Dla zawodników trampoliny kl. mistrzowskiej nie był to udany sezon. W 58 MPS w Warszawie jedyny tytuł mistrza Polski seniorów zdobyła drużyna mężczyzn w składzie K. Kłeczek, K. Kłeczek, P. Marczydło. Bracia Kłeczki zdobyli jeszcze złoty medal w synchronii podczas Grand Prix S. Geronia, które odbywało się w Łańcucie.

W 2013 r. akrobaci wywalczyli 13 medali, w tym 3 złote. Pierwszy z nich, to zwycięstwo M. Korbeckiej i I. Matias (2-ki kobiet) w 53 MPJ w Chorzowie. Dwa kolejne zdobyły 2-ki mieszane startujące w Grand Prix S. Geronia w Rzeszowie. W kategorii junior najlepsi okazali się Z. Kustra, B. Ludera, a w kategorii senior I. Klesyk, J. Tronina. W październiku 2013 r. aż 3 zespoły akrobatyczne rzeszowskiej „Stali” wzięły udział w ME w Odivelas (Portugalia). Z. Kustra, B. Ludera (2-ka mieszana, 11-16 lat) oraz M. Korbecka, I. Matias (2-ka kobiet, 12-18 lat) rywalizowały w ramach 7 Europejskich Zawodów Grup Wiekowych. 2-ka kobiet zajęła w finale 7 miejsce, a 2-ka mieszana 5. Trzecim zespołem była 2-ka mieszana Iga Klesyk, Jakub Tronina, która rywalizację w 10 MEJ zakończyła na 8 miejscu. W skokach na trampolinie zawodnicy sekcji zdobyli kolejne 40 medali, w tym 15 złotych. Tym razem w gronie złotych medalistów nie znalazł się żaden zawodnik kl. mistrzowskiej. Aż 6 razy zwyciężał natomiast startujący w tym roku w kl. III Maciej Wyskiel. M.in. wygrał on 19 OOM w Wieliczce.

Rok 2014 jeszcze trwa, nie można go, więc podsumować. Można mieć jednak nadzieję, że dla sekcji będzie to jeden z bardziej udanych sezonów. Akrobaci zdobyli już 6 medali, w tym 3 złote, a skoczkowie na trampolinie 20 medali, w tym 10 złotych. Widoczny progres wyników widać u zespołów akrobatycznych, startujących od tego roku w kategorii seniora (w kl. mistrzowskiej). Złote medale PP w Zielonej Górze zdobyli M. Korbecka, I. Matias (2-ka kobiet) oraz Z. Kustra, B. Ludera (2-ka mieszana). Bardzo udane okazały się też starty w jubileuszowych 60 MPS w Warszawie. Po tych zawodach sekcja „Stali” do swoich osiągnięć dopisać mogła aż 4 tytuły mistrza Polski seniorów. Najlepsi w kraju okazali się 2-ka mieszana I. Klesyk, J. Tronina, synchrony K. Lelek, M. Kłis oraz K. i K. Kłeczki, a także drużyna mężczyzn na trampolinie w składzie K. Kłeczki, K. Kłeczki i P. Marczydło. Dobrą formę w skokach na trampolinie prezentowali też młodszy zawodnicy. Synchron N. Kozak, K. Bosek w kl. I zwyciężyły w MPS, a M. Wyskiel, startujący w tym roku w kl. II zdobył już 4 medale na kolejnych zawodach⁵³. Ten młody zawodnik został nominowany przez PZAS do udziału w Światowych Mistrzostwach Grup Wiekowych, które mają odbyć się w USA. Ważnym wydarzeniem w sekcji był też udział obu dwójek mieszanych w 24 MŚ we francuskim Levallois – Perret. I. Klesyk i J. Tronina startowali w kategorii seniora (nie udało im się zakwalifikować do finału), Z. Kustra, B. Ludera startujący w ramach 8 Światowych Zawodów Grup Wiekowych zajęli ostatecznie 7 miejsce.

Powoli, lecz konsekwentnie zawodnicy sekcji wzmacniają swoją pozycję w kraju, o czym świadczą miejsca w punktacji klubowej zajmowane w kolejnych MPS.

⁵³ Tekst ukończono w sierpniu 2014 r.

W 2012 r. ZKS „Stal” Rzeszów w punktacji akrobatyki znajdowała się na miejscu 4, w 2013 na 6, a w 2014 na 2. W punktacji trampoliny odpowiednio na miejscach 2, 3 i 3, czyli nadal w ścisłej czołówce.

Sekcja akrobatyki sportowej ZKS „Stal” znajduje się, zatem w całkiem dobrej kondycji, a ostatnie sukcesy pozwalają z optymizmem spoglądać w przyszłość. Dzięki panującej obecnie stabilizacji zawodnicy trenują regularnie, a wyniki z ostatnich lat pokazują efekty tej pracy. Nadal do hali przy ul. Hetmańskiej trafiają nowe pokolenia dzieci, chcących spróbować swoich sił w akrobatyce lub na trampolinie. I jak zwykle, niektóre z nich po kilku treningach rezygnują, a inne zostają na dłużej. Być może to wśród nich znajdują się przyszli medaliści mistrzostw świata, czy Europy, a może nawet przyszli olimpijczycy.

Najmłodszy skoczkowie na trampolinie podczas obozu, Biała Podlaska 2010 r. Od lewej: Angelika Worek, Wiktoria Pieniżek, Zuzanna Drzymała, Karolina Gotkowska, Maciej Wyskiel, Julia Jedlińska, Katarzyna Bosek, Wiktoria Jedlińska, Patrycja Worek, Jakub Paclawski, Mikołaj Ficek, Norbert Dziki, Jakub Paclawski.

Zawodnicy i trenerzy sekcji ZKS „Stal” – Grand Prix Stanisława Geronia 2011 r. W pierwszym rzędzie od lewej: Ewelina Fijolek, Kinga Tronina-Rak, Izabela Matias, Iga Klesyk, Martyna Korbecka, Kaja Bukowska, Malwina Sala, Jagoda Lewicka. W środkowym rzędzie: Jolanta Brudny, Elżbieta Guzek prezes sekcji, Norbert Dziki, Paweł Soroka, Maciej Wyskiel, Katarzyna Bosek, Małgorzata Bilka, Filip Bilski, Jakub Tronina. W górnych rzędach: Krystian Kłeczek, Dawid Gawel, Paweł Marczydło, Zuzanna Szelejak, Andrea Popok, Paweł Zyglar, Kamil Kłeczek, Julia i Wiktoria Jedlińskie, Dominika Warchoł, Natalia Kozak, Weronika Dzięgwa.

MPJ Chorzów 2012 r. O lewej stoją: trenerki trampoliny Jolanta Brudny i Małgorzata Biłska, Dominika Warchoń, Zuzanna Szelejak, Katarzyna Bosek, Katarzyna Lelek, Michalina Kliš, Jakub Tronina, Kamil Kleczek, Paweł Zyglar, Paweł Marczydło, Krystian Kleczek. W środku stoją: Izabela Matias, Dorota Skiba, Iga Klesyk, Malwina Sala, Dawid Gawel, Bartosz Ludera. Siedzą: trenerki akrobatyki Kinga Tronina-Rak i Ewelina Fijolek, Patrycja Bernat, Martyna Korbecka, Julia Kolos, Kaja Bukowska.

MPS Rzeszów 2013 r. Od lewej stoją: Dominika Warchoń, Michalina Kliš, Klaudia Pęczak, Katarzyna Lelek, Katarzyna Bosek, Paweł Marczydło, Kamil Kleczek, Krystian Kleczek. Siedzą trenerki Małgorzata Biłska i Jolanta Brudny.

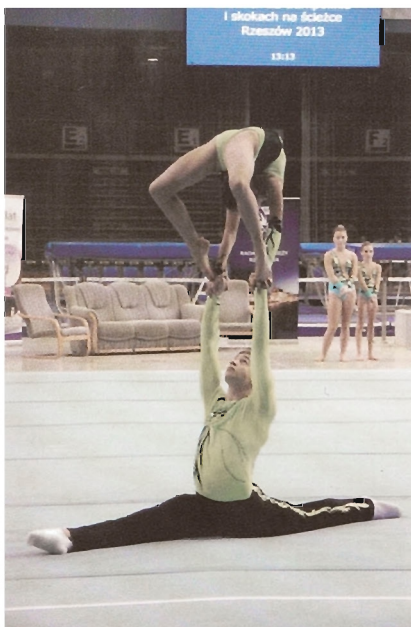
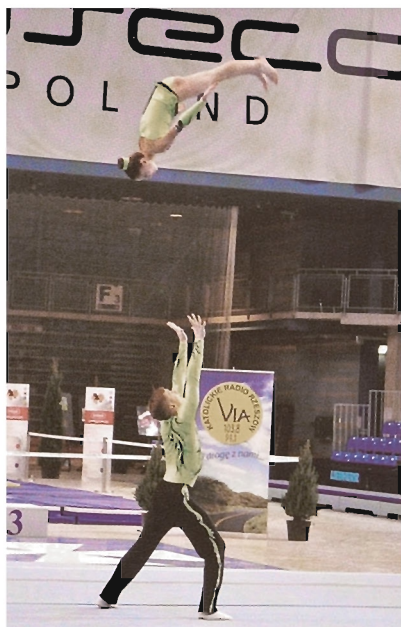
Martyna Korbecka, Izabela Matias, 7 Europejskie Zawody Grup Wiekowych, Odivelas (Portugalia), 2013 r.

Martyna Korbecka, Izabela Matias, Rzeszów 2013 r.

Zuzanna Kustra, Bartosz Ludera – Światowe Zawody Grup Wiekowych, Levallois – Perret 2014 r.

Iga Klesyk, Jakub Tronina, Rzeszów 2013 r.

OTT Łańcut 2014 r. Od lewej w górnym rzędzie: Norbert Dziki, Kamil Kłeczek, Natalia Kozak, Dominika Warchoł, Klaudia Pęczak, Julia Jedlińska, trener Małgorzata Biłska, Katarzyna Lelek, Katarzyna Bosek, Paweł Marczydło, Michalina Kliś. W pierwszym rzędzie od lewej: Krystian Kłeczek, Paweł Zyglar, Maciej Wyskiel, Karolina Kozak, Malwina Wyskiel, trener Jolanta Brudny, prezes sekcji Elżbieta Guzek, Weronika Działywa.

Sekcja akrobatyki sportowej ZKS „Stal” Rzeszów, sierpień 2014 r.

Zakończenie

Sekcja akrobatyki sportowej ZKS „Stal” Rzeszów (istniejąca od 1948 r.) kończy właśnie **60 rok udziału swoich zawodników w zawodach ogólnopolskich**. Praca sekcji nie byłaby możliwa bez zaangażowania sporej grupy działaczy społecznych oraz oficjalnych zarządów sekcji. Prezesami sekcji byli kolejno: Czesław Pawłowicz (1951-53), Franciszek Poręba (1953-67), B. Miś (1967-69), Jan Bigus (1969-71), Julian Trzeciak (1974-79), Henryk Woźniak (1979-2000), Tadeusz Kaplita (2000-04), Aleksander Muroń (2005-07), Elżbieta Guzek od 2008 do chwili obecnej.

Do sukcesów odnoszonych przez akrobatów „Stali” przyczynili się również w znacznym stopniu choreografowie współpracujący z sekcją w różnych okresach: Teresa Pęczar (1964-67), Marta Mucha (1983-87), Wiktor Charczenko (1983-87), Sławka Gondewa (1989-90), Bernadetta Wojtuń-Sikora (2004) Walentyna Geroń (od 1991) oraz Joanna Rzepka i Alicja Geroń współpracujące z sekcją w 2014 r.

Za wszystkie lata spędzone razem podziękowania należą się też licznej grupie działaczy i przyjaciół sekcji. Trudno wymienić w tym miejscu wszystkich, którzy poświęcając swój czas, społecznie angażowali się w funkcjonowanie sekcji. Z pewnością (obok wszystkich prezesów i działaczy Podkarpackiego Okręgowego Związku Akrobatyki Sportowej) do tego grona należeli: Władysław Mikuła, Stanisław Rybczak, Jerzy Tychanicz, Janina i Stanisław Swacińscy, Jan Chorąży, Anna Drewniak, Janina Wiktor, Janina Żelasko, Tytus Zborowski, Anna Fijołek, Mieczysław Daskocz, Witold Socha, Barbara Walko, Józef Rząsa, Waldemar Sołek, Robert Gaweł. Podziękowania należą się również rzeszom rodziców, którzy oddając swoje dzieci pod opiekę trenerów, okazywali im zaufanie i wsparcie.

Nieocenioną pomocą w funkcjonowaniu sekcji była współpraca z rzeszowskimi szkołami, a głównie z: SP Nr 10, SP Nr 9, Gimnazjum Sportowym i V LO. To dzięki wsparciu nauczycieli i dyrekcji szkół, zarówno tych wymienionych, jaki i pozostałych, do których uczęszczali w przeszłości lub uczęszczają obecnie młodzi akrobaci, możliwe dla nich stało się pogodzenie nauki z treningami i częstymi wyjazdami na zawody. Wielu zawodników, mimo olbrzymiego zaangażowania w sport, mogło kształcić się w wybranych przez siebie kierunkach. Dzięki pomocy okazanej im w czasie nauki w rzeszowskich szkołach, większość zawodników po zakończeniu kariery sportowej bez trudu zdobyła wyższe wykształcenie. Podziękowania należą się wszystkim pedagogom, którzy w różnych latach pracowali z zawodnikami sekcji akrobatyki ZKS „Stal”.

Spośród licznego grona chcemy wymienić dyrektorów szkół, którzy okazali akrobatom największą pomoc i wsparcie. Byli to: Jan Franecki, Aleksander Kuliński, Kazimiera Pisulińska, Jan Kurp, Jan Stanisław, Jolanta Miąsik, Wojciech Wilk oraz Artur de Sternberg-Stojałowski.

Dzisiejsza działalność sekcji, to umiejętność radzenia sobie w otaczającej nas rzeczywistości. Warunki, w jakich obecnie trenują zawodnicy sekcji akrobatyki ZKS „Stal” w porównaniu z tymi sprzed lat są bardzo dobre. Problemy z brakiem sprzętu już nie istnieją. Zawodnicy mają do dyspozycji sprzęt wysokiej klasy, który pozyskali dzięki wsparciu finansowemu Urzędu Miasta Rzeszów, Podkarpackiego Urzędu Marszałkowskiego oraz Ministerstwa Sportu za pośrednictwem PZAS i POZAS. Jediną niewiadomą pozostają dalsze losy hali sportowej, w której odbywają się treningi. Oddana do użytku w 1988 r. hala wymaga remontu. Być może władze klubu i samorząd miasta w najbliższej przyszłości rozwiążą ten problem.

Obecnie najważniejszą kwestią, gwarantującą dalsze funkcjonowanie sekcji jest pozyskiwanie wsparcia finansowego i dotacji, niezbędnych do finansowania udziału zawodników w ważnych zawodach międzynarodowych. Przez szereg lat wyjazdy takie finansowane były przez PZAS. Obecne przepisy ograniczają rolę PZAS do nominowania zawodników do startu w zawodach, jako członków kadry narodowej. Ostateczna decyzja o udziale w zawodach pozostawiona została klubowemu macierzystym, które zobowiązane są do zapewnienia środków finansowych na podróż, pobyt i opłaty startowe. Dlatego zawodnicy, trenerzy i działacze sekcji akrobatyki ZKS „Stal” Rzeszów, wdzięczni za dotychczasowe wsparcie finansowe Urzędu Miasta w Rzeszowie, Podkarpackiego Urzędu Marszałkowskiego oraz sponsorów byłych i obecnych, liczą na dalszą współpracę i opiekę.

Za dotychczasowe wsparcie pragniemy przekazać szczególne podziękowania dla pana Marka Kyca, prezesa zarządu firmy „Polimarky” Rzeszów, firmy, która była głównym sponsorem sekcji w latach 2000-2004. Dziękujemy też rzeszowskim firmom: PPU „Bocmen”, „Optimus” S. A., PKS Rzeszów S. A., „Handlopex” S. A., Hurtowni Sportowej „Profi-Sport”, „Easy Door Polska” i wszystkim, którzy nawet w symbolicznym wymiarze wspierali działalność sekcji. Sekcja zaprasza także do współpracy wszystkich chętnych i nadal poszukuje ewentualnych sponsorów.

Najważniejsze osiągnięcia zawodników sekcji

MISTRZOWIE POLSKI SENIORÓW W AKROBATYCE SPORTOWEJ

Konkurencja	Rok zdobycia tytułu	Imię i nazwisko zawodnika/zawodników
Ćwiczenia indywidualne mężczyzn*	1956	Kołodziej Kazimierz
4-ki kobiet*	1956	Pawłowska Maria, Sowa Anna, Mazur Zofia, Rybak Alicja
	1957	Pawłowska Maria, Sowa Anna, Rybak Alicja, Pietras Zdzisława
3-ki mężczyzn*	1958	Gorzkiwicz Antoni, Jakubowski Edward, Wiśniewski Zdzisław
Skoki na ścieżce kobiet	1978	Bury Halina
2-ki kobiet	1987	Jata Jolanta, Gołąb Dominika
	1989-1991	Sakowska Brygida, Płonka Beata
	1992	Sakowska Brygida, Bondarczuk Agnieszka (MKS Wrocław)
	1994-1995	Sakowska Brygida, Fijołek Ewelina
	2000	Sakowska Brygida, Wojturska Katarzyna
	2001-2002	Surmiak Beata, Tokarska Katarzyna
2-ki mężczyzn	1957	Cieplak Kazimierz, Łącz Tadeusz
	1988	Piechota Andrzej, Gała Tomasz
	1990	Piechota Andrzej, Godzwon Grzegorz
	1992-1994 2001	Piechota Andrzej, Wlezień Tomasz
2-ki mieszane	1957	Łącz Tadeusz, Mazur Zofia
	1984-1985	Więcek Jan, Wilk Małgorzata
	1988	Więcek Jan, Gołąb Dominika,
	1990	Sokołowski Andrzej (AZS-AWF Katowice), Walentyńska Beata
	1992	Sokołowski Andrzej (AZS-AWF Katowice), Płonka Beata
	1993-1995	Sokołowski Andrzej, Bondarczuk Agnieszka
	1997-1998	Sokołowski Andrzej, Fijołek Ewelina
	2003-2004	Kapuściński Tomasz (WKS Zawisza Bydgoszcz), Surmiak Beata
	2005	Kapuściński Tomasz, Kogut Angelika
3-ki kobiet	2014	Tronina Jakub, Klesyk Iga
	2004	Kogut Angelika, Kaplita Eliza, Kud Joanna
	2006	Muroń Agnieszka, Krzysik Justyna, Muł Klaudia
4-ki mężczyzn	1986-1989	Brudny Krzysztof, Nowak Piotr, Bielec Grzegorz, Godzwon Grzegorz
	1992	Rewiś Janusz, Bielec Grzegorz, Bartulski Paweł, Węgrzyn Sławomir

Łącznie 44 tytuły mistrza Polski seniorów w akrobatyce.

MISTRZOWIE POLSKI SENIORÓW W SKOKACH NA TRAMPOLINIE

Konkurencja	Rok zdobycia tytułu	Imię i nazwisko zawodnika/zawodników
Skoki indywidualne kobiet	1978	Wilkoń Bożena
	1980-1983	Trela-Bilska Małgorzata
	1984, 1989	Trela-Brudny Jolanta
	2003-2005 2007-2008	Stanek Agnieszka
Skoki synchroniczne kobiet	1979-1984	Trela Jolanta, Trela Małgorzata
	1985	Birek Ewa, Marzec Elżbieta
	1989	Trela-Brudny Jolanta, Birek Ewa (AZS-AWF Warszawa)
	1991	Trela-Bilska Małgorzata, Lesisz Małgorzata (Pałac Młodzieży Warszawa)
	2003	Stanek Agnieszka, Pieniążek Karolina
Skoki indywidualne mężczyzn	1977 1979-1980	Jemiola Andrzej
	1989	Skoczylas Eligiusz
Skoki synchroniczne mężczyzn	1980	Banek Wiesław, Jemiola Andrzej
	1981	Banek Wiesław, Pelka Zdzisław (Kuznia Jawor)
	1989	Skoczylas Eligiusz, Okoniewski Waldemar (AZS-AWF Poznań)
	1996	Kubicki Mariusz, Pawluś Dawid
	2004	Dziki Paweł, Barć Radostaw
	2011 2014	Kłeczek Kamil, Kłeczek Krystian
Zawody drużynowe	2014	Kłeczek Kamil, Kłeczek Krystian, Paweł Marczydło

Łącznie 34 tytuły mistrza Polski seniorów w skokach na trampolinie.

TYTUŁY DRUŻYNOWEGO MISTRZA POLSKI SENIORÓW

W punktacji ogólnej klubów (prowadzonej do 1988 r.): 1958 [spośród 17 klubów]; 1980 [24]; 1986 [16]; 1987 [17]; 1988 [23].

W punktacji akrobatyki sportowej: 1992.

W punktacji trampoliny i skoków na ścieżce łącznie: 1981; 1982; 1983; 1984.

Od 1999 r. w MPS prowadzone są trzy punktacje drużynowe: akrobatyki, trampoliny i skoków na ścieżce.

W punktacji trampoliny: 2006; 2008.

MEDALIŚCI MISTRZOSTW EUROPY W AKROBATYCE SPORTOWEJ

Konkurencja	Zawodnicy	Nazwa, termin i miejsce zawodów	Medale		
			Wielobój	Statyka	Dynamika
2-ki kobiet	Gołąb Dominika Jata Jolanta	VIII Mistrzostwa Europy Seniorów 26-28.06.1987 r. Wrocław, Polska			
	Płonka Beata, Sakowska Brygida	XI Mistrzostwa Europy Seniorów 31.10 – 3.11.1990 r. Augsburg, RFN			
		XII Mistrzostwa Europy Seniorów 01-04.11.1991 r. Lizbona, Portugalia			
	Bondarczuk Agnieszka (MKS Wrocław), Sakowska Brygida	XIII Mistrzostwa Europy Seniorów 25-28.11.1992 r. Rennes, Francja			
	Fijolek Ewelina, Sakowska Brygida	XV Mistrzostwa Europy Seniorów 19-22.05.1994 r. Zielona Góra, Polska			
		XVI Mistrzostwa Europy Seniorów 09-12.11.1995 r. Wrocław, Polska			
	Gargała Justyna, Sakowska Brygida	XVIII Mistrzostwa Europy Seniorów 26-29.06.1997 r. Baunatal, Niemcy			
	Wojturska Katarzyna, Sakowska Brygida	XIX Mistrzostwa Europy Seniorów 10-12.06.1999 r. Zielona Góra, Polska			
Surmiak Beata, Tokarska Katarzyna	III Mistrzostwa Europy Juniorów 05-07.05.2000 r. Winterthur, Szwajcaria				
	XX Mistrzostwa Europy Seniorów 10-12.05.2001 r. Faro, Portugalia				
2-ki mężczyzn	Gała Tomasz, Piechota Andrzej	X Mistrzostwa Europy Seniorów 27-29.10.1989 r. Ryga, ZSRR			
	Godzwon Grzegorz, Piechota Andrzej	XI Mistrzostwa Europy Seniorów 31.10 – 03.11.1990 r. Augsburg, RFN			
	Wlezień Tomasz, Piechota Andrzej	XII Mistrzostwa Europy Seniorów 01-04.11.1991 r. Lizbona, Portugalia			
		XIII Mistrzostwa Europy Seniorów 25-28.11.1992 r. Rennes, Francja			
		XIV Mistrzostwa Europy Seniorów 25-27.11.1993 r. Antwerpia, Belgia			
		XV Mistrzostwa Europy Seniorów 19-22.05.1994 r. Zielona Góra, Polska			

2-ki mieszane	Wilk Małgorzata, Więcek Jan	V Mistrzostwa Europy Seniorów 05-07.10.1984 r. Sofia, Bułgaria			
	Chmielińska Barbara, Więcek Jan	VIII Mistrzostwa Europy Seniorów 26-28.06.1987 r. Wrocław, Polska			
	Walentyńska Beata, Sokołowski Andrzej (AZS- AWF Katowice)	XI Mistrzostwa Europy Seniorów 31.10 – 3.11.1990 r. Augsburg, RFN			
	Bondarczuk Agnieszka, Sokołowski Andrzej:	XIV Mistrzostwa Europy Seniorów 25-27.11.1993 r. Antwerpia, Belgia			
		XV Mistrzostwa Europy Seniorów 19-22.05.1994 r. Zielona Góra, Polska			
		XVI Mistrzostwa Europy Seniorów 09-12.11.1995 r. Wrocław, Polska			
	Fijolek Ewelina, Sokołowski Andrzej	XVII Mistrzostwa Europy Seniorów 03–06.10.1996 r. Riesa, Niemcy			
XVIII Mistrzostwa Europy Seniorów 26-29.06.1997 r. Baunatal, Niemcy					
Surmiak Beata, Kapuściński Tomasz (WKS Zawisza Bydgoszcz)	XXI Mistrzostwa Europy Seniorów 06-09.11.2003 r. Zielona Góra, Polska				
3-ki kobiet	Kud Joanna, Kaplita Eliza, Kogut Angelika	IV Mistrzostwa Europy Juniorów 23-25.05.2002 r. Deinze, Belgia			
		V Mistrzostwa Europy Juniorów 06–09.11.2003 r. Zielona Góra, Polska			
	Fijolek Ewelina, Hadała Edyta, Świerczek Monika	XIII Mistrzostwa Europy Seniorów 25-28.11.1992 r. Rennes, Francja			
4-ki mężczyzn	Godzwon Grzegorz, Bielec Grzegorz, Nowak Piotr, Brudny Krzysztof:	VIII Mistrzostwa Europy Seniorów 26-28.06.1987 r. Wrocław, Polska			
		IX Mistrzostwa Europy Seniorów 01-04.12.1988 r. Antwerpia, Belgia			
	Wleziń Tomasz, Bielec Grzegorz, Nowak Piotr, Brudny Krzysztof	XI Mistrzostwa Europy Seniorów 31.10 – 03.11.1990 r. Augsburg, RFN			
Ogółem 64: 4 złote, 22 srebrne, 38 brązowych.					

MEDALIŚCI MISTRZOSTW ŚWIATA I PUCHARÓW ŚWIATA W AKROBATYCE SPORTOWEJ

Konkurencja	Zawodnicy	Nazwa, termin i miejsce zawodów	Medale		
			Wielobój	Statyka	Dynamika
2-ki kobiet	Płonka Beata, Sakowska Brygida	I Mistrzostwa Świata Juniorów 01-03.12.1989 r. Katowice, Polska			
	Bondarczuk Agnieszka (MKS Wrocław), Sakowska Brygida	X Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 26-28.11.1992 r. Rennes, Francja			
	Fijolek Ewelina, Sakowska Brygida	XI Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 28-30.11.1994 r. Pekin, Chiny			
		XII Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 9-12.11.1995 r. Wrocław, Polska			
	Gargala Justyna, Sakowska Brygida	XIV Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 18-21.09.1997 r. Manchester, Wlk. Brytania			
	Wojturska Katarzyna, Sakowska Brygida	XVI Mistrzostwa Świata Seniorów FIG 4-7.11.1999 r. Gent, Belgia			
	Surmiak Beata, Tokarska Katarzyna	I Światowe Zawody Grup Wiekowych FIG (kategoria 12-18 lat) 15-18.11.2001 r. Zielona Góra, Polska			
	Kogut Angelika, Kaplita Eliza	I Światowe Zawody Grup Wiekowych FIG (kategoria 11-16 lat) 15-18.11.2001 r. Zielona Góra, Polska			
2-ki mieszane	Wilk Małgorzata, Więcek Jan	VI Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 05-07.10.1984 r. Sofia, Bułgaria			
	Walentyńska Beata, Sokołowski Andrzej (AZS-AWF K-ce)	IX Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 1-3.11.1990 r. Augsburg, Niemcy			
	Fijolek Ewelina, Sokołowski Andrzej	V Światowe Igrzyska – World Games 11-13.08.1997 r. Lahti, Finlandia			
2-ki mężczyzn	Godzwon Grzegorz, Bielec Grzegorz	I Mistrzostwa Świata Juniorów 01-03.12.1989 r. Katowice, Polska			
	Gała Tomasz Piechota Andrzej	VII Puchar Świata 27-29.10.1989 r. Ryga, ZSRR			
	Godzwon Grzegorz, Piechota Andrzej	IX Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 01-03.11.1990 r. Augsburg, Niemcy			

	Wlezień Tomasz, Piechota Andrzej	X Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 26-28.11.1992 r. Rennes, Francja			
		IX Puchar Świata 30.09-03.10.1993 r. Sofia, Bułgaria			
3-ki kobiet	Kud Joanna, Kaplita Eliza, Kogut Angelika	II Światowe Zawody Grup Wiekowych FIG (kategoria 12-18 lat) 24-26.09.2002 r. Riesa, Niemcy			
		III Światowe Zawody Grup Wiekowych FIG (kategoria 12-19 lat) 18-20.05.2004 r. Lievin, Francja			
4-ki mężczyzn	Godzwon Grzegorz, Bielec Grzegorz, Nowak Piotr, Brdny Krzysztof	VI Puchar Świata 1987 r. Baton Rouge, USA			
		VIII Mistrzostwa Świata Seniorów IFSA 01-04.12.1988 r. Antwerpia, Belgia			
Ogółem 35: 3 złote, 11 srebrnych, 21 brązowych					

MEDALIŚCI I FINALIŚCI MISTRZOSTW EUROPY, MISTRZOSTW ŚWIATA I PUCHARÓW ŚWIATA W SKOKACH NA TRAMPOLINIE

Konkurencja	Zawodnicy	Nazwa, termin i miejsce zawodów	Medal	Miejsce w finale
Trampolina indywidualnie	Jemiola Andrzej	Zawody o Puchar Świata FIT 01.12.1981 r. Bois Colombe, Francja		5
	Trela Małgorzata	Zawody o Puchar Świata FIT 01.12.1981 r. Bois Colombe, Francja		4
		Zawody o Puchar Świata FIT 03.12.1983 r. Bois Colombe, Francja		6
	Trela Jolanta	Zawody o Puchar Świata FIT 24-25.11.1984 r. Nicea, Francja		4
	Guzek Bolesław	16 Światowe Mistrzostwa Grup Wiekowych FIG (kategoria 11-12 lat) 17-19.10.2003 r. Hanover, Niemcy		
		18 Światowe Mistrzostwa Grup Wiekowych FIG (kat. 15-16 lat) 05-07.11.2007 r. Quebec, Kanada		4
		19 Mistrzostwa Europy Juniorów 28.04-03.05.2008 r. Odensa, Dania		8
Stanek Agnieszka	Zawody o Puchar Świata FIT 01-02.09.2007 r. Zielona Góra, Polska			
Trela-Bilska Małgorzata Lesisz Małgorzata (Warszawa)	12 Mistrzostwa Europy Seniorów 20-22.09.1991 r. Poznań, Polska		8	
Kubicki Mariusz Czyż Krzysztof (Poznań)	Zawody o Puchar Świata FIT 12.12.1998 r. Haslev, Dania		6	

Trampolina synchron	Pieniążek Karolina Poczta Paulina (Poznań)	15 Mistrzostwa Europy Juniorów 16-22.10.2000 r. Eindhoven, Holandia		9
	Guzek Bolesław Groszek Władysław	17 Mistrzostwa Europy Juniorów 07-12.06.2004 r. Sofia, Bułgaria		6
	Stanek Agnieszka Zawadzka Emilia (Jawor)	Zawody o Puchar Świata FIG 29-30.06.2007 r. Ostenda, Belgia		6
	Stanek Agnieszka Pyznar Joanna (Wrocław)	Zawody o Puchar Świata FIT 01-02.09.2007 r. Zielona Góra, Polska		6
		Zawody o Puchar Świata FIG 7-8.03.2008 r. Wrocław, Polska		5
	Kłeczek Kamil Kłeczek Krystian	Zawody o Puchar Świata FIG 4.09.2010 r. Albacete, Hiszpania		5
	Kozak Natalia Warchoń Dominika	21 Światowe Mistrzostwa Grup Wiekowych FIG (kategoria 11-12 lat) 24-27.11.2011 r. Birmingham, Wlk. Brytania		6

ZAWODNICY SEKCJI AKROBATYKI ZKS „STAL” RZESZÓW ODZNACZENI TYTUŁEM „MISTRZ SPORTU”

Sukcesy polskich akrobatów odnoszone na arenach sportowych całego świata były podstawą do wyróżniania wybitnych zawodników odznaczeniami państwowymi. Najwyższym rangą odznaczeniem sportowym (do 1998 r. państwowym) było nadanie zawodnikowi tytułu „Mistrza Sportu” lub „Zasłużonego Mistrza Sportu”. Odznaczenie to nadawał zawodnikowi centralny organ administracji państwowej w zakresie sportu (w kolejnych latach były to GKKFiT, GKKFiS, UKFiT) na wniosek Polskiego Związku Akrobatyki Sportowej. Wyróżnieni sportowcy otrzymywali odznakę nadanego tytułu i dokument stwierdzający jej nadanie.

W związku z likwidacją przez Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki (UKFiT) odznaczeń państwowych: „Mistrz Sportu” i „Zasłużony Mistrz Sportu”, zarząd PZAS na zebraniu 25.01.1998 r. zatwierdził jednogłośnie wprowadzenie odznaczeń związkowych: „Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej” i „Zasłużony Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej”. Wymagania do zdobycia tych odznaczeń pozostają takie same jak obowiązywały w chwili likwidacji równoważnych odznaczeń państwowych (treść wymagań określona została w Monitorze Polskim 1985 r., nr 15, poz. 117).

Tytuł „Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej” może być nadany zawodnikowi, który spełnił jeden z następujących warunków:

1. Posiadał 3 lata klasę MM + w tym czasie zdobył tytuł mistrza Polski seniorów;
2. Posiadał 5 lat klasę M + w tym czasie zdobył tytuł mistrza Polski seniorów;
3. Reprezentował Polskę 3 razy w różnych latach na mistrzostwach świata seniorów;
4. Reprezentował Polskę 4 razy w różnych latach na mistrzostwach Europy seniorów;
5. Zdobyl tytuł mistrza świata lub mistrza Europy;
6. Dwukrotnie w różnych latach zdobył medale na mistrzostwach świata lub Europy seniorów;
7. Trzykrotnie w różnych latach zdobył tytuł mistrza Polski.

Zawodnikowi, który po uzyskaniu tytułu „Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej” wykazał się szczególnymi osiągnięciami sportowymi może być nadany tytuł „Zasłużony Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej”⁵⁴.

Lp.	Imię i nazwisko	Klub	Rok nadania	Tytuł
1.	Eligiusz Skoczylas	AZS-AWF Warszawa	1993	Zasłużony Mistrz Sportu
2.	Brygida Sakowska	ZKS Stal Rzeszów	1995	Zasłużony Mistrz Sportu
3.	Andrzej Jemioła	ZKS Stal Rzeszów	1982	Mistrz Sportu
4.	Małgorzata Trela-Bilska	ZKS Stal Rzeszów	1986	Mistrz Sportu
5.	Jolanta Trela	ZKS Stal Rzeszów	1986	Mistrz Sportu
6.	Wiesław Banek	ZKS Stal Rzeszów	1987	Mistrz Sportu
7.	Małgorzata Wilk	ZKS Stal Rzeszów	1987	Mistrz Sportu
8.	Jan Więcek	ZKS Stal Rzeszów	1987	Mistrz Sportu
9.	Grzegorz Bielec	ZKS Stal Rzeszów	1988	Mistrz Sportu
10.	Krzysztof Brudny	ZKS Stal Rzeszów	1988	Mistrz Sportu
11.	Piotr Nowak	ZKS Stal Rzeszów	1988	Mistrz Sportu
12.	Grzegorz Godzwon	ZKS Stal Rzeszów	1988	Mistrz Sportu
13.	Ewa Birek	AZS-AWF Warszawa	1988	Mistrz Sportu
14.	Andrzej Piechota	ZKS Stal Rzeszów	1990	Mistrz Sportu
15.	Beata Płonka	ZKS Stal Rzeszów	1993	Mistrz Sportu
16.	Tomasz Wlezień	ZKS Stal Rzeszów	1993	Mistrz Sportu
17.	Agnieszka Bondarczuk	ZKS Stal Rzeszów	1994	Mistrz Sportu
18.	Ewelina Fijolek	ZKS Stal Rzeszów	1994	Mistrz Sportu
19.	Andrzej Sokołowski	ZKS Stal Rzeszów	1995	Mistrz Sportu

⁵⁴ Opracowano w oparciu o dokumenty z archiwum Polskiego Związku Akrobatyki Sportowej oraz Zielińska G. *Medaliści i mistrzowie sportu*. Wyd. PZAS, Warszawa 1995.

20.	Tomasz Kapuściński	WKS Zawisza Bydgoszcz	2007	Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej
21.	Beata Surmiak	ZKS Stal Rzeszów	2007	Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej
22.	Katarzyna Tokarska	ZKS Stal Rzeszów	2007	Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej
23.	Joanna Kud	ZKS Stal Rzeszów	2007	Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej
24.	Eliza Kaplita	ZKS Stal Rzeszów	2007	Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej
25.	Angelika Kogut	ZKS Stal Rzeszów	2007	Mistrz Sportu w Akrobatyce Sportowej

ZWYCIĘZCY PLEBISCYTÓW NA NAJLEPSZEGO SPORTOWCA POLSKI POŁUDNIOWO-WSCHODNIEJ⁵⁵

Brygida Sakowska, Beata Płonka	– 1989 r.
Andrzej Piechota, Grzegorz Godzwon	– 1990 r.
Brygida Sakowska, Ewelina Fijołek	– 1994, 1995 r.
Brygida Sakowska, Iwona Gargała	– 1997 r.
Brygida Sakowska, Katarzyna Wojturska	– 1999 r.
Angelika Kogut, Eliza Kaplita, Joanna Kud	– 2003 r.

⁵⁵ Plebiscyt ogłaszany i prowadzony od 1958 r. przez lokalną gazetę „Nowiny Rzeszowskie” (od 1989 r. „Gazetę Codzienną Nowiny”).

Wykaz skrótów:

- FIG – Światowa Federacja Gimnastyki
- FIT – Międzynarodowa Federacja Trampoliny
- IFSA – Międzynarodowa Federacja Akrobatyki Sportowej
- MP – Mistrzostwa Polski
- ME – Mistrzostwa Europy
- MEJ – Mistrzostwa Europy Juniorów
- MPJ – Mistrzostwa Polski Juniorów
- MPS – Mistrzostwa Polski Seniorów
- MŚ – Mistrzostwa Świata
- MŚJ – Mistrzostwa Świata Juniorów
- OOM – Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży
- OSM – Ogólnopolska Spartakiada Młodzieży
- OTT – Ogólnopolski Turniej Trampoliny
- PP – Puchar Polski
- PŚ – Puchar Świata
- POZAS – Podkarpacki Okręgowy Związek Akrobatyki Sportowej
- PZAS – Polski Związek Akrobatyki Sportowej

Bibliografia

Źródła archiwalne:

1. Chmielarska E., 1984, *Historia i rozwój akrobatyki sportowej na Rzeszowszczyźnie*. Maszynopis pracy dyplomowej AWF Poznań w zbiorach prywatnych.
2. *Plan organizacyjno-szkoleniowy na rok 1975 sekcji akrobatyki sportowej*. Maszynopis w zbiorach autorki.
3. Protokoły z zawodów ogólnopolskich w akrobatyce sportowej z lat 1954-2014 – w zbiorach PZAS.
4. Protokoły mistrzostw Europy, mistrzostw świata, zawodów o puchar świata w akrobatyce sportowej – w zbiorach PZAS.
5. Protokoły mistrzostw Europy, mistrzostw świata, zawodów o puchar świata w skokach na trampolinie – w zbiorach PZAS.

Źródła drukowane:

1. Informatory PZAS. Wydawane w latach 1981-2001.
2. Komunikaty Informacyjne PZAS 1984-2002.
3. Komunikaty Klasyfikacyjne PZAS od 2003 r. publikowane w formie elektronicznej, dostępne na stronie internetowej Związku: www.pzas.pl.

Prasa:

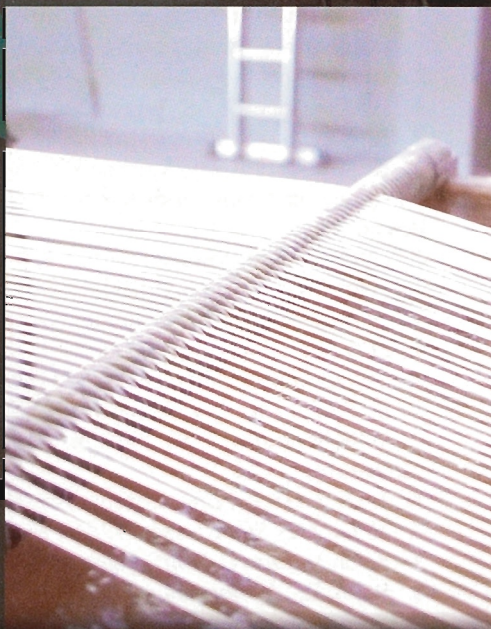
1. „Nowiny Rzeszowskie”: organ KW PZPR. Rzeszów. 1949-1974.
2. „Nowiny”: dziennik Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Rzeszów. 1975-1989.
3. „Nowiny”: gazeta codzienna. Rzeszów. 1990-2014.
4. „Przegląd Sportowy” 2009.
5. „Wiadomości Fabryczne” – 1951-2000 (W latach 1951-1968: organ Komitetu Zakładowego PZPR i Rady Zakładowej WSK Rzeszów, 1969-1981: pismo samorządu robotniczego WSK Rzeszów, 1982-2000: pismo WSK PZL Rzeszów).

Literatura:

1. J. Draus (red.) *Encyklopedia Rzeszowa*, Wyd. RSDRUK, Rzeszów 2004.
2. *40 lat ZKS Stal Rzeszów 1944-1984*. Broszura jubileuszowa.
3. Klich J., *Barwy „Stali”*. Agencja Wydawniczo-Reklamowa „Jota”, Rzeszów, 1995.
4. Polak E., *Akrobatyka sportowa w Polsce*. Wyd. UR, Rzeszów, 2003.
5. *Sport w Rzeszowie 1944-1969*, Wyd. Artystyczno-Graficzne, Kraków 1971.
6. Zielińska G., *Mistrzowie czterdziestolecia. 1955-1994*. Wyd. PZAS, Warszawa, 1994.
7. Zielińska G., *Medaliści i mistrzowie sportu*. Wyd. PZAS, Warszawa, 1995.
8. Zielińska G., *Kluby. Trenerzy*. Wyd. PZAS, Warszawa, 1997.
9. Zielińska G., *Mistrzowie Polski. 1955-2000*. Wyd. PZAS, Warszawa, 2000.
10. Zielińska G., *Nasi reprezentanci. 50 lat akrobatyki sportowej 1953-2003*. Wyd. PZAS, Warszawa, 2003.

INSPIRUJE
NAS
NATURA

POLIMARKY
UL. BIESZCZADZKA 10 A, 35-082 RZESZÓW

TEL. +48 (17) 85 05 200; FAX: +48 (17) 85 05 205
POLIMARKY@POLIMARKY.PL

WWW.POLIMARKY.PL

ISBN 978-83-61016-57-1

